

- ц) да гаранција не покрива више од 80% неизмиреног зајма или друге финансијске обавезе корисника, с тим да се ово ограничење не односи на:
- 1) гаранције које покривају дужничке обвезнице, или
 - 2) гаранције дате у циљу финансирања привредног субјекта чија је искључива дјелатност пружање услуга од опћег економског интереса, а гаранцију даје сам орган који је повјерио вршење услуга од опћег економског интереса;
- д) да се премија за гаранцију обрачунава примјеном тржишних принципа.
- (2) Програм (схема) државне гаранције не представља инструмент дојеле државне помоћи уколико су кумулативно испуњени услови из става (1) тачка а) до ц) као и:
- а) да су услови програма (схеме) државне гаранције засновани на реалној процјени ризика,
 - б) да се премије које плаћа корисник реализује из властитих извора и да покривају нормалне ризике покривене додијељеном гаранцијом те административне трошкове схеме, укључујући годишње приходе на тај капитал;
 - ц) да се премије преиспитују најмање једном годишње.

Члан 138.

Продаја непокретне имовине у јавној својини са и без неусловљене лицитације

- (1) Продаја непокретне имовине у јавној својини не представља државну помоћ уколико је поступак продаје одређен у складу са једном од сљедећих метода:
- а) на основу објављене, отворене и неусловљене лицитације која је резултирала прихватањем најбоље или једине понуде уз поштовање сљедећих услова:
 - 1) да је понуда више пута оглашена у временском периоду од најмање два мјесеца у националној и локалној штампи, односно у публикацијама које имају редовну међународну тиражу уколико намјеравана продаја земљишта и зграда може привући инвеститоре који улажу у европским и међународним размјерима;
 - 2) да сваки потенцијални купац може купити земљиште и зграде и користити их за своје личне потребе уз могућа ограничења у сврху заштите околиша, заштиту јавних интереса и изузимање сумњивих лицитација и понуда.
 - б) на основу процјене независног стручњака, који:
 - 1) посједује одговарајући степен квалификација које је стекао у наставном центру или еквивалентну академску спрему, има одговарајуће искуство и стручан је за процјену земљишта и зграда на датој локацији или одређене категорије или
 - 2) посједује признато свједочанство о завршеној средњој спреми и довољан ниво обуке са најмање три године практичног искуства по завршетку школовања и знања потребна за процјену земљишта и зграда на датој локацији.
 - 3) поступа независно приликом процјене, тј. према којем органи/тијела јавне власти не

могу давати налоге у погледу резултата процјене.

- (2) Урбанистичка и просторна ограничења у односу на власника у погледу кориштења земљишта и зграда из става (1) тачка а) подтачка 2) овог члана не утјечу на неусловљену природу понуде.
- (3) Јавне службе за процјену или/и запослени у јавним органима/тијелима се сматрају независним, у смислу става (1) тачка б) подтачка 3) овог члана уколико је учинковито искључена могућност непрописног утјецаја на њихове налазе.
- (4) Уколико се непокретна имовина у јавној својини не може продати по цијени коју одреди независан стручњак, цијена се снижава за 5%.
- (5) Уколико је, након одређеног времена, очигледно да имовина не може се продати ни по сниженој цијени, извршит ће се нова процјена заснована на стеченом искуству и достављеним понудама.

V. ПРИЈЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 139.

Даном ступања на снагу ове уредбе, престаје да важи Уредба о намјени, критеријима и условима за дојелу државне помоћи у Федерацији Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", број 99/13).

Члан 140.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана од објављивања у "Службеним новинама Федерације БиХ".

В. број 366/2018

29. марта 2018. године
Сарајево

Премијер

Фадил Новалић, с. р.

Na osnovu člana 19. stav (1) Zakona o Vladi Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 1/94, 8/95, 58/02, 19/03, 2/06 i 8/06), a u vezi sa članom 24. Zakona o sistemu državne pomoći u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", broj 10/12), Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, na 109. hitnoj sjednici, održanoj 29.03.2018. godine, donosi

UREDBU

O NAMJENI, KRITERIJIMA I USLOVIMA ZA DODJELU DRŽAVNE POMOĆI U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

I. OSNOVNE ODREDBE

Član 1.

Predmet Uredbe

- (1) Ovom uredbom se utvrđuje svrha državne pomoći, prihvatljivi troškovi i sektori, maksimalna dozvoljena visina državne pomoći i ostali važeći kriteriji za dodjelu državne pomoći koju dodjeljuje Federacija Bosne i Hercegovine, neposredno ili preko ovlaštenih pravnih lica.
- (2) Odredbe ove uredbe se odnose na sljedeće vrste državne pomoći:
 - а) horizontalnu državnu pomoć:
 - 1) državnu pomoć za promoviranje regionalnog razvoja;
 - 2) državna pomoć malim i srednjim privrednim subjektima;
 - 3) državna pomoć za sanaciju i restrukturiranje privrednih subjekata u teškoćama;
 - 4) državna pomoć u obliku rizičnog kapitala;
 - 5) državna pomoć za istraživanje, razvoj i inovacije;

- 6) државна помоћ за усавршавање;
- 7) државна помоћ за запошљавање запосленика који се теже запошљавају или запосленика са инвалидитетом;
- 8) државна помоћ за заштиту okoliša;
- 9) државна помоћ за накнаду štete prouzrokovane природним катастрофama;
- 10) државна помоћ за локалну инфраструктуру;
- b) вертикалну државну помоћ - помоћ posebnim sektorima:
 - 1) државна помоћ у сектору производње челика;
 - 2) државна помоћ привредним subjektima у сектору вађења угља;
 - 3) државна помоћ у сектору саобраћаја (cestovni, željeznički, vodni i zračni саобраћај, te помоћ за потребе prijevoza становника удаљених regija);
 - 4) државна помоћ у сектору поштанских услуга;
 - 5) државна помоћ за инфраструктуру широкопојасног интернета;
 - 6) државна помоћ за radio-difuzne услуге;
 - 7) државна помоћ у области културе и очување културног наслеђа, укључујући kinematografiju i audiovizuelna djela;
 - 8) државна помоћ за sportsku i višenamjensku rekreativnu инфраструктуру;
- c) државну помоћ у облику специфичних instrumenata државне помоћи:
 - 1) државна помоћ у облику garancija;
 - 2) државна помоћ у продаји nepokretne имовине у јавном власништву i
 - 3) државна помоћ за osiguranje izvoznih kredita.
- h) Intenzitet помоћи је bruto iznos помоћи изражен као procenat prihvatljivih трошкова, prije odbitka poreza ili drugih дажбина.
- i) Datum dodjele помоћи значи datum на који је на основу правног режима Federacije Bosne i Hercegovine korisniku dodijeljeno zakonsko право на primanje помоћи.
- j) Bruto ekvivalent bespovratnog sredstva значи iznos помоћи ако је korisniku dodijeljena у облику bespovratnog sredstva, prije odbitka poreza i drugih naknada.
- k) Ista ili slična djelatnost значи djelatnost која је обухваћена istim razredom statističke klasifikacije ekonomskih djelatnosti NACE Rev.2.
- l) Početno ulaganje значи: a) ulaganje у materijalnu i nematerijalnu imovinu povezano s osnivanjem nove poslovne jedinice, proširenje kapaciteta postojeće poslovne jedinice, diversifikacija proizvodnje poslovne jedinice на производне koje dotična poslovna jedinica prethodno nije proizvodila ili temeljita promjena у sveukupnom proizvodnom procesu postojeće jedinice; ili b) sticanje imovine koja pripada poslovnoj jedinici koja се ugasila ili bi се ugasila da nije bila kupljena, a kupio ju је ulagač koji nije povezan s prodavaocem, isključujući jednostavno sticanje udjela у привредном subjektu.
- m) Alternativna trgovinska platforma значи multilateralnu trgovinsku platformu odnosno multilateralni sistem koji vodi investicijsko društvo ili tržišni operater koji спаја вишеструке interese trećih strana за kupovinu i prodaju finansijskih instrumenata - у оквиру sistema i у складу s nediskrecijskim pravilima, а на kojoj većinu finansijskih instrumenata uvrštenih за тргованје izdaju mali i srednji привредни subjekti (MSP-ovi).

Član 2.

Pojmovi

Pojmovi koji се koriste у ovoj uredbi imaju sljedeće značenje:

- a) Finansijske organizacije су banke, mikro-kreditne organizacije, štedno-kreditne zadruge, društva за osiguranje, lizniг društva, društva за upravljanje investicijskim fondovima, društva за upravljanje obavezним odnosno dobrovoljним penzijskim fondovima i brokersko-dilerska društva.
 - b) Mikro i mali привредни subjekti су subjekti koji запошљавају мање од 50 запослених и чији је годишњи promet i/ili годишњи bilans мањи од 10 милиона еура.
 - c) Srednji привредни subjekti су они који на дан састављања finansijskih izvještaja запошљавају између 51 и 250 запослених и чији је годишњи promet мањи од 50 милиона еура, i/ili ukupni годишњи bilans не прелази 43 милиона еура.
 - d) Veliki привредни subjekti су привредни subjekti који нису srednji или мали привредни subjekti, као и finansijske organizacije из stava (1) ovog člana без обзира на величину и promet.
 - e) Vlasnički kapital је директно или индиректно ulaganje у привредни subjekt у zamjenu за власништво над odgovarajućим udjelom.
 - f) Kvizivlasnički kapital је finansiranje koje се svrstava између vlasničkog kapitala и zaduživanja и чији се prinos за ulagača pretežno zasniva на добити или gubicima ciljnog привредnog subjekta који нису osigurani у случају insolventnosti
 - g) Prihvatljivi трошкови су трошкови за koje је дозвољено dodijeliti државну помоћ.
- Član 3.
- Povezani привредни subjekti
- (1) Povezani привредни subjekti су subjekti међу kojima postoji jedna од sljedećih veza:
 - a) jedan subjekt има većinu glasačkih prava vlasnika učešća или članova у другом привредном subjektu;
 - b) jedan subjekt има право postaviti или smijeniti većinu članova upravnog, upravljačkog или nadzornog tijela drugog привредnog subjekta;
 - c) jedan subjekt има право ostvarivati vladajući utjecaj над другим привредним subjektom на основу s njim sklopljenog ugovora или на основу одребе njegovog statuta или kolektivnog ugovora;
 - d) jedan subjekt, koji је vlasnik udjela или član drugog привредnog subjekta, сам контролише, по договору s другим vlasnicima udjela или članovima tog subjekta, većinu glasačkih prava vlasnika udjela или članova у том привредном subjektu.
 - (2) Pretpostavlja се да vladajući utjecaj не postoji ако се ulagači наведени у stavu (1) tačka b) ovog člana не укључују директно или индиректно у upravljanje dotičним привредним subjektom, не dovodeći у питање svoja prava у svojstvu vlasnika udjela.
 - (3) Povezanim се smatraju i привредни subjekti који су међусобно povezani преко једног или више других привредних subjekata, odnosno било којег ulagača и на било који од načina.
 - (4) Povezanim се smatraju i привредни subjekti који једну од тих povezanosti ostvaruju posredstvom fizičkog lica или grupe fizičkih lica koje zajedno djeluju ако се баве

svojom djelatnošću ili dijelom svoje djelatnosti na istom mjerodavnom tržištu ili susjednim tržištima.

Član 4.

Uslovi za dodjelu državne pomoći

- (1) Državna pomoć se dodjeljuje ukoliko program (shema) državne pomoći ili pojedinačni projekt državne pomoći zadovoljava uslove iz ove uredbe i člana 71. stav (2) Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropskih zajednica i Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: SSP).
- (2) Državna pomoć ne može se dodijeliti privrednom subjektu kojem je izrečen nalog za povrat državne pomoći u skladu sa prethodnim rješenjem/odlukom Vijeća za državnu pomoć BiH (u daljem tekstu: Vijeće) o nezakonitosti i nedopuštenosti državne pomoći.

Član 5.

(Utvrđivanje ukupnog dozvoljenog iznosa državne pomoći)

- (1) Prilikom utvrđivanja da li se poštuju pragovi za prijavu i maksimalni intenziteti pomoći, u obzir se uzima ukupni iznos državne pomoći za djelatnost, projekat ili privredni subjekt kojima je dodijeljena pomoć.
- (2) Pomoć čije je troškove moguće utvrditi i koja podliježe pravilima ove odluke može se kumulirati:
 - a) sa bilo kojom drugom državnom pomoći, pod uslovom da se te mjere odnose na različite prihvatljive troškove koje je moguće utvrditi;
 - b) sa bilo kojom drugom državnom pomoći u vezi sa istim prihvatljivim troškovima, bilo da se oni djelimično ili potpuno preklapaju, samo ako se takvom kumulacijom ne premašuje najviši dozvoljeni intenzitet ili iznos pomoći.
- (3) Državna pomoć koja se izuzima na osnovu ove Uredbe ne kumulira se sa de minimis pomoći u odnosu na iste prihvatljive troškove ako bi takva kumulacija dovela do premašivanja dozvoljenog intenziteta pomoći.

Član 6.

Izračunavanje referentne kamatne stope, diskontne stope i stope povrata

- (1) Referentna kamatna stopa je prosječna kamatna stopa komercijalnih banaka na tržištu kapitala Bosne i Hercegovine prema podacima koje objavljuje Centralna banka Bosne i Hercegovine.
- (2) Za potrebe određivanja referentne kamatne stope za konkretnog privrednog subjekta, odnosno utvrđivanja da li zajam odobren privrednom subjektu predstavlja državnu pomoć, potrebno je na osnovnu referentnu stopu dodati odgovarajuće marže rizika, zavisno od kreditnog rejtinga privrednog subjekta i ponuđenih instrumenata osiguranja.
- (3) Za izračunavanje diskontne stope, marža od 100 baznih bodova dodaje se na osnovnu referentnu stopu.
- (4) Stopa povrata se izračunava odavanjem 100 baznih bodova na osnovnu referentnu stopu.

Član 7.

Konverzija

Iznos državne pomoći izražen u eurima konvertuje se u konvertibilnu marku prema srednjem deviznom kursu Centralne banke Bosne i Hercegovina na dan dodjele državne pomoći.

II. HORIZONTALNA DRŽAVNA POMOĆ

1. DRŽAVNA POMOĆ ZA PROMOVIRANJE REGIONALNOG RAZVOJA

Član 8.

Opći uslovi za dodjelu državne pomoći za promoviranje regionalnog razvoja

- (1) Područje Federacije Bosne i Hercegovine smatrat će se potpomognutim područjem u smislu pravila za dodjelu

državne pomoći sve dok BDP po stanovniku ne prijeđe 75% prosjeka BDP po stanovniku članica Evropske unije.

- (2) Državna pomoć za regionalni razvoj može se dodijeliti kao: pomoć kod početnog ulaganja i operativna pomoć.
- (3) Pomoć za regionalni razvoj ne može se dodijeliti privrednim subjektima u sektoru proizvodnje čelika, sintetičkih vlakana i vađenja uglja, sektoru transporta, aerodromima, proizvodnji i distribuciji energije i energetskej infrastrukturi.
- (4) Pravila o državnoj pomoći za promoviranje regionalnog razvoja ne primjenjuju se na:
 - a) programe koji su usmjereni na ograničen broj posebnih sektora privrede. Programi koji se odnose na turističku djelatnost, širokopojasnu infrastrukturu ili preradu i stavljanje na tržište poljoprivrednih proizvoda se ne smatraju programima usmjerenim na posebne sektore privrede;
 - b) regionalne pomoći u obliku programa kojima se nadoknađuju troškovi prijevoza robe proizvedene u nedovoljno razvijenim i izrazito nerazvijenim općinama u Federaciji Bosne i Hercegovine i za prijevoz cjevovodom;
 - c) pojedinačnu regionalnu državnu pomoć za ulaganje korisniku koji je zatvorio istu ili sličnu djelatnost u periodu od dvije godine prije podnošenja zahtjeva za regionalnu pomoć za ulaganje ili koji, u vrijeme podnošenja zahtjeva, ima konkretan plan zatvoriti istu ili sličnu djelatnost u roku od najviše dvije godine nakon dovršetka početnog ulaganja za koje traži pomoć;
 - d) regionalnu operativnu pomoć dodijeljenu privrednom subjektu čije su glavne djelatnosti obuhvaćene područjem K "Finansijske djelatnosti i djelatnosti osiguranja" klasifikacije NACE Rev. 2 ili privrednim subjektima koji obavljaju djelatnosti unutar grupe, a čije su glavne djelatnosti obuhvaćene razredima 70.10. "Upravljačke djelatnosti" ili 70.22 "Savjetovanje u vezi s poslovanjem i ostalim upravljanjem" klasifikacije NACE Rev. 2

1.1. Regionalna državna pomoć za početno ulaganje

Član 9.

Posebni uslovi za dodjelu regionalne državne pomoći za početno ulaganje

- (1) Regionalna državna pomoć za početno ulaganje može se dodijeliti ako su ispunjeni sljedeći uslovi:
 - a) državna pomoć se dodjeljuje malom i srednjem privrednom subjektu za bilo koju vrstu početnog ulaganja ili
 - b) državna pomoć se dodjeljuje velikom privrednom subjektu isključivo za početno ulaganje u novu ekonomsku djelatnost ili za diverzifikaciju postojećih poslovnih jedinica kojom se preusmjeravaju na nove proizvode ili nove inovativne postupke.
- (2) Osim u slučaju ulaganja malih i srednjih privrednih subjekata u nedovoljno razvijenim i izrazito nerazvijenim općinama u Federaciji Bosne i Hercegovine, korisnik državne pomoći mora osigurati finansijski doprinos od najmanje 25% prihvatljivih troškova, iz vlastitih izvora ili stranim investicijama, u obliku oslobođenom od bilo kakve državne pomoći.
- (3) Ekonomska djelatnost u koju se vrši ulaganje mora ostati u području koje prima državnu pomoć tokom najmanje pet godina nakon dovršetka ulaganja, odnosno najmanje tri godine nakon dovršetka ulaganja u slučaju malih i srednjih privrednih subjekata, što ne sprečava zamjenu

- postrojenja ili opreme koji su u tom periodu zastarjeli ili se pokvarili.
- (4) Stečena imovina mora biti nova, osim za male i srednje privredne subjekte i u slučaju sticanja poslovne jedinice.
- (5) Sticanje učešća ne predstavlja početno ulaganje.
- (6) Sva početna ulaganja koja je pokrenuo isti korisnik (na nivou grupe) u periodu od tri godine od datuma početka radova na drugom ulaganju kojem je dodijeljena državna pomoć u istoj regiji na trećem nivou nomenklature teritorijalnih jedinica za statistiku (NUTS) smatraju se dijelom istog projekta ulaganja.
- (7) Regionalna državna pomoć za razvoj širokopojasne mreže mora ispunjavati sljedeće uslove:
- dodjeljuje se samo u područjima u kojima nema mreže iste kategorije (ili osnovna širokopojasna mreža ili pristupne mreže sljedeće generacije tzv. mreža NGA) i nije vjerovatno da će se u roku od tri godine od donošenja odluke o dodjeli državne pomoći ta mreža razviti pod komercijalnim uslovima;
 - subvencionirani mrežni operator mora ponuditi aktivni i pasivni veleprodajni pristup po fer i nediskriminirajućim uslovima, uključujući fizičko izdvajanje u slučaju mreža NGA; i
 - dodjeljuje se na osnovu konkurentnog postupka odabira.
- (8) Regionalna državna pomoć za istraživačku infrastrukturu može se dodijeliti isključivo pod uslovom omogućavanja pristupa pomognutoj infrastrukturi na transparentan način bez diskriminacije.
- Član 10.**
- Prihvatljivi troškovi kod regionalne državne pomoći za početna ulaganja
- Prihvatljivi troškovi su sljedeći:
 - troškovi ulaganja u materijalnu i nematerijalnu imovinu;
 - procijenjeni troškovi plaća proizašli iz otvaranja radnih mjesta uslijed početnog ulaganja, izračunati za period od dvije godine; ili
 - kombinacija troškova iz tačaka (a) i (b), pod uslovom da kombinovani iznos ne premašuje iznos iz tačke (a) ili iznos iz tačke (b), zavisno od toga koji je veći.
 - Troškovi povezani sa zakupom materijalne imovine mogu se uzeti u obzir uz sljedeće uslove:
 - za zemljišta i zgrade zakup se mora nastaviti najmanje pet godina nakon očekivanog datuma dovršetka projekta ulaganja za velike privredne subjekte, odnosno tri godine u slučaju malih i srednjih privrednih subjekata;
 - za postrojenja ili mašine zakup mora biti u obliku finansijskog lizinga i sadržavati obavezu korisnika pomoći na kupovinu imovine nakon isteka ugovora o zakupu.
 - U slučaju sticanja imovine poslovne jedinice, uzimaju se u obzir isključivo troškovi kupovine imovine po tržišnim uslovima od trećeg lica nepovezanog s kupcem.
 - Uslov iz stava (3) ovog člana ne primjenjuje se ako malog privrednog subjekta preuzme član porodice prvobitnog vlasnika, ili zaposleni.
 - Ako je pomoć za sticanje imovine dodijeljena prije kupovine imovine, troškovi za tu imovinu oduzimaju se od prihvatljivih troškova povezanih sa sticanjem poslovne jedinice.
 - Za državnu pomoć dodijeljenu na osnovu promjene u proizvodnom procesu, prihvatljivi troškovi moraju premašivati amortizaciju imovine povezane s djelatnošću koja se modernizira tokom tri prethodne poreske godine.
- 7) Za pomoći dodijeljene za diverzifikaciju postojeće poslovne jedinice prihvatljivi troškovi moraju premašivati najmanje 200% knjigovodstvene vrijednosti imovine koja se ponovno upotrebljava, knjižene u poreznoj godini koja prethodi početku radova.
- 8) Nematerijalna imovina prihvatljiva je za obračun troškova ulaganja ako ispunjava sljedeće uslove:
- mora se upotrebljavati isključivo u poslovnoj jedinici koja prima državnu pomoć;
 - mora se voditi kao imovina koja se amortizuje;
 - mora biti kupljena po tržišnim uslovima od treće osobe nepovezane s kupcem; i
 - mora biti uključena u imovinu privrednog subjekta koji prima državnu pomoć i ostati povezana s projektom za koji se dodjeljuje pomoć tokom najmanje pet godina odnosno tri godine u slučaju malih i srednjih privrednih subjekata.
- 9) Za velike privredne subjekte, troškovi nematerijalne imovine prihvatljivi su isključivo do granice od 50 % ukupnih prihvatljivih troškova ulaganja za početno ulaganje.
- Član 11.**
- Prihvatljivi troškovi za otvaranje novih radnih mjesta
- Ako se prihvatljivi troškovi izračunavaju u odnosu na procijenjene troškove plaća proizašlih iz otvaranja radnih mjesta koje je potrebno isplatiti u periodu do dvije godine, sljedeći uslovi moraju biti ispunjeni:
- projekat ulaganja mora dovesti do neto povećanja broja zaposlenih u dotičnoj poslovnoj jedinici u odnosu na prosjek za proteklih 12 mjeseci, što znači da će se eventualna radna mjesta izgubljena tokom tog perioda oduzeti od prividnog broja novootvorenih radnih mjesta;
 - svako radno mjesto mora biti popunjeno u roku od tri godine od dovršetka radova; i
 - svako radno mjesto otvoreno ulaganjem mora ostati u dotičnom području tokom perioda od najmanje pet godina od dana kada je prvi put popunjeno, odnosno tokom perioda od tri godine u slučaju malih i srednjih privrednih subjekata.
- Član 12.**
- Intenzitet regionalne državne pomoći za početno ulaganje
- Intenzitet državne pomoći za početno ulaganje u bruto ekvivalentu bespovratnih sredstava ne može premašiti maksimalni intenzitet pomoći u dotičnom području.
 - Ukoliko se koristi metoda iz člana 10. stav (1) tačka c) ove uredbe, maksimalni intenzitet ne može premašiti najpovoljniji iznos koji proizlazi iz primjene tog intenziteta na osnovu troškova ulaganja ili troškova plaća.
 - Maksimalni intenziteti pomoći iznosi do:
 - 50% bruto ekvivalenta pomoći kada je BDP po stanovniku niži od 45% prosjeka Evropske unije;
 - 35% bruto ekvivalenta pomoći kada BDP po stanovniku iznosi najmanje 45%, a najviše 60% prosjeka Evropske unije;
 - 25% bruto ekvivalenta pomoći kada BDP po stanovniku iznosi više od 60% prosjeka Evropske unije.
 - Maksimalni intenzitet pomoći iz stava (3) ovog člana može se povećati do 10 procentnih poena u nedovoljno razvijenim općinama koje imaju indeks razvijenosti između 50% i 75% prosjeka Federacije Bosne i Hercegovine te do 20 procentnih poena za izrazito

nerazvijene općine koje imaju indeks razvijenosti ispod 75% prosjeka Federacije Bosne i Hercegovine.

Član 13.

Intenzitet regionalne pomoći projektu evropske teritorijalne saradnje

- (1) Za početno ulaganje povezano s projektima evropske teritorijalne saradnje, intenzitet pomoći za područje u kojem je smješteno početno ulaganje primjenjuje se na sve korisnike koji učestvuju u projektu.
- (2) Odredba iz stava (1) ovog člana primjenjuje se na velike privredne subjekte ako se početno ulaganje isključivo odnosi na novu ekonomsku djelatnost.

Član 14.

Visina regionalne državne pomoći za početno ulaganje

- (1) Maksimalni iznos regionalne državne pomoći za početno ulaganje ne može premašiti 100 miliona eura.
- (2) Za velike projekte ulaganja, iznos pomoći ne može premašiti prilagođeni iznos pomoći izračunat u skladu sa sljedećom formulom:

$$R \times (A + 0,50 \times B + 0,34 \times C),$$
 pri čemu je:
 - R maksimalni intenzitet pomoći primjenjiv u dotičnom području, isključujući povećani intenzitet pomoći za male i srednje privredne subjekte,
 - A početnih 50 miliona EUR prihvatljivih troškova,
 - B dio prihvatljivih troškova između 50 miliona EUR i 100 miliona EUR,
 - C dio prihvatljivih troškova koji premašuje 100 miliona EUR.

1.2. Regionalna državna pomoć za operativno poslovanje

Član 15.

Posebni uslovi za dodjelu regionalne državne pomoći za operativno poslovanje

Državna pomoć za operativno poslovanje može se dodijeliti kako bi se nadoknadili:

- a) dodatni troškovi prijevoza robe proizvedene u područjima prihvatljivim za dodjelu operativne državne pomoći odnosno dodatni troškovi prijevoza robe koja se u tim područjima dalje prerađuje pod sljedećim uslovima;
 - 1) korisnici obavljaju svoju proizvodnu djelatnost u tim područjima;
 - 2) državna pomoć se može objektivno unaprijed kvantificirati na osnovu fiksnog iznosa, vrijednosti tone po kilometru, ili neke druge relevantne jedinice;
 - 3) dodatni troškovi prijevoza izračunavaju se na osnovu putovanja robe upotrebom prijevoznog sredstva kojim se proizvodi najniži trošak za korisnika;
 - 4) dodatni troškovi prijevoza robe koja se dalje prerađuje u nedovoljno razvijenim i izrazito nerazvijenim općinama u Federaciji Bosne i Hercegovine mogu obuhvatiti troškove prijevoza robe s bilo kojeg mjesta njene proizvodnje u ta područja;
- b) dodatni troškovi poslovanja nastalih u nedovoljno razvijenim i izrazito nerazvijenim općinama u Federaciji Bosne i Hercegovine, osim troškova prijevoza, pod sljedećim uslovima:
 - 1) da korisnici imaju ekonomsku djelatnost u nedovoljno razvijenim i izrazito nerazvijenim općinama u Federaciji Bosne i Hercegovine;

- 2) da godišnji iznos državne pomoći po korisniku na osnovu svih programa operativnih pomoći ne premašuje:

- 15% bruto dodatne vrijednosti koju korisnik godišnje ostvaruje u dotičnoj nedovoljno razvijenoj općini i izrazito nerazvijenoj općini u Federaciji Bosne i Hercegovine,
- 25% godišnjih troškova radne snage koje korisnik snosi u dotičnoj nedovoljno razvijenoj općini i izrazito nerazvijenoj općini u Federaciji Bosne i Hercegovine, ili
- 10% godišnjeg prometa korisnika stečenog u dotičnoj nedovoljno razvijenoj općini i izrazito nerazvijenoj općini u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Član 16.

Intenzitet regionalne državne pomoći za operativno poslovanje
 Intenzitet regionalne državne pomoći za operativno poslovanje ne može premašiti 100% prihvatljivih dodatnih troškova iz člana 15. ove uredbe.

2. DRŽAVNA POMOĆ ZA URBANI RAZVOJ

Član 17.

Uslovi za dodjelu državne pomoći za urbani razvoj

Regionalna državna pomoć za urbani razvoj može se dodijeliti u obliku vlasničkog kapitala, kvazivlasničkog kapitala, kredita, garancija ili kombinacije navedenog, ukoliko projekt urbanog razvoja ispunjava sljedeće kriterije:

- a) provodi se preko fondova za urbani razvoj;
- b) sufinansira se iz evropskih strukturnih i investicijskih fondova;
- c) potiče provođenje integrirane strategije za održiv urbani razvoj.

Član 18.

Prihvatljivi troškovi i visina državne pomoći za urbani razvoj

- (1) Prihvatljivi troškovi su ukupni troškovi projekta urbanog razvoja.
- (2) Ukupno ulaganje u projekt urbanog razvoja ne može premašiti 20 miliona EUR.

Član 19.

Fond za urbani razvoj

- (1) Direktor fonda za urbani razvoj iz člana 17.a) bira se u otvorenom, transparentnom i nediskriminirajućem konkursu, u skladu s propisima.
- (2) Prilikom izbora direktora fonda za urbani razvoj ne može se vršiti diskriminacija na temelju mjesta poslovnog nastana ili registracije, ali se može zahtijevati ispunjavanje drugih prethodno utvrđenih kriterija koji su objektivno opravdani prirodom ulaganja.
- (3) Fondovima za urbani razvoj upravlja se na tržišnoj osnovi i njima se osigurava donošenje odluka o finansiranju usmjerenih na sticanje dobiti.
- (4) Smatra se da je uslov tržišnog upravljanja iz stava (3) ovog člana ispunjen ukoliko direktor fonda za urbani razvoj ispunjava sljedeće uslove:
 - a) zakonom ili ugovorom je utvrđena obaveza rukovodioca da postupa s pažnjom profesionalnog rukovodioca, u dobroj vjeri, i da izbjegava sukob interesa;
 - b) na upravljanje fondom primjenjuju se najbolja praksa i regulatorni nadzor;
 - c) naknada za rad rukovodioca je određena u skladu je s tržišnom praksom;

- d) naknada za rad rukovodioca je povezana s rezultatima rada ili posrednik učestvuje u rizicima ulaganja tako što ulaže vlastita sredstava čime se osigurava trajno poklapanje njegovih interesa s interesima javnog ulagača;
 - e) rukovodilac predlaže strategiju, kriterije i vremenski raspored ulaganja u projekte urbanog razvoja, pri čemu se unaprijed utvrđuju finansijska održivost i očekivani učinak na urbani razvoj;
 - f) za svako vlasničko i kvazivlasničko ulaganje postoji jasna i ostvariva izlazna strategija.
- (5) Uslov iz stava (4) tačka c) smatra se ispunjenim ako je rukovodilac izabran na način iz stava (1), na osnovu objektivno postavljenih kriterija povezanih s iskustvom, stručnošću te operativnim i finansijskim sposobnostima.
 - (6) Ako fond za urbani razvoj pruža kredite ili garancije projektima urbanog razvoja, moraju biti ispunjeni sljedeći uslovi:
 - a) u slučaju kredita, pri izračunavanju maksimalnog iznosa ulaganja uzima se u obzir nominalni iznos kredita;
 - b) u slučaju garancija, pri izračunavanju maksimalnog iznosa ulaganja uzima se u obzir nominalni iznos osnovnog kredita.
 - (7) Nadležni ministar utvrđuje postupak dubinske analize kako bi se osigurala tržišno razumna strategija ulaganja za potrebe provođenja mjera državne pomoći za urbani razvoj.

Član 20.

Učešće privatnih ulagača

- (1) Pomoć za urbani razvoj mora potaći dodatna ulaganja privatnih ulagača, na nivou fondova za urbani razvoj ili projekata urbanog razvoja, radi postizanja privatnog učešća od najmanje 30% ukupnog finansiranja pomognutom projektu urbanog razvoja.
- (2) Privatni i javni ulagači mogu za provedbu projekta urbanog razvoja dati novčani doprinos ili doprinos u naturi ili kombinaciju navedenog, s tim da se doprinos u naturi uzima prema njegovoj tržišnoj vrijednosti, u skladu s potvrdom neovisnog kvalificiranog stručnjaka ili valjano ovlaštenog službenog tijela.
- (3) Nezavisni privatni ulagači biraju se u otvorenom, transparentnom i nediskriminirajućem konkursu, u skladu s propisima.
- (4) Cilj izbora nezavisnih privatnih ulaganja je postizanje sporazuma o podjeli rizika i nagrade.
- (5) Prilikom postizanja sporazuma o podjeli rizika i nagrade, za ulaganja koja nisu garancije, prednost se daje asimetričnoj podjeli dobiti pred zaštitom od gubitaka.
- (6) U slučaju asimetrične podjele gubitaka između javnih i privatnih ulagača, prvi gubitak koji snosi javni ulagač ograničava se na 25% njegovog ukupnog ulaganja.
- (7) U slučaju garancije privatnim ulagačima u projektima urbanog razvoja, garantna stopa ograničava se na 80%, a ukupni gubici koje snosi davalac državne pomoći ograničavaju se na 25% osnovnog portfolija obuhvaćenog garancijom.
- (8) Ako privatni ulagači nisu izabrani na način iz stava (3) ovog člana, pravednu stopu povrata privatnim ulagačima utvrđuje nezavisni stručnjak izabran u otvorenom, transparentnom i nediskriminirajućem konkursu.
- (9) Ulagačima je dopušteno da budu zastupljeni u upravljačkim tijelima fonda za urbani razvoj iz člana 19. ove uredbe, poput nadzornog odbora ili savjetodavne skupštine.

3. DRŽAVNA POMOĆ MALIM I SREDNJIM PRIVREDNIM SUBJEKTIMA

Član 21.

Pomoć za novoosnovane male privredne subjekte

- (1) Državna pomoć za novoosnovane male privredne subjekte može se dodijeliti samo u okviru predmeta programa (scheme) državne pomoći.
- (2) Privredni subjekti koji imaju pravo na ovu pomoć su mali privredni subjekti koji:
 - a) su osnovani u periodu do pet godina prije podnošenja projekta za državnu pomoć,
 - b) još nisu raspodijelili dobit, i
 - c) nisu osnovani spajanjem.
- (3) Državna pomoć novoosnovanim malim i srednjim privrednim subjektima može biti u obliku:
 - a) kredita s kamatnim stopama koje nisu u skladu s tržišnim uslovima, u trajanju od deset godina u nominalnom iznosu od najviše 2 miliona EUR,
 - b) garancija s premijama koje nisu u skladu s tržišnim uslovima, koja ne mogu premašiti 80% osnovnog zajma, u trajanju od deset godina s iznosom obuhvaćenim garancijom od najviše 3 miliona EUR, i
 - c) bespovratnih sredstava, uključujući vlasnička i kvazivlasnička ulaganja, ili smanjenja kamatnih stopa i garantne premije čiji iznos bruto ekvivalenta bespovratnog sredstva ne premašuje 0,8 miliona EUR.
- (4) Za kredite iz stava (3) tačka a) u trajanju od 5 do 10 godina, maksimalni iznosi mogu se prilagoditi množenjem prethodno navedenih iznosa omjerom perioda od 10 godina i stvarnog trajanja kredita, a za kredite kraće od 5 godina, maksimalni iznos jednak je iznosu za kredite u trajanju od 5 godina
- (5) Za garancije iz stava (3) tačka b) u trajanju od 5 do 10 godina maksimalni iznosi obuhvaćeni garancijom mogu se prilagoditi množenjem prethodno navedenih iznosa omjerom perioda od 10 godina i stvarnog trajanja garancije, a za garancije kraće od 5 godina, maksimalni iznos obuhvaćen garancijom jednak je onom za garancije u trajanju od 5 godina.
- (6) Korisnik može primiti pomoć kombinacijom instrumenata pomoći iz stava (3), pod uslovom da se za određivanje preostalog udjela maksimalnog iznosa pomoći dozvoljenog za ostale instrumente koji su sastavni dio tog kombinovanog instrumenta uzima u obzir srazmjerni udio iznosa dodijeljenog jednim instrumentom pomoći, izračunat na osnovu maksimalnog iznosa pomoći dozvoljene za taj kombinovani instrument.
- (7) Za male inovacijske privredne subjekte, maksimalni iznosi utvrđeni u stavu (3) ovog člana mogu se udvostručiti.

Član 22.

Državna pomoć za ulaganje u male i srednje privredne subjekte

- (1) Državna pomoć za ulaganje u male i srednje privredne subjekte se može dodijeliti za:
 - a) ulaganje u materijalnu i/ili nematerijalnu imovinu u vezi s osnivanjem nove poslovne jedinice, širenjem postojeće poslovne jedinice, diverzifikacijom proizvodnje poslovne jedinice na nove dodatne proizvode ili temeljnom promjenom u sveukupnom proizvodnom procesu postojeće poslovne jedinice; ili
 - b) sticanje imovine koja pripada poslovnoj jedinici ako su ispunjeni sljedeći uslovi:
 - 1) poslovna jedinica se ugasila ili bi se ugasila da nije bila kupljena,

- 2) imovina je kupljena od trećeg lica nepovezanog s kupcem,
- 3) transakcija se izvršava po tržišnim uslovima.
- (2) Uslov iz stava (1) tačka b) 2) ovog člana ne primjenjuje se ako mali privredni subjekt bude preuzet od strane člana porodice prvobitnog vlasnika, ili zaposlenog.
- (3) Samo sticanje udjela u privrednom subjektu ne predstavlja ulaganje.
- (4) Nematerijalna imovina mora ispunjavati jedan od sljedećih uslova:
- upotrebljava se isključivo u privrednom subjektu koji prima pomoć;
 - vodi se kao imovina koja se amortizuje;
 - kupljena je po tržišnim uslovima od trećeg lica nepovezanog s kupcem;
 - uključena je u imovinu privrednog subjekta najmanje tri godine.
- (5) Radna mjesta direktno otvorena projektom ulaganja moraju ispunjavati sljedeće uslove:
- radna mjesta otvaraju se u roku od tri godine od dovršetka ulaganja;
 - postoji neto povećanje broja zaposlenih u dotičnoj poslovnoj jedinici u odnosu na prosjek za proteklih 12 mjeseci;
 - radna mjesta se moraju očuvati u periodu od najmanje tri godine od dana kada su prvi put popunjena.
- (6) Prihvatljivi troškovi su:
- troškovi ulaganja u materijalnu i nematerijalnu imovinu; ili/i
 - procijenjeni troškovi plaća za radna mjesta neposredno otvorena projektom ulaganja, izračunati na period od dvije godine.
- (7) Intenzitet državne pomoći ne može premašiti:
- 20% prihvatljivih troškova u slučaju malih privrednih subjekata;
 - 10% prihvatljivih troškova u slučaju srednjih privrednih subjekata.
- (8) Maksimalni iznos državne pomoći ne može premašiti 7,5 miliona EUR po privrednom subjektu po projektu.

Član 23.

Državna pomoć za savjetodavne usluge

- (1) Državna pomoć za male i srednje privredne subjekte može se dodijeliti za savjetodavne usluge.
- (2) Navedene usluge ne mogu biti stalna ili povremena djelatnost, niti biti povezane sa redovnim operativnim troškovima privrednog subjekta, kao što su redovne usluge poreznog savjetovanja, redovne pravne usluge ili usluge reklamiranja.
- (3) Intenzitet državne pomoći ne može premašiti 50% troškova savjetodavnih usluga koje pružaju vanjski konsultanti.
- (4) Maksimalni iznos za savjetodavne usluge ne može premašiti 2 miliona eura po privrednom subjektu po projektu.

Član 24.

Državna pomoć za učešće u projektima evropske teritorijalne saradnje

- (1) Državna pomoć za troškove saradnje malih i srednjih privrednih subjekata koji učestvuju u projektima evropske teritorijalne saradnje može se dodijeliti za sljedeće prihvatljive troškove:
- troškove organizacijske saradnje, uključujući trošak osoblja i ureda, ako je povezan s projektom saradnje;

- troškove savjetodavnih i pomoćnih usluga povezanih sa saradnjom koje pružaju vanjski konsultanti i pružatelji usluga;
 - putne troškove, troškove opreme i izdaci ulaganja neposredno povezani s projektom te amortizacija alata i opreme koji se upotrebljavaju neposredno za projekat.
- (2) Usluge iz stava (1) tačka b) ovog člana ne mogu biti trajna ili periodična djelatnost niti biti povezane s uobičajenim troškovima poslovanja privrednog subjekta, kao što su uobičajene usluge poreznog savjetovanja, redovne pravne usluge ili uobičajeno oglašavanje.
- (3) Intenzitet državne pomoći ne može premašiti 50% prihvatljivih troškova.
- (4) Maksimalni iznos za učešće u projektima evropske teritorijalne saradnje ne može premašiti 2 miliona eura po privrednom subjektu po projektu.

Član 25.

Državna pomoć za učešće na sajmovima

- (1) Državna pomoć za male i srednje privredne subjekte može se dodijeliti za učešće na sajmovima međunarodnog karaktera i to ako je izlazak na sajam povezan sa komercijalizacijom novih proizvoda, transferom tehnologija, razvojem vlastitog brenda odnosno sajma male privrede svjetskog nivoa.
- (2) Intenzitet državne pomoći ne može premašiti 50% troškova nastalih iznajmljivanjem, postavljanjem i vođenjem štanda za učestvovanje privrednog subjekta na određenom sajmu ili izložbi.
- (3) Visina troškova sajma se utvrđuje na osnovu pravila i tarife Unije sajмова kojoj pripada konkretni sajam za koji se utvrđuju troškovi.
- (4) Najviši iznos državne pomoći ne može premašiti 2 miliona EUR godišnje po privrednom subjektu.

Član 26.

Državna pomoć za alternativne trgovinske platforme specijalizovane za male i srednje privredne subjekte

- (1) Državna pomoć za alternativne trgovinske platforme specijalizovane za male i srednje privredne subjekte može se dodijeliti ako platformom upravlja mali privredni subjekt.
- (2) Mjera državne pomoći može biti u obliku pomoći novoosnovanom privrednom subjektu kao upravitelju platforme, ali se u tom slučaju primjenjuju pravila iz člana 21. ove uredbe.
- (3) Državna pomoć može biti u obliku poreznih poticaja nezavisnom privatnom ulagaču – fizičkom licu u odnosu na njegova ulaganja u rizično finansiranje koje je provedeno preko alternativne trgovinske platforme u prihvatljive privredne subjekte, ali se u tom slučaju primjenjuju pravila o državnoj pomoći za rizično finansiranje.

Član 27.

Državna pomoć za troškove analize za ulaganja

- (1) Državna pomoć može se dodijeliti za pokriće prihvatljivih troškova početnog pregleda i službene dubinske analize koju upravitelji finansijskih posrednika ili ulagači provode radi utvrđivanja prihvatljivih privrednih subjekata pogodnih za rizično finansiranje.
- (2) Intenzitet pomoći ne može premašiti 50% prihvatljivih troškova.

4. DRŽAVNA POMOĆ SA SANACIJU I RESTRUKTURIRANJE PRIVREDNIH SUBJEKATA

Član 28.

- Državna pomoć privrednom subjektu u teškoćama
- (1) Državna pomoć privrednom subjektu u teškoćama može se dodijeliti:
 - a) za sanaciju kako bi se privrednom subjektu dala mogućnost da ispita svoje stanje dok se ne pripremi plan restrukturiranja ili likvidacije;
 - b) za održavanje likvidnosti malih i srednjih privrednih subjekata (tzv. privremena pomoć za restrukturiranje); ili
 - c) za restrukturiranje radi osiguravanja obnove dugoročne konkurentnosti privrednog subjekta u okviru plana za reorganizaciju i racionalizaciju.
 - (2) Vijeće može odlučiti da se u okviru programa (sheme) državne pomoći pomoć za sanaciju iz stava (1) tačka a) ovog člana i/ili restrukturiranje iz stava (1) tačka c) ovog člana, dozvoljava samo u korist malih i srednjih privrednih subjekata.
 - (3) Vijeće može zahtijevati od davalaca da ograniče trajanje određenih programa (sheme) na četiri godine ili manje, te da izvrše preispitivanje tih programa (shema).
 - (4) Preispitivanje iz stava (3) ovog člana se zahtijeva za programe (sheme) za koje postoji rizik od znatnog ograničavanja ili narušavanja konkurencije ako se njihovo provođenje ne preispita na vrijeme.
 - (5) Državna pomoć za sanaciju i restrukturiranje ne može se dodijeliti privrednim subjektima u sektoru vađenja uglja, proizvodnje čelika i finansijskim institucijama.
 - (6) Državna pomoć za sanaciju i za restrukturiranje može se dodijeliti privrednom subjektu nad kojim je pokrenut stečajni postupak, radi opstanka i nastavljanja djelatnosti privrednog subjekta.
 - (7) Novoosnovani privredni subjekt, koji se nalazi u privrednom registru ne duže od tri godine, naročito ako je nastao likvidacijom ranijeg privrednog subjekta ili je preuzeo sredstva likvidiranog privrednog subjekta, ne može dobiti državnu pomoć za sanaciju i restrukturiranje čak i ukoliko je njegova finansijska pozicija nesigurna.
 - (8) Privredni subjekt koji pripada većoj poslovnoj grupi ili ga je ona preuzela ne može dobiti državnu pomoć za sanaciju i restrukturiranje, osim ako može dokazati da su teškoće u kojima se nalazi:
 - a) unutrašnje prirode,
 - b) nisu rezultat proizvoljne raspodjele troškova u okviru grupe, i
 - c) suviše ozbiljne da bi se grupa sama mogla s njima izboriti.
 - (9) Ako privredni subjekt u teškoćama osnuje društvo kći, smatra se da društvo kći i društvo koje ga kontroliše zajedno čine grupu te mogu primiti državnu pomoć na osnovu pravila ovog člana.

Član 29.

Pojam privrednog subjekta u teškoćama

- (1) Privredni subjekt je u teškoćama ako je bez državne intervencije gotovo izvjestan prestanak njegovog poslovanja u kratkoročnom ili dugoročnom periodu za kojeg važe najmanje jedna od sljedećih okolnosti:
 - a) u slučaju društva sa ograničenom odgovornošću, ako je više od polovine njegovog upisanog osnovnog kapitala izgubljeno zbog akumuliranih gubitaka;
 - b) u slučaju privrednog društva u kojem barem neki članovi imaju neograničenu odgovornost za dug društva, ako je više od polovine njegovog kapitala

kako je prikazan u finansijskim iskazima društva izgubljeno zbog akumuliranih gubitaka;

- c) ako je privredni subjekt predmet općeg stečajnog postupka ili ispunjava kriterije da se protiv njega na zahtjev povjerilaca pokrene opći stečajni postupak;
 - d) ako je privredni subjekt primio pomoć za sanaciju, a još nije vratio zajam ili okončao garanciju, ili je primio pomoć za restrukturiranje, a još uvijek je predmet plana restrukturiranja; ili
 - e) ako je velikom privrednom subjektu tokom posljednje dvije godine:
 - 1) iznos knjigovodstvenog duga i kapitala privrednog subjekta bio veći od 7,5 i
 - 2) EBITDA koeficijent pokriva kamata privrednog subjekta bio niži od 1,0.
- (2) Ne smatra se privrednim subjektom u teškoćama iz stava (1) tačke a) i b) ovog člana:
 - a) mali ili srednji privredni subjekt koje postoji manje od tri godine; ili
 - b) mali ili srednji privredni subjekt koji postoji manje od 7 godina od njegove prve komercijalne transakcije i koji ispunjava uslove za ulaganja za finansiranje rizika na osnovu sveobuhvatne analize (due diligence) koju je sproveo izabrani finansijski posrednik za potrebe ostvarivanja prava na pomoć za finansiranje rizika.
 - (3) Akumuliranje gubitaka iz tačaka a) i b) ovog člana postoji kada se odbijanjem akumuliranih gubitaka od rezervi (i svih drugih elemenata koji se generalno smatraju dijelom vlastitih sredstava društva) dobije negativan kumulativni iznos koji prelazi polovinu upisanog osnovnog kapitala pri čemu osnovni kapital obuhvata i sve emisije premije.

Član 30.

Izračun i visina državne pomoći za sanaciju i restrukturiranje

- (1) S ciljem procijene negativnih novčanih tokova poslovanja korisnika u godini koja prethodi prijavi državne pomoći (ili prije dodjele državne pomoći u slučaju neprijavljenih državnih pomoći), najveći iznos državne pomoći za sanaciju za šestomjesečni period se izračunava putem sljedeće formule:

$$DP = \frac{EBIT + \text{Amortizacija} - (\text{Tekuća imovina} - \text{Tekuće obaveze})}{2}$$

- (2) Najveći iznos državne pomoći za održanje likvidnosti (tzv. privremene pomoći za restrukturiranje) tokom šestomjesečnog perioda se izračunava putem sljedeće formule:

$$DP = (EBIT + \text{Amortizacija} - (\text{Tekuća imovina} - \text{Tekuće obaveze})) * 1,5.$$
- (3) EBIT označava dobit prije kamata i poreza koja je ostvarena u godini prije dodjele/prijave državne pomoći, a promjene u obrtnom kapitalu izračunavaju se kao promjena u razlici između tekuće imovine i tekućih obaveza za posljednji zatvoreni računovodstveni period.
- (4) Prilikom izračunavanja je potrebno jasno navesti sve rezervacije na nivou rezultata poslovanja, a rezultat ne smije uključivati takve rezervacije.
- (5) Kada je privrednom subjektu u teškoćama prethodno zakonito već data pomoć u pogledu koje je Vijeće donijelo negativnu odluku sa nalogom za sanaciju i kada ta sanacija nije realizirana, pri utvrđivanju pomoći za sanaciju i restrukturiranje tog privrednog subjekta uzete se u obzir kumulativan efekt stare i nove pomoći.
- (6) Najviši iznos državne pomoći koja se dodjeljuje kombinovano za sanaciju i restrukturiranje ne može

- premašiti 10 miliona eura po privrednom subjektu, uključujući pomoć iz ostalih izvora ili na osnovu drugih programa (shema) državne pomoći.
- (7) Socijalno osiguranje koje se isplaćuje uslijed smanjenja radne snage privrednog subjekta u restrukturiranju, u cilju racionalizacije i učinkovitosti, ne smatra se državnom pomoći, ako je mjera bez sektorskih ograničenja dostupna svim radnicima.
- (8) Obaveze koje privredni subjekt ima na osnovu radnog zakonodavstva ili kolektivnih ugovora sa sindikatima o osiguravanju određenih naknada za višak radnika, kao što su otpremnine ili mjere povećanja njihove zapošljivosti, dio su uobičajenih troškova poslovanja koje privredni subjekt mora pokriti vlastitim sredstvima, inače se računavaju u iznos date državne pomoći.

4.1. Državna pomoć za sanaciju

Član 31.

Državna pomoć za sanaciju

- (1) Državna pomoć za sanaciju može se dodijeliti privrednom subjektu:
- kao jednokratna mjera u obliku garancije ili kredita gdje se uzimaju u obzir socijalni i ekonomski uslovi datog područja;
 - kao kredit ili garancija zajma odnosno kredita;
 - uz uslov da svaki kredit bude vraćen, a sve obaveze po garancijama okončane u roku do šest mjeseci nakon isplate prve rate privrednom subjektu;
 - da je državna pomoć ograničena u iznosu neophodnom za opstanak privrednog subjekta u periodu za koji je pomoć odobrena.
- (2) U slučaju iz stava (1) tačka b) ovog člana, finansijski troškovi kredita odnosno ukupni finansijski troškovi osigurane garancije, uključujući kamatnu stopu kredita i garancijsku premiju, moraju biti utvrđeni po stopi koja nije manja od referentne stope za privrednog subjekta u teškoćama uvećanu za najmanje 50 baznih bodova za pomoć za sanaciju.
- (3) Pomoć za sanaciju mora biti ograničena na iznos koji je potreban da bi korisnik održao poslovanje tokom šest mjeseci i koji se određuje planom likvidnosti kojim se utvrđuju potrebe korisnika u pogledu likvidnosti tokom sljedećih šest mjeseci.

Član 32.

Obaveze korisnika državne pomoći za sanaciju

- (1) Pomoć za sanaciju ne smije se koristiti za finansiranje strukturnih mjera kao što su kupovina privrednog subjekta ili imovine, osim ako je to neophodno za opstanak korisnika tokom sanacije.
- (2) Iznos naknade koju je korisnik obavezan platiti za pomoć za sanaciju trebao bi odražavati osnovnu kreditnu sposobnost korisnika, a naknada treba biti utvrđena po stopi koja nije manja od referentne stope za privrednog subjekta u teškoćama uz povećanje od najmanje 50 baznih bodova za pomoć za sanaciju.
- (3) Privredni subjekt – primalac državne pomoći za sanaciju dužan je da, najkasnije u roku od šest mjeseci od dodjele državne pomoći, dostavi Vijeću jedan od sljedećih dokumenata:
- dokaz da je kredit u cijelosti otplaćen i/ili da je garancija istekla;
 - plan restrukturiranja, pod uslovom da se korisnik smatra privrednim subjektom u teškoćama, a ne da se samo suočava s ozbiljnom potrebom za likvidnošću; ili

- c) plan likvidacije u kojem se detaljno opisuju koraci koji vode do likvidacije korisnika u razumnom vremenskom roku bez dodatne državne pomoći.

Član 33.

Učestalost državne pomoći za sanaciju

- (1) Državna pomoć za sanaciju može se dodijeliti samo jedanput.
- (2) Državna pomoć može se dodijeliti ponovo u izuzetnim slučajevima, ali ne prije isteka desetogodišnjeg perioda od datuma realizacije ranijeg plana restrukturiranja.
- (3) Izuzetno, nova državna pomoć za sanaciju može se dodijeliti i prije isteka desetogodišnjeg perioda ukoliko je neophodna, uslijed nepredvidivih okolnosti koje su van kontrole i utjecaja privrednog subjekta, ali tek nakon isteka perioda od najmanje pet godina od dodjele državne pomoći.

4.2. Državna pomoć za održavanje likvidnosti ("privremena pomoć za restrukturiranje")

Član 34.

"Privremena pomoć za restrukturiranje"

- (1) Kada privredni subjekt može dovršiti restrukturiranje, a da mu pritom nije potrebna pomoć za restrukturiranje, Vijeće može odobriti programe kojima se omogućuje pomoć za održanje likvidnosti (privremena pomoć za restrukturiranje) za period duži od šest mjeseci, a najduže do 18 mjeseci.
- (2) Na pomoć za održavanje likvidnosti (privremena pomoć za restrukturiranje) se primjenjuju pravila koja važe za restrukturiranje, osim ako su izmijenjene odredbama ovog odjeljka.

Član 35.

Oblici i visina pomoći za održavanje likvidnosti

- (1) Državna pomoć za održavanje likvidnosti (privremena pomoć za restrukturiranje) se može dodijeliti u obliku garancije za kredit ili kredita.
- (2) Finansijski troškovi kredita ili, u slučaju garancije za kredit, ukupni finansijski troškovi kredita osiguranog garancijom, uključujući kamatnu stopu kredita i garantnu premiju, moraju biti u skladu sa stavovima (3) i (4) ovog člana.
- (3) Iznos naknade za pomoć za održavanje likvidnosti (privremenu pomoć za restrukturiranje) utvrđuje se po stopi koja ne može biti manja od referentne stope i diskontnih stopa za privredne subjekte u teškoćama kojom se utvrđuju uobičajene razine kolateralizacije.
- (4) Stopa iz stava (3) ovog člana se povećava za najmanje 50 baznih bodova nakon što prođe 12 mjeseci od isplate prvog obroka korisniku u šta se ne računava period pomoći za sanaciju koji je neposredno prethodio.
- (5) Najviši iznos pomoći za održanje likvidnosti (privremene pomoći za restrukturiranje) ne može premašiti iznos koji je potreban da bi korisnik održao poslovanje tokom osamnaest mjeseci i izračunava se pomoću formule iz člana 30. stav (2) ove uredbe.
- (6) Svaka pomoć koja je veća od iznosa dobivenog računom iz stava (5) ovog člana odobrava se samo ako je opravdana planom likvidnosti kojim se utvrđuju potrebe korisnika u pogledu likvidnosti tokom sljedećih osamnaest mjeseci.

Član 36.

- Naknadne obaveze korisnika pomoći za održavanje likvidnosti
- (1) Prije isteka perioda za koje mu je odobrena dodjela pomoći za održanje likvidnosti (privremena pomoć za restrukturiranje), korisnik pomoći mora:

- a) podnijeti plan restrukturiranja;
 - b) podnijeti plan likvidacije; ili
 - c) otplatiti kredit ili garanciju ukinuti.
- (2) Najkasnije šest mjeseci nakon isplate prve rate korisniku, ne uključujući period pomoći za sanaciju koje je neposredno prethodio tome, Vijeće mora odobriti pojednostavljeni plan restrukturiranja u kojem su navedene mjere koje korisnik mora poduzeti kako bi ponovno uspostavio dugoročnu održivost bez državne pomoći.

4.3. Državna pomoć za restrukturiranje

Član 37.

Uslovi za dodjelu državne pomoći za restrukturiranje

- (1) Državna pomoć za restrukturiranje može biti dodijeljena samo ukoliko su kumulativno ispunjeni sljedeći uslovi:
- a) doprinosi jasno definiranom zajedničkom interesu, kao što su socijalni problemi ili rješavanje tržišnog nedostatka ponovnim uspostavljanjem dugoročne održivosti privrednog subjekta,
 - b) postoji potreba za državnom intervencijom jer se državnom pomoći doprinosi znatnom poboljšanju koje tržište ne može samo da ostvari,
 - c) da ne postoji druga mjera kojom bi se narušila konkurencija u manjoj mjeri uz ostvarenje istog cilja,
 - d) da postoji učinak poticaja gdje se mora dokazati da bi se bez državne pomoći restrukturiranje prodaja ili likvidacija korisnika provela na način kojim se ne bi ostvario cilj od zajedničkog interesa,
 - e) da je pomoć ograničena na najmanju moguću mjeru i ne premašuje najmanji iznos potreban za ostvarenje cilja.
- (2) Pomoć privrednom subjektu u teškoćama može se dodijeliti samo za jedan postupak restrukturiranja, u toku perioda od deset godina, a izuzetno i češće u sljedećim slučajevima:
- a) ako se pomoć za restrukturiranje dodjeljuje nakon pomoći za sanaciju kao dio jedinstvenog postupka restrukturiranja;
 - b) ako su pomoć za sanaciju ili pomoć za održanje likvidnosti dodijeljene u skladu s ovim pravilima i ako nakon te pomoći nije dodijeljena pomoć za restrukturiranje, ako:
 - 1) se u trenutku dodjele pomoći na osnovu ovih pravila razumno moglo smatrati da će korisnik biti održiv u dugoročnom periodu i
 - 2) nova pomoć za sanaciju ili restrukturiranje postaje nužna nakon barem pet godina zbog nepredvidivih okolnosti za koje korisnik nije odgovoran;
 - c) u vanrednim i nepredvidivim okolnostima za koje korisnik nije odgovoran.

Član 38.

Vlastiti doprinos korisnika pomoći za restrukturiranje

- (1) Vijeće može odobriti pomoć za restrukturiranje ukoliko je privredni subjekt u restrukturiranju osigurao nivo vlastitog doprinosa, u iznosu troškova restrukturiranja:
- a) od najmanje 50 % za velike privredne subjekte
 - b) 40% u slučaju srednjih privrednih subjekata, odnosno
 - c) 25% u slučaju malih privrednih subjekata.
- (2) Vlastiti doprinos u troškovima restrukturiranja iz stava (1) ovog člana mora biti konkretan, stvaran, što viši i da isključuju očekivane buduće dobitke kao što je novčani priliv.

Član 39.

Plan restrukturiranja

- (1) Vijeće odobrava izvodljiv, koherentan i dugoročan plan restrukturiranja za ponovno uspostavljanje dugoročne održivosti korisnika pomoći koji predviđa:
- a) reorganizaciju i racionalizaciju djelatnosti korisnika na efikasnijoj osnovi,
 - b) napuštanje djelatnosti koje uzrokuju gubitke,
 - c) restrukturiranje postojećih djelatnosti koje ponovno mogu postati konkurentne, kao i
 - d) diverzifikaciju u smjeru novih i održivih djelatnosti.
- (2) U planu restrukturiranja moraju biti opisani uzroci teškoća korisnika i njegove slabosti i navedeno kako će predložene mjere restrukturiranja ukloniti temeljne probleme korisnika.
- (3) Plan restrukturiranja mora uključivati podatke o organizacionoj strukturi korisnika, finansiranju, korporativnom upravljanju i svim ostalim relevantnim aspektima.
- (4) Plan restrukturiranja mora sadržavati podatke o poslovnom modelu korisnika te se u njemu mora objasniti kako će se njime pridonijeti dugoročnoj održivosti korisnika.
- (5) Ako teškoće korisnika proizlaze iz nedostataka modela poslovanja ili sistema korporacijskog upravljanja, moraju se predložiti odgovarajuće promjene.
- (6) Očekivani rezultati planiranog restrukturiranja prikazuju se u obliku osnovnog scenarija kao i u obliku pesimističnog (najgoreg) scenarija, a korisnik bi trebao provesti tržišnu anketu i analizu osjetljivosti kojima bi se utvrdili pokretački parametri rezultata korisnika i glavni razlozi predviđenih rizika.

Član 40.

Strukturne mjere - prodaja imovine i smanjenje poslovnih aktivnosti

- (1) Od privrednog subjekata koji koristi pomoć za restrukturiranje može se zatražiti da proda imovinu ili smanji kapacitete ili tržišnu prisutnost.
- (2) Mjere iz stava (1) ovog člana trebalo bi provesti na tržištu ili tržištima na kojima će privredni subjekt imati znatan tržišni položaj nakon restrukturiranja, posebno na onima na kojima postoji znatan višak kapaciteta.
- (3) Prodaju imovine radi ograničavanja narušavanja tržišne konkurencije trebalo bi provesti bez nepotrebnog odgađanja, uzimajući u obzir vrstu imovine koja se prodaje i sve prepreke njezinoj prodaji, a u svakom slučaju tokom trajanja plana restrukturiranja.
- (4) Prodaja, otpis dugova i napuštanje djelatnosti koje uzrokuju gubitke, a koji bi u svakom slučaju bili potrebni za ponovnu uspostavu održivosti, u načelu se ne smatraju dovoljnim za rješavanje narušavanja tržišne konkurencije.
- (5) Strukturne mjere bi trebale biti u obliku prodaje imovine održivih nezavisnih privrednih subjekata koja i dalje posluju, a koji bi dugoročno mogli učestvovati u tržišnom takmičenju da ih vodi odgovarajući kupac.
- (6) U slučaju da subjekt iz stava (5) ovog člana nije dostupan, korisnik bi mogao izdvojiti i naknadno prodati postojeću i na odgovarajući način finansiranu djelatnost, stvarajući tako novi i održivi subjekt koji bi se trebao moći takmičiti na tržištu.
- (7) Strukturne mjere koje se provode samo u obliku prodaje imovine i ne uključuju uspostavu održivog subjekta koji bi se mogao takmičiti na tržištu su manje učinkovite u očuvanju tržišne konkurencije i zato se odobravaju samo u rijetkim slučajevima, ako ni jedan drugi oblik strukturnih mjera ne bi bio izvediv ili bi se drugim strukturnim mjerama ozbiljno ugrozila ekonomska održivost privrednog subjekta.

- (8) Ако postoje indicije da bi se moglo teško pronaći kupca za imovinu koju je korisnik predložio za prodaju, odmah je potrebno odabrati alternativnu imovinu za prodaju ili mjere koje će se poduzeti u vezi s predmetnim tržištem ili tržištima u slučaju da primarna prodaja imovine stvarno ne uspije.

Član 41.

Mjere praćenja poslovanja

- (1) Mjere praćenja poslovanja moraju se primjenjivati u svim slučajevima radi izbjegavanja narušavanja učinaka strukturnih mjera te bi ih u pravilu trebalo nametnuti tokom provođenja plana restrukturiranja.
- (2) Korisnici su obavezni suzdržavati se od sticanja dionica u trgovačkim društvima tokom restrukturiranja, osim kada je to neophodno kako bi se osigurala dugoročna održivost korisnika, ali ih, nakon što se prijave takva sticanja, Vijeće može odobriti kao dio plana restrukturiranja.
- (3) Korisnici su obavezni suzdržavati se od oglašavanja državne pomoći kao konkurentne prednosti pri stavljanju na tržište svojih proizvoda i usluga.
- (4) Obim mjera kojima se ograničava narušavanje tržišne konkurencije temelji se na nekoliko činilaca, kao što su posebno:
 - a) iznos i priroda pomoći,
 - b) uslovi i okolnosti u kojima je pomoć dodijeljena;
 - c) veličina i relativna važnost korisnika na tržištu i značaj dotičnog tržišta; i
 - d) nivo postojanja problema moralnog hazarda nakon primjene mjera vlastitog doprinosa i raspodjele tereta.
- (5) Vijeće posebno razmatra iznos, po potrebi na osnovu približnih vrijednosti i prirodu pomoći u apsolutnim vrijednostima i u vezi s imovinom korisnika i veličinom cjelokupnog tržišta.

Član 42.

Izveštavanje od strane davaoca pomoći

- (1) U slučaju dodjele pomoći za restrukturiranje velikom privrednom subjektu, davalac državne pomoći podnosi Vijeću za detaljne izvještaje najmanje jednom godišnje do ispunjenja ciljeva iz plana restrukturiranja.
- (2) Izveštaj iz stava (1) ovog člana mora sadržavati sve podatke koji su potrebni Vijeću radi praćenja realizacije plana restrukturiranja: raspored sredstava uplaćenih privrednom subjektu, njegovo finansijsko stanje i poštovanje uslova i obaveza iz odluke na osnovu koje je državna pomoć dodijeljena.
- (3) Kod državne pomoći za restrukturiranje malih i srednjih privrednih subjekata, davalac pomoći jednom godišnje dostavlja Vijeću kopiju bilansa stanja i bilansa uspjeha privrednog subjekta – korisnika pomoći.

Član 43.

Izmjena odluke o restrukturiranju

- (1) Iako je pomoć za restrukturiranje odobrena od strane Vijeća moguće je odobriti njene izmjene ukoliko:
 - a) izmijenjeni plan i dalje sadrži ponovnu uspostavu održivosti u razumnom roku;
 - b) ako se povećaju troškovi restrukturiranja, u skladu s time mora se povećati i vlastiti doprinos;
 - c) ako se povećava iznos pomoći, mjere kojima se ograničava narušavanje konkurencije moraju imati veći obim u odnosu na početne mjere;
 - d) ako je obim predloženih mjera kojima se ograničava narušavanje konkurencije na tržištu manji od početnih mjera, iznos pomoći mora se u skladu s time smanjiti;

- e) novi rokovi za provođenje mjera kojima se ograničava narušavanje tržišne konkurencije mogu se odgoditi u odnosu na početno utvrđene rokove samo zbog razloga koji su izvan kontrole korisnika.
- (2) Ako se ublaže uslovi koje je utvrdilo Vijeće, iznos pomoći mora se u skladu s time smanjiti ili se moraju utvrditi drugi uslovi.

4.4. Pomoć pružaocima usluga od općeg ekonomskog interesa koji su u teškoćama

Član 44.

Cilj pomoći pružaocima usluga od općeg ekonomskog interesa koji su u teškoćama

- (1) Vijeće može odobriti državnu pomoć pružaocima usluga od općeg ekonomskog interesa koji su u teškoćama kako bi se osigurao kontinuitet pružanja usluga.
- (2) Vijeće može odobriti državnu pomoć i pružaocima usluga od općeg ekonomskog interesa koji su u teškoćama, a nisu u stanju ispuniti uslove iz ove uredbe, dok se pružanje usluge ne povjeri novom pružatelju.
- (3) Vijeće će odobriti pomoć iz stava (2) ovog člana samo ako davalac državne pomoći objektivno dokaže da je pomoć strogo ograničena u iznosu i trajanju potrebnom da bi se novom pružaocu povjerilo pružanje usluga.

Član 45.

Elementi za određivanje pomoći pružaocima usluga od općeg ekonomskog interesa koji su u teškoćama

- (1) Prilikom procjene pomoći pružaocima usluga od općeg ekonomskog interesa koji su u teškoćama, Vijeće uzima u obzir svu državnu pomoć koje je primio dotični pružatelj, uključujući i naknade za obaveze pružanja javne usluge.
- (2) Prilikom utvrđivanju vlastitog doprinosa korisnika, Vijeće ne uzima u obzir iznos naknade za pružanje javne usluge.
- (3) U mjeri u kojoj je imovina korisnika nužna za pružanje usluga od općeg ekonomskog interesa, Vijeće može zahtijevati poduzimanje alternativnih mjera kako bi se osiguralo da konkurencija nije narušena u mjeri koja je suprotna zajedničkim interesima, posebno radi što je moguće bržeg uvođenja fer tržišne konkurencije u vezi s predmetnim uslugama od općeg ekonomskog interesa.

5. DRŽAVNA POMOĆ U OBLIKU RIZIČNOG KAPITALA

Član 46.

Oblici rizičnog finansiranja

- (1) Rizično finansiranje je pružanje direktne ili indirektno finansijske podrške privrednim subjektima u obliku:
 - a) vlasničkog kapitala;
 - b) kvazivlasničkog kapitala;
 - c) javnog ulaganja u finansijskog posrednika za potrebe daljeg ulaganja putem mjera rizičnog finansiranja, uz povrat svih sredstava davaocu državne pomoći (finansijska donacija);
 - d) kredita, osim refinansiranja postojećih kredita, ili drugog instrumenata finansiranja, uključujući zakup, kojim se zajmodavcu osigurava prevladavajuća komponenta najmanjeg prinosa;
 - e) garancije za pokriće gubitaka od direktno ili indirektno pruženih rizičnih finansijskih ulaganja; ili
 - f) fiskalnog poticaja.
- (2) Kvazivlasnički kapital iz stava 1) tačka b) ovog člana može se strukturirati kao dug, neosiguran i podređen, uključujući mezaninski dug, koji se u nekim slučajevima može pretvoriti u vlasnički kapital, ili kao povlašteni vlasnički kapital.

Član 47.

Прихватљиви привредни субјект

- (1) Државна помоћ у облику ризичног капитала може се додјелити само малом и средњем привредном субјекту који се у вријеме почетног ризичног финансирања не котира на берзи, осим алтернативних трговинских платформи, и испуњава најмање један од слjedeћих мјерила прихватљивости:
 - a) не послује ни на једном тржишту;
 - b) послује на неком тржишту мање од 7 година од прве продаје производа или услуга на том тржишту, искључујући ограничене продаје ради тестирања тржишта; или
 - c) захтијева почетно ризично финансирање које, на основу пословног плана израђеног ради увођења новог производа или географског тржишта, премађује 50% његовог просјечног годишњег промета током претходних 5 година.
- (2) Државна помоћ за ризично финансирање која не испуњава услове из става (1) овог члана може се додјелити ако:
 - a) испуњава услове помоћи мале вриједности (де минимис);
 - b) испуњава све преостале услове утврђене у овом одјелјку, уз изузетак услова утврђених у члану 49. ставови (4) и (5) ове уредбе; и
 - c) у случају ризичног финансирања којим се привредном субјекту осигурава власнички или квазивласнички капитал или кредит, да мјера потиће додатно финансирање од стране независних инвеститора како би се постигла укупна стопа приватног учећа у ризичном финансирању од најмање 60%.
- (3) На нивоу привредног субјекта, државна помоћ за ризично финансирање може бити у облицима наведеним у таčkама у члану 46. став (1) ове уредбе или комбинације наведеног.

Član 48.

Независни инвеститор

- (1) Независни инвеститор је:
 - a. приватни улагач који није власник удјела у привредном субјекту у којег улаже, укључујући физичка лица или групе физичких лица која се редовно баве ризичним финансирањем у субјекте који се не котирају на берзи (tzv. "poslovni anđeli") или
 - b. финансијска институција, независно од њене власничке структуре.
- (2) Независни инвеститор сноси сав ризик повезан са својим улагањем.
- (3) Након оснивања, приватни улагач, укључујући и оснивача, сматра се независним од новооснованог привредног субјекта.
- (4) На нивоу независног инвеститора, државна помоћ за ризично финансирање може бити у облицима наведеним у таčkама чланом 46. став (1) а) до е) ове уредбе.
- (5) Државна помоћ може бити у облику наведеном у члану 46. став (1) таčka ф) ове уредбе уколико је независни инвеститор физичко лице које није регистровани подузетник.

Član 49.

Финансијски посредник

- (1) Финансијски посредник је финансијска институција, укључујући фондове за инвестирање у друге фондове, приватне инвестицијске фондове, јавне инвестицијске фондове, банке, микро-финансијске институције и друштва за узajамне гаранције, којом се управља на тржишној основи, без обзира на њен облик и власничку структуру.
- (2) Сматра се да је услов тржишног управљања из става (1) овог члана испуњен ако финансијски посредник и, зависно од врсте мјере ризичног финансирања руководиоца фонда, испуњавају слjedeће услове:

- a) законом или уговором је утврђена обавеза руководиоца да поступа са пањном професионалног руководиоца, у доброј вјери, и да изbjегава sukob интереса;
 - b) на управљање посредником и/или фондом примјенјују се најбоља пракса и регулаторни надзор;
 - c) награда руководиоцу се утврђује у складу са тржишном праксом;
 - d) награда руководиоца је или повезана са учинком или посредник односно руководиоца улагањем vlastitih средстава сноси dio rizika како би се осигурало да се његов интерес трајно poklapa са интересима даваоца државне помоћи;
 - e) финансијски посредник односно руководиоца предлаже стратегију, критерије и вremenski распоред улагања;
 - f) улагаčима је допуштено да буду заступљени у управлачким тијелима инвестицијског фонда, попут надзорног одбора или савјетодавне скупштине.
- (3) Uslov из става (2) таčke c) овог члана сматра се испуњеним ако је руководиоца или финансијски посредник одабран у отвореном, transparentном и недискриминирајућем конкурентном konkursu, на основу објективних критерија повезаних са искуством, стручношћу те оперативним и финансијским способностима.
 - (4) Од финансијских посредника може се захтијевати испуњавање и других претходно утврђених критерија који су објективно прихватљиви природом улагања.
 - (5) На нивоу финансијског посредника, државна помоћ за ризично финансирање независних приватних улагача може бити у облицима наведеним у члану 46. став (1) таčka а) до c) ове уредбе.

Član 50.

Мјере ризичног финансирања

- (1) Мјера ризичног финансирања мора испуњавати слjedeће услове:
 - a) проводи се путем једног или више финансијских посредника, осим за фискалне потицаје независним инвеститорима у односу на њихова директна улагања;
 - b) финансијски посредници те улагачи или руководиоци фондова бирају се у отвореном, transparentном и недискриминирајућем konkursu који се проводи у складу са законом,
 - c) циљ конкурса из таčke b) овог става је успостављање одговарајућих механизama о подјели rizika и награде при чему се за сва улагања осим за гаранције предност даје асиметричној подјели добити;
 - d) у случају асиметричне подјеле губитака између јавних и приватних улагача, први губитак којег сноси јавни улагач ограничава се на 25% његовог укупног улагања.
- (2) У случају гаранције из члана 49. таčka (5) ове уредбе, гарантна стопа ограничава се на 80%, а укупни губитак које сноси давалац државне помоћи ограничава се на највише 25% основног портфелја обухваћеног гаранцијом.
- (3) Бесплатно се могу пружити само гаранције којима се покривају очекивани губици основног портфелја обухваћеног гаранцијом.
- (4) Ако је гаранцијом обухваћено покриће neočekиваних губитака, финансијски посредник плаћа премију за гаранцију у складу са тржишним условима за dio гаранције који покрива neočekиване губитке.
- (5) Мјерама ризичног финансирања осигурава се да donoшење одлуке о финансирању буде руководиоца остваривањем добити.
- (6) Сматра се да је критериј из става (5) овог члана ostvaren уколико су задовољени слjedeћи услови:

- a) finansijski posrednik je osnovan u skladu s zakonom;
 - b) davalac državne pomoći ili subjekt zadužen za provedbu mjere predviđa postupak dubinske analize kojom se osigurava tržišno razumna strategija ulaganja, uključujući odgovarajuću politiku diverzifikacije rizika usmjerenu na postizanje ekonomske održivosti i učinkovit obim u odnosu na veličinu i teritorijalni obuhvat dotičnog investicijskog portfelja;
 - c) rizično finansiranje zasniva se na izvodljivom planu poslovanja koji sadrži pojedinosti u pogledu razvoja proizvoda, prodaje i profitabilnosti, kojim se unaprijed/ex ante utvrđuje održivost projekta;
 - d) za svako vlasničko i kvazivlasničko ulaganje postoji jasna i ostvariva izlazna strategija - likvidacija udjela koju provodi finansijski posrednik ili ulagač, uključujući trgovačku prodaju, otpis, otplatu vlasničkih udjela/kredita, prodaju drugom finansijskom posredniku ili drugom ulagaču, prodaju finansijskoj instituciji i prodaju javnom ponudom, uključujući inicijalnu javnu ponudu.
- (7) Mjera rizičnog finansiranja kojom se pruža garancija ili kredit mora ispunjavati sljedeće uslove:
- a) finansijski posrednik poduzima ulaganja koja bez pomoći ne bi bila provedena ili bi bila ograničeno ili drukčije provedena;
 - b) finansijski posrednik je sposoban dokazati da primjenjuje mehanizam kojim se osigurava da se pogodnosti u najvećoj mogućoj mjeri prenose na krajnje korisnike u obliku veće količine finansiranja, u slučaju kredita pri izračunavanju maksimalnog iznosa ulaganja za potrebe člana 52. stav (3) ove uredbe, uzima se u obzir nominalni iznos kredita
 - d) u slučaju garancije pri izračunavanju maksimalnog iznosa ulaganja za potrebe člana 52. stav (4) ove uredbe, uzima se u obzir nominalni iznos osnovnog kredita.

Član 51.

Intenzitet privatnog finansiranja

- (1) Za mjere rizičnog finansiranja kojima se pruža vlasnička ili kvazivlasnička ulaganja ili zajmovi, mjerom rizičnog finansiranja potiču se nezavisni investitori na dodatno finansiranje, bilo putem finansijskog posrednika ili direktno, kako bi se postigla ukupna stopa privatnog sudjelovanja koja odgovara sljedećim najmanjim pragovima:
 - a) 10% rizičnog finansiranja dodijeljenog privrednom subjektu prije njegove prve prodaje proizvoda ili usluga na bilo kojem tržištu;
 - b) 40% rizičnog finansiranja dodijeljenog privrednom subjektu iz člana 47. stav (1) tačka b) ove uredbe;
 - c) 60% rizičnog finansiranja za ulaganje dodijeljeno privrednom subjektu iz člana 47. stav (1) tačka c) odnosno člana 53. ove uredbe.
- (2) Ako se mjera rizičnog finansiranja koja je usmjerena na privredne subjekte u različitim fazama razvoja iz stava (1) ovog člana provodi putem finansijskog posrednika, a sudjelovanje privatnog kapitala na nivou privrednog subjekta nije predviđeno, finansijski posrednik je dužan postići proporciju privatnog sudjelovanja koja čini barem ponderisani prosjek na osnovu količine pojedinačnih ulaganja u osnovni portfelj, do kojega se dolazi primjenom najmanjih stopa sudjelovanja u ulaganju iz stava (1) ovog člana.

Član 52.

- Intenzitet i visina državne pomoći u obliku rizičnog finansiranja
- (1) Za vlasničko i kvazivlasničko ulaganje mjerom rizičnog finansiranja može se pružiti pomoć zamjenskom kapitalu tj. kupovini postojećih udjela u privrednom subjektu od prethodnog ulagača ili vlasnika udjela isključivo ako se zamjenski kapital upotrebljava zajedno s novim kapitalom koji predstavlja najmanje 50% svakog ciklusa ulaganja.
 - (2) Za vlasničko i kvazivlasničko ulaganje na nivou finansijskog posrednika, najviše do 30% ukupnih kapitalnih ulaganja i neiskorištenog odobrenog kapitala finansijskog posrednika može se upotrebljavati u svrhe upravljanja likvidnošću.
 - (3) Ukupni iznos rizičnog finansiranja iz člana 47. stav (3) ove uredbe ne može premašiti 15 milijuna EUR po privrednom subjektu na osnovu bilo koje mjere rizičnog finansiranja.
 - (4) Garancija iz člana 50. stav (7) tačka d) ove uredbe, ne može premašiti 80% iznosa osnovnog zajma.

Član 53.

Naknadna ulaganja

- (1) Državna pomoć za rizično finansiranje može obuhvaćati i naknadno rizično finansijsko ulaganje u privrednog subjekta u kojeg je već ulagano tokom barem jednog investicijskog ciklusa, čak i nakon sedmogodišnjeg perioda iz člana 47. stav (1) tačka b) ove uredbe), ako su ispunjeni sljedeći kumulativni uslovi:
 - a) nije premašen ukupan iznos rizičnog finansiranja naveden u članu 52. stav (3) ove uredbe;
 - b) mogućnost naknadnih ulaganja predviđena je u izvornom poslovnom planu;
 - c) privredni subjekt koji prima naknadna ulaganja nije se povezao s drugim privrednim subjektom na takav način da jedan, direktno ili indirektno, kontrolira ili je kontroliran ili je pod zajedničkom kontrolom sa drugim privrednim subjektom, s izuzetkom partnerskih privrednih subjekata kao i finansijskog posrednika ili nezavisnog investitora koji pružaju rizično finansiranje u okviru mjere.
- (2) Partnerski privredni subjekti iz tačke c) prethodnog stava su oni kod kojih privredni subjekt na hijerarhijski višem položaju u vlasničkom nizu posjeduje, samostalno ili zajedno s povezanim licima, 25% ili više kapitala ili glasačkih prava privrednog subjekta na hijerarhijski nižem položaju u vlasničkom nizu.
- (3) Privredni subjekt na hijerarhijski nižem položaju u vlasničkom nizu iz stava (2) ovog člana se može smatrati nezavisnim čak i ako su sljedeći partneri na hijerarhijski višem položaju dosegli ili premašili prag od 25%, pod uvjetom da isti ne uključuju direktno ili indirektno u upravljanje subjektom na hijerarhijski nižem položaju:
 - a) javna investiciona društva, društva rizičnog kapitala, fizička lica ili grupe fizičkih lica koja se redovno bave rizičnim finansiranjem u subjekte koji se ne kotiraju na berzi (tzv. "poslovni anđeli"), pod uslovom da ukupno ulaganje u privrednog subjekta na hijerarhijski nižem položaju ne premašuje 1.250.000 EUR;
 - b) univerziteti ili neprofitni istraživački centri;
 - c) institucionalni investitori, uključujući fondove za regionalni razvoj;
 - d) autonomna tijela lokalne vlasti s godišnjim budžetom manjim od 10 milijuna EUR i s manje od 5.000 stanovnika.

- (4) Privredni subjekt može dati izjavu o statusu nezavisnog, partnerskog ili povezanog subjekta, uključujući podatke o pragovima iz člana 47. stav (1) ove uredbe.
- (5) Izjava iz stava (4) ovog člana može se dati čak i ako je kapital raspoređen na takav način da je nemoguće tačno odrediti ko ga posjeduje, u kojem slučaju davalac izjave može u dobroj vjeri izjaviti da je moguće legitimno pretpostaviti da jedan ili više međusobno povezanih privrednih subjekata ne posjeduje 25% kapitala ili više u njegovom privrednom subjektu.

Član 54.

Povjeravanje ovlaštenja kod rizičnog finansiranja Federacija Bosne i Hercegovine može provedbu mjere rizičnog finansiranja ustupiti određenom zaduženom subjektu (finansijskoj instituciji usmjerenoj na postizanje javnog interesa pod nadzorom javnog tijela, tijelu javnog prava ili tijelu privatnog prava koje pruža javne usluge) neposrednim imenovanjem ili odabirom u skladu s propisima o javnim nabavkama.

6. DRŽAVNA POMOĆ ZA ISTRAŽIVANJE, RAZVOJ I INOVACIJE

Član 55.

Opći uslov za dodjelu državne pomoći za istraživanje, razvoj i inovacije

Državna pomoć za istraživanje, razvoj i inovacije može se dodijeliti svim privrednim subjektima, osim privrednim subjektima u teškoćama.

6.1. Državna pomoć za istraživanja

Član 56.

Prihvatljiva istraživanja

- (1) Državna pomoć može se dodijeliti samo za istraživanje koje pripada jednoj ili više sljedećih vrsta/kategorija:
- osnovno istraživanje;
 - industrijsko istraživanje;
 - eksperimentalni razvoj; ili/i
 - studiju izvodljivosti industrijskog ili/i eksperimentalnog istraživanja.
- (2) Osnovno istraživanje iz stava (1) tačka a) ovog člana je eksperimentalni ili teorijski rad koji se vrši prvenstveno radi sticanja novih znanja o osnovnim principima pojava i posmatranih činjenica, bez direktne komercijalne ili praktične primjene.
- (3) Industrijsko istraživanje iz stava (1) tačka b) ovog člana je istraživanje ili ispitivanje koje je osmišljeno radi sticanja novih znanja i vještina za:
- razvoj novih proizvoda, procesa ili usluga, odnosno
 - znatnog poboljšanja postojećih proizvoda, procesa ili usluga.
- (4) Eksperimentalni razvoj iz stava (1) tačka c) ovog člana obuhvata sticanje, kombinovanje, oblikovanje i korištenje postojećih naučnih, tehnoloških, poslovnih i ostalih mjerodavnih znanja i vještina radi izrade planova ili dizajna za nove, promijenjene ili poboljšane proizvode, procese ili usluge, kao i za druge aktivnosti u cilju konceptualnog definiranja, planiranja i dokumentovanja novih proizvoda, procesa ili usluga.
- (5) Studija izvodljivosti iz stava (1) tačka d) ovog člana je analiza potencijala istraživanja koja treba da podrži proces odlučivanja tako što se nepristrasno i racionalno otkrivaju prednosti i nedostaci istraživanja te utvrđuju izgledi za uspjeh istog i resursi potrebni za njegovo provođenje.
- (6) Industrijsko istraživanje iz stava (3) ovog člana obuhvata stvaranje sastavnih dijelova složenih sistema i može uključivati izradu prototipova u laboratorijskom okruženju

ili u simuliranim uslovima postojećih sistema, te pilot-linije, kada je to neophodno za industrijsko istraživanje, prvenstveno za provjeru generičke tehnologije.

- (7) Ako je osnovni cilj ostvarenje daljnjih tehničkih poboljšanja na proizvodima, procesima ili uslugama koji nisu suštinski utvrđeni, eksperimentalni razvoj iz stava (4) ovog člana naročito obuhvata izradu prototipova, demonstracije, pilot-projekte, ispitivanja i provjeru novih ili poboljšanih proizvoda, procesa ili usluga u okruženju koje odražava stvarne operativne uslove.
- (8) Eksperimentalni razvoj iz stava (4) ovog člana obuhvata i razvoj komercijalno upotrebljivih prototipova i demoprojekata, ukoliko je prototip konačni komercijalni proizvod i ukoliko bi troškovi proizvodnje samo za korištenje u svrhu prikazivanja i provjere valjanosti bili neprihvatljivo visoki.
- (9) Državna pomoć za eksperimentalni razvoj ne može se dodijeliti za rutinske ili periodične izmjene postojećih proizvoda, proizvodnih linija, proizvodnih procesa, usluga i drugih postojećih operacija i u slučaju da takve promjene predstavljaju poboljšanja.

Član 57.

Prihvatljivi troškovi istraživanja

- (1) Prihvatljivi troškovi istraživanja su:
- troškovi osoblja (istraživači, tehničari i drugo pomoćno osoblje) u mjeri u kojoj rade na istraživačkom projektu;
 - troškovi instrumenata i opreme u obimu u kome se koriste za istraživački projekt;
 - troškovi zgrada i zemljišta u obimu i periodu u kome se koriste za istraživački projekt.
 - troškovi ugovorenih istraživanja, tehničkog znanja i patenata koji su kupljeni ili licencirani od trećih lica po tržišnim cijenama i troškovi savjetodavnih i sličnih usluga ukoliko se koriste isključivo za istraživanje;
 - dodatni režijski troškovi nastali direktno kao rezultat istraživanja;
 - drugi operativni troškovi poslovanja, uključujući troškove materijala, potrošne robe i proizvoda nastalih direktno kao rezultat istraživanja.
- (2) Ukoliko se instrumenti i oprema iz tačke b) prethodnog stava ne koriste tokom čitavog perioda trajanja istraživačkog projekta, prihvatljivi troškovi su samo troškovi amortizacije u periodu trajanja projekta izračunati na osnovu računovodstvenih propisa.
- (3) U pogledu troškova zgrada iz stava (1) tačka c) ovog člana, prihvatljivi su samo troškovi amortizacije za period trajanja istraživačkog projekta koji se izračunavaju se na osnovu računovodstvenih propisa.
- (4) U pogledu troškova zemljišta iz stava (1) tačka c) ovog člana, prihvatljivi troškovi su troškovi kupovine ili iznajmljivanja po tržišnim uslovima ili stvarno nastali kapitalni troškovi.
- (5) Prihvatljivi troškovi za dodjelu državne pomoći za izradu studija o tehničkoj izvodljivosti su stvarni troškovi izrade studije o tehničkoj izvodljivosti.

Član 58.

Intenzitet i visina državne pomoći za istraživanja

- (1) Intenzitet državne pomoći ne može premašiti:
- za osnovno istraživanje - 100% prihvatljivih troškova;
 - za industrijsko istraživanje - 50% prihvatljivih troškova;

- c) za eksperimentalni razvoj - 25% prihvatljivih troškova;
- d) za studiju izvodljivosti –50% prihvatljivih troškova.
- (2) Intenzitet državne pomoći za industrijsko istraživanje i eksperimentalni razvoj može se dodatno povećati, s tim što ne može premašiti 80% ukupnih prihvatljivih troškova za istraživanje:
 - a) za 10 procentnih poena za srednje privredne subjekte odnosno 20 procentnih poena za male privredne subjekte;
 - b) za dodatnih 15 procentnih poena, ukoliko:
 - 1) istraživanje uključuje saradnju sa najmanje jednim malim ili srednjim privrednim subjektom ili se provodi u najmanje dvije države, a nijedan privredni subjekt sam ne snosi više od 70% prihvatljivih troškova istraživanja;
 - 2) istraživanje uključuje saradnju između privrednog subjekta i naučno-istraživačke organizacije gdje naučno-istraživačka organizacija snosi najmanje 10% prihvatljivih troškova istraživanja i ima pravo da objavi rezultate svog istraživanja; ili
 - 3) rezultati istraživanja se saopćavaju širokim krugovima putem konferencija, publikacijama, bibliotekama kojima je pristup slobodan, besplatnim računarskim i programima sa otvorenim kodom.
- (3) Intenzitet državne pomoći za studiju izvodljivosti može se dodatno povećati za 10 procentnih poena za srednje privredne subjekte odnosno 20 procentnih poena za male privredne subjekte.
- (4) Maksimalni iznos državne pomoći za istraživanja ne može premašiti:
 - a) 40 miliona EUR po privrednom subjektu i po istraživanju, ukoliko više od polovine prihvatljivih troškova nastalo istraživanjem iz kategorije osnovnih;
 - b) 20 miliona EUR po privrednom subjektu i po istraživanju, ukoliko više od polovine prihvatljivih troškova nastalo istraživanjem iz kategorije industrijskih odnosno industrijskih i osnovnih uzetih zajedno;
 - c) 15 miliona EUR po privrednom subjektu i po istraživanju, ukoliko više od polovine prihvatljivih troškova nastalo istraživanjem iz kategorije eksperimentalnog razvoja;
 - d) 7,5 miliona EUR po studiji izvodljivosti.
- (5) Ako se istraživanje ostvaruje u okviru inicijative EUREKA, iznosi iz stava (4) tačke a) do c) ovog člana udvostručuju se.
- (6) Ako se pomoć za projekte istraživanja i razvoja dodjeljuje u obliku povratnih avansa koji se, u nedostatku prihvaćene metodologije za izračunavanje njihova bruto ekvivalenta bespovratnog sredstva, izražavaju kao postotak prihvatljivih troškova i za koje se predviđa da se, u slučaju uspješnog rezultata projekta, vraćaju uz kamatnu stopu koja je jednaka najmanje diskontnoj stopi primjenjivoj u trenutku dodjele pomoći, iznosi iz stava (4) tačke a) do d) ovog člana povećavaju se za 50%.

Član 59.

Modaliteti saradnje i prihvatljive naučno-istraživačke organizacije

- (1) Saradnja iz člana 58. stav (2) tačka b) ove uredbe označava saradnju najmanje dvije nezavisne strane u cilju razmjene znanja ili tehnologije odnosno ostvarenja

- zajedničkog cilja na temelju podjele rada, s izuzetkom ugovaranja usluga istraživanja.
- (2) Prilikom ugovaranja saradnje iz prethodnog stava, strane zajednički utvrđuju obim saradnje, doprinose njegovoj provedbi te dijele njegove rizike i rezultate s tim da jedna strana ili više njih može snositi cjelokupne troškove istraživanja te tako smanjiti finansijski rizik preostalih strana.
- (3) Naučno-istraživačka organizacija iz člana 58. stav (2) tačka b) ove uredbe obuhvata akademske ustanove, istraživačke institute, agencije za prijenos tehnologije, posrednike u inovaciji, fizička lica ili/i virtualne kolaborativne subjekte čije su osnovne karakteristike:
 - a. da se prevashodno bave istraživanjem, i
 - b. da im je prvenstveni cilj nezavisno provođenje samog istraživanja ili upoznavanje šire javnosti o rezultatima istog.
- (4) Ukoliko naučno-istraživačka organizacija obavlja i privrednu djelatnost, finansiranje, troškovi i prihodi od te djelatnosti se moraju posebno knjižiti.

6.2. Državna pomoć za istraživačku infrastrukturu

Član 60.

Istraživačka infrastruktura

- (1) Istraživačka infrastruktura obuhvata objekte, resurse i s njima povezane usluge odnosno opremu ili komplete instrumenata, zbirke, arhive i strukturirane naučne podatke, informacionu i komunikacionu tehniku, te sva druga sredstva jedinstvene prirode koja se nalaze se na jednom ili više lokacija i služe naučnim radnicima za provođenje istraživanja.
- (2) Pristup infrastrukturi mora biti slobodan i omogućen na transparentnoj i nediskriminirajućoj osnovi.
- (3) Cijena koja se naplaćuje za upravljanje infrastrukturom ili upotrebljavanje infrastrukture mora odgovarati tržišnoj cijeni.
- (4) Privrednim subjektima koji su finansirali najmanje 10% troškova ulaganja u infrastrukturu može se odobriti povlašteni pristup srazmjerno učešću u troškovima ulaganja, a pod povoljnijim transparentnim uslovima.
- (5) Ako istraživačka infrastruktura obavlja i ekonomske i neekonomske djelatnosti, finansiranje, troškovi i prihodi svake vrste djelatnosti knjiže se posebno na osnovu dosljedno primjenjivanih i objektivno prihvatljivih načela troškovnog računovodstva.

Član 61.

Prihvatljivi troškovi, intenzitet i visina državne pomoći za istraživačku infrastrukturu

- (1) Prihvatljivi troškovi istraživačke infrastrukture su troškovi ulaganja u intelektualnu svojinu i materijalnu imovinu.
- (2) Intenzitet državne pomoći za istraživačku infrastrukturu ne može premašiti 50% prihvatljivih troškova.
- (3) Maksimalni iznos državne pomoći za istraživačku infrastrukturu ne može premašiti 20 miliona EUR po infrastrukturi.

6.3. Državna pomoć inovativnom klasteru

Član 62.

Inovativni klaster

Inovativni klaster je struktura ili organizovana grupa međusobno nezavisnih strana koja je namijenjena poticanju inovacijske djelatnosti putem promocije, dijeljenja objekata i razmjene znanja i stručnosti, kao i efikasnog doprinosa prijenosu

znanja, umrežavanjem, širenjem informacija i saradnjom među privrednim subjektima i drugim učesnicima u klasteru.

Član 63.

Investiciona pomoć inovativnom klasteru

- (1) Investicijska državna pomoć za inovativne klastere može se dodijeliti za osnivanje, širenje i oživljavanje inovativnog klastera i to isključivo pravnom licu koje upravlja klasterom.
- (2) Investicijska državna pomoć može se dodijeliti za izgradnju ili nadgradnju inovativnog klastera;
- (3) Pristup klasteru mora biti slobodan i omogućen na transparentnoj i nediskriminirajućoj osnovi.
- (4) Naknade za korištenje postrojenja i učestvovanje u aktivnostima klastera određuju se u skladu sa njihovim stvarnim troškovima ili po tržišnim cijenama.
- (5) Privrednim subjektima koji su finansirali najmanje 10% troškova ulaganja u klaster može se odobriti povlašteni pristup srazmjerno učešću u troškovima ulaganja, a pod povoljnijim transparentnim uslovima.
- (6) Prihvatljivi troškovi inovativnog klastera su troškovi materijalnog opremanja (zemljište, objekti, oprema) klastera i ulaganja u prava industrijske i drugih vrsta intelektualne svojine.
- (7) Intenzitet investicijske državne pomoći inovativnom klasteru ne može premašiti 50% prihvatljivih troškova.
- (8) Maksimalni iznos investicijske pomoći inovativnom klasteru ne može premašiti 7,5 miliona EUR po klasteru.

Član 64.

Operativna pomoć inovativnom klasteru

- (1) Državna pomoć može se dodijeliti za pokrivanje tekućih troškova inovativnih klastera i to isključivo pravnom licu koje upravlja klasterom.
- (2) Državna pomoć je vremenski ograničena na period od najviše deset godina.
- (3) Prihvatljivi tekući troškovi inovativnog klastera su troškovi rada zaposlenih lica i administrativni troškovi koji se odnose na sljedeće aktivnosti:
 - a) na poticanje klastera u cilju olakšavanja saradnje, razmjene informacija i pružanja ili usmjeravanja specijaliziranih i prilagođenih usluga poslovne podrške;
 - b) reklamne aktivnosti klastera za privlačenje novih članova - privrednih subjekata i povećanje vidljivosti klastera;
 - c) upravljanje objektima i postrojenjima klastera;
 - d) organizaciju programa usavršavanja, radnih seminara i konferencija kojima se potiče razmjena znanja i prekogranična saradnja.
- (4) Intenzitet državne pomoći inovativnom klasteru za pokrivanje tekućih troškova ne može premašiti 50% prihvatljivih troškova tokom perioda za koje se pomoć dodjeljuje.

6.4. Državna pomoć za inovacije malim i srednjim privrednim subjektima

Član 65.

Državna pomoć za inovacije

- (1) Državna pomoć malim i srednjim privrednim subjektima može se dodijeliti za:
 - a) dobijanje i potvrđivanje патената i drugih prava industrijske i intelektualne svojine;
 - b) upućivanje visokokvalificiranog osoblja iz naučno-istraživačke organizacije ili velikog privrednog subjekta na privremeni rad na djelatnostima istraživanja, razvoja i inovacije na novootvorenom radnom mjestu u okviru korisnika, pod uslovom:

1) da upućeno osoblje ne zamjenjuje osoblje korisnika i

2) da upućeno osoblje ima pravo vratiti se kod svog prethodnog poslodavca po isteku roka angažovanja;

- c) savjetodavne usluge namijenjene inovacijama kao što su: savjetovanje, usavršavanje na polju prijenosa tehnologije, preuzimanja, zaštite i trgovine pravima intelektualne svojine, savjetovanje o primjeni standarda i propisa koji ih utvrđuju; ili
 - d) sporedne usluge poticanja inovacija kao što su obezbjeđivanje uredskog prostora, baza podataka i drugih izvora podataka, istraživanje tržišta, korištenje laboratorija, označavanje kvaliteta, testiranje i sertifikacija.
- (2) Visokokvalificirano osoblje iz stava (1) tačka b) ovog člana obuhvata istraživače, inženjere, projektante i menadžere marketinga sa visokim obrazovanjem i najmanje pet godina stručnog iskustva u određenoj djelatnosti. Doktorske studije smatraju se odgovarajućim stručnim iskustvom.

Član 66.

Intenzitet i visina državne pomoći za inovacije

- (1) Intenzitet državne pomoći za inovacije malim i srednjim privrednim subjektima ne može premašiti 50% prihvatljivih troškova.
- (2) Maksimalni iznos državne pomoći za inovacije malim i srednjim privrednim subjektima ne može premašiti 5 miliona EUR po privrednom subjektu i poduhvatu.
- (3) Državna pomoć za usluge iz člana 65. stav (1) tačke c) do d) ove uredbe može se dodijeliti ukoliko su kumulativno ispunjeni sljedeći kriteriji:
 - a) da intenzitet pomoći iznosi najviše 100% prihvatljivih troškova savjetovanja i/ili sporednih usluga; i
 - b) da pomoć ne može premašiti 200.000 EUR po privrednom subjektu u toku bilo kog trogodišnjeg perioda.

Član 67.

Državna pomoć za inovacije procesa i organizacije poslovanja

- (1) Inovacija procesa poslovanja je uvođenje novog ili bitno unaprijeđenog metoda proizvodnje ili isporuke (uključujući bitne promjene u tehnikama, opremi i softveru).
- (2) Manje izmjene ili poboljšanja, kao i povećanje kapaciteta proizvodnje ili pružanja usluga do kojeg dođe kroz dopunsku preradu ili logističke sisteme u odnosu na sisteme koji su već u upotrebi, prestanak korištenja procesa, prosta reprodukcija ili umnožavanje kapitala, uvođenje promjena koje nastaju iz promjene u faktorskim cijenama ili zbog prilagođavanja potrošačima ili lokalnim prilikama, redovne ili sezonske i druge ciklične promjene, ne smatraju se inovacijama procesa poslovanja.
- (3) Inovacija organizacije poslovanja je primjena nove organizacione metode u radu, organizaciji radnih mjesta ili vanjskim odnosima privrednog subjekta.
- (4) Promjene koje se uvedu u način poslovanja, organizaciju radnih mjesta ili vanjske odnose koje se zasnivaju na organizacijskim metodama koje su u privrednom subjektu već u primjeni, promjene u upravljačkoj strategiji, spajanje ili preuzimanje privrednog subjekta, prestanak korištenja procesa, prosta reprodukcija ili umnožavanje kapitala, promjene koje su nastupile iz promjene faktorskih cijena ili zbog prilagođavanja potrošačima ili lokalnim prilikama, redovne ili sezonske i druge ciklične

promjene, kao i prodaja novih i bitno unaprijeđenih proizvoda, ne smatraju se inovacijama.

Član 68.

Prihvatljivi troškovi, intenzitet i visina državne pomoći za inovacije procesa i organizacije poslovanja

- (1) Prihvatljivi troškovi su troškovi istraživanja iz člana 57. stav (1) ove uredbe.
- (2) Intenzitet državne pomoći za inovacije procesa i organizacije poslovanja ne može premašiti 50% prihvatljivih troškova.
- (3) Maksimalni iznos državne pomoći za inovacije procesa i organizacije poslovanja ne može premašiti 7,5 miliona EUR po privrednom subjektu i istraživanju.

Član 69.

Državna pomoć velikim privrednim subjektima za inovacije procesa i organizacije poslovanja

- (1) Izuzetno, velikom privrednom subjektu se može dodijeliti državna pomoć za inovacije procesa i organizacije poslovanja samo ukoliko ostvaruje saradnju sa malim ili srednjim privrednim subjektima.
- (2) Učešće malog ili srednjeg privrednog subjekta u snošenju prihvatljivih troškova ne može biti niže od 30%.
- (3) Intenzitet državne pomoći za inovacije procesa i organizacije poslovanja ne može premašiti 15% prihvatljivih troškova velikog privrednog subjekta, do maksimalnog iznosa iz člana 68. stav (3) ove uredbe.

7. DRŽAVNA POMOĆ ZA USAVRŠAVANJE

Član 70.

Opći uslovi za dodjelu državne pomoći za usavršavanje

- (1) Državna pomoć za usavršavanje može se dodijeliti svim privrednim subjektima, osim privrednim subjektima u teškoćama.
- (2) Državna pomoć se ne dodjeljuje za usavršavanje koje privredni subjekti provode radi zadovoljenja obavezujućih nacionalnih standarda o usavršavanju.

Član 71.

Prihvatljivi troškovi za usavršavanje

- (1) Prihvatljivi troškovi za usavršavanje su:
 - a) troškovi predavača, za sate tokom kojih je predavač učestvovao u usavršavanju;
 - b) putni troškovi predavača i polaznika;
 - c) drugi tekući troškovi, kao što su materijali i potrošna roba direktno povezani sa projektom usavršavanja;
 - d) troškovi amortizacije alata i opreme u obimu u kojem se isključivo koriste za projekt usavršavanja;
 - e) troškovi savjetodavnih usluga u vezi sa projektom usavršavanja;
 - f) troškovi osoblja u vezi s polaznikom usavršavanja i opći indirektni troškovi (administrativni troškovi, zakup, režijski troškovi) za sate koje polaznik usavršavanja provede na usavršavanju.
- (2) Troškovi smještaja isključeni su osim najnižih nužnih troškova smještaja za polaznika usavršavanja koji je radnik s invaliditetom.

Član 72.

Intenzitet i visina državne pomoći za usavršavanje

- (1) Intenzitet državne pomoći za usavršavanje ne može premašiti 50% prihvatljivih troškova.
- (2) Intenzitet državne pomoći može se povećati, ali ne više od 70% prihvatljivih troškova, i to:
 - a) za 10%, ukoliko se usavršavanje provodi za osobe sa invaliditetom ili osobe koje se teže zapošljavaju,
 - b) za 10%, ukoliko se državna pomoć dodjeljuje srednjem privrednom subjektu;

c) za 20%, ukoliko se državna pomoć dodjeljuje malom privrednom subjektu.

- (3) Najviši dozvoljeni iznos državne pomoći za usavršavanje ne može premašiti 2 miliona EUR po projektu usavršavanja.

8. DRŽAVNA POMOĆ ZA ZAPOSŁJAVANJE ZAPOSLENIKA KOJI SE TEŽE ZAPOSŁJAVAJU I ZAPOSLENIKA SA INVALIDITETOM

Član 73.

Opći uslovi za dodjelu državne pomoći za zapošljavanje

- (1) Državna pomoć za zapošljavanje zaposlenika koji se teže zapošljavaju i zaposlenika sa invaliditetom može se dodijeliti u obliku:
 - a) subvencija za bruto plaće i naknade i
 - b) naknade dodatnih troškova zapošljavanja zaposlenika sa invaliditetom.
- (2) Državna pomoć za zapošljavanje ne može se dodijeliti privrednim subjektima u sektoru vađenja uglja i privrednim subjektima u teškoćama.
- (3) Zaposlenik koji se teže zapošljava je svako lice koje:
 - a) nije bilo u redovnom radnom odnosu proteklih 6 mjeseci,
 - b) koje ima između 15 i 24 godine života ili je starije od 50 godina,
 - c) nije steklo srednju stručnu spremu ili stručne kvalifikacije,
 - d) koje je završilo redovno obrazovanje prije manje od dvije godine, a još uvijek nije dobilo prvo redovno plaćeno zaposlenje,
 - e) živi kao odrasli samac sa jednim ili više izdržanih lica,
 - f) radi u sektoru ili struci u kojoj je neravnoteža između spolova bar 25% veća od prosječne neravnoteže između spolova u svim privrednim sektorima u Federaciji Bosne i Hercegovine, a pripada tom nedovoljno zastupljenom spolu, ili
 - g) pripada nacionalnoj manjini u Federaciji Bosne i Hercegovine kojoj je potreban razvoj njenog lingvističkog profila, stručno usavršavanje ili radno iskustvo kako bi se povećali izgledi za stalno zaposlenje.
- (4) Zaposlenik koji se izrazito teško zapošljava je svako lice:
 - a) koje nije imalo redovno plaćeno zaposlenje najmanje tokom prethodna 24 mjeseca, ili
 - b) koje nije imalo redovno plaćeno zaposlenje najmanje tokom prethodnih 12 mjeseci, a pripada jednoj od kategorija iz stava (3) tačka b) do g) ovog člana.
- (5) Zaposlenik sa invaliditetom je svako lice:
 - a) kome je priznat invaliditet u skladu s važećim propisima, ili
 - b) koje ima dugoročno fizičko, mentalno, intelektualno ili senzorno oštećenje koje u sprezi sa različitim barijerama može otežati puno i efektivno učešće tog lica u radnom okruženju ravnopravno sa ostalim radnicima.

Član 74.

Državna pomoć za zapošljavanje

- (1) Državna pomoć za zapošljavanje u obliku subvencija za bruto plaće i naknade može se dodijeliti za zapošljavanje zaposlenika koji se teže zapošljavaju, zaposlenika koji se izuzetno teško zapošljavaju i zaposlenika sa invaliditetom.
- (2) Prihvatljivi troškovi su troškovi bruto plaća i naknada u periodu:

- a) od najviše 12 mjeseci po zapošljavanju – u slučaju zaposlenika koji se teže zapošljavaju;
 - b) od najviše 24 mjeseci po zapošljavanju – u slučaju zaposlenika koji se izrazito teško zapošljavaju i
 - c) tokom cjelokupnog perioda u kom je lice zaposleno – u slučaju zaposlenika sa invaliditetom.
- (3) Troškovi bruto plaća i naknada su ukupan iznos koje je privredni subjekt stvarno platio u vezi sa zapošljavanjem i koji obuhvata bruto iznos plaća i naknada prije odbijanja poreza, obaveznih doprinosa, kao što su doprinosi za socijalno osiguranje, troškovi dječje zaštite i roditeljskog dodatka.
 - (4) Ukoliko zapošljavanje nema za posljedicu neto povećanje broja zaposlenih u odnosu na prosječan broj zaposlenih u datom privrednom subjektu u prethodnih dvanaest mjeseci, to radno mjesto ostaje upražnjeno po dobrovoljnom raskidu radnog odnosa, invalidnosti, odlaska u starosnu penziju, dobrovoljnog skraćivanja radnog vremena ili otpuštanja u skladu s zakonom, zbog povrede radne discipline, a ne i kao posljedica tehnološkog viška.
 - (5) Broj zaposlenih iz stava (4) ovog člana je broj godišnjih jedinica rada, tj. broj lica zaposlenih na puno radno vrijeme u toku jedne godine, gdje se zaposlenje na pola radnog vremena i sezonsko zaposlenje računaju kao dijelovi godišnje jedinice rada.
 - (6) Osim u slučaju otpuštanja u skladu sa zakonom ili zbog povrede radne discipline, zaposlenik koji se teže zapošljava ima pravo na kontinuirano zaposlenje na najkraći rok predviđen propisima Federacije Bosne i Hercegovine kojima se uređuje ugovor o radu.
 - (7) Intenzitet državne pomoći ne može premašiti:
 - a) u slučaju zaposlenika koji se teže zapošljavaju i zaposlenika koji se izuzetno teško zapošljavaju, 50% prihvatljivih troškova i
 - b) u slučaju zaposlenika sa invaliditetom, 75% prihvatljivih troškova.
 - (8) Ukoliko je period zaposlenja zaposlenika koji se teže zapošljavaju i zaposlenika sa invaliditetom kraći od 12 mjeseci, odnosno 24 mjeseca u slučaju zaposlenika koji se izuzetno teško zapošljavaju, državna pomoć se proporcionalno smanjuje.

Član 75.

Državna pomoć za osposobljavanje za zapošljavanje

- (1) Državna pomoć za osposobljavanje za zapošljavanje može se dodijeliti za nadoknadu troškova pomoći pružene zaposlenicima koji se teže zapošljavaju ili se izrazito teško zapošljavaju.
- (2) Pomoć iz stava (1) ovog člana se sastoji od mjera za poticanje autonomnosti zaposlenika koji se teže ili izrazito teško zapošljavaju i njihovog prilagođavanja na radno okruženje, i to pružanjem pomoći zaposleniku oko socijalnih i administrativnih postupaka, omogućivanjem komunikacije s poslodavcem i upravljanjem sukobima.
- (3) Prihvatljivi troškovi su troškovi:
 - a) zapošljavanja osoblja isključivo za vrijeme provedeno u pružanju pomoći zaposlenicima koji se teže ili izrazito teško zapošljavaju, tokom perioda od najviše 12 mjeseci nakon zapošljavanja zaposlenika koji se teže zapošljavaju ili tokom perioda od 24 mjeseca nakon zapošljavanja zaposlenika koji se izrazito teško zapošljavaju;
 - b) za obučavanje osoblja iz tačke a) ovog stava za pružanje pomoći zaposlenicima koji se teže ili izrazito teško zapošljavaju.
- (4) Intenzitet državne pomoći ne može premašiti 50% prihvatljivih troškova.

Član 76.

Državna pomoć za naknadu dodatnih troškova zapošljavanja zaposlenika sa invaliditetom

- (1) Državna pomoć za naknadu dodatnih troškova zapošljavanja zaposlenika s invaliditetom, može se dodijeliti za naknadu dodatnih troškova zapošljavanja zaposlenika sa invaliditetom.
- (2) Prihvatljivi troškovi za dodjelu državne pomoći za naknadu dodatnih troškova zapošljavanja zaposlenika sa invaliditetom su troškovi, osim troškova bruto plaća, koji su dodatni u odnosu na one troškove koje bi privredni subjekt snosio da zapošljava zaposlenika bez invaliditeta, u periodu u kome je zaposlenik sa invaliditetom zaposlen.
- (3) Prihvatljivi troškovi su:
 - a) troškovi prilagođavanja poslovnog prostora;
 - b) troškovi obučavanja osoblja za pružanje pomoći zaposleniku s invaliditetom;
 - c) troškovi zapošljavanja osoblja samo za vrijeme dok pružaju pomoć zaposleniku sa invaliditetom
 - d) troškovi prilagođavanja ili nabavke opreme, odnosno nabavke i provjere računarskih programa (softver) koji koristi zaposlenik sa invaliditetom, uključujući prilagođenu ili pomoćnu tehnološku opremu, koji su dodatni u odnosu na one troškove koje bi privredni subjekt snosio da zapošljava zaposlenike bez invaliditeta, u periodu u kome je zaposlenik sa invaliditetom zaposlen;
 - e) troškovi koji su direktno povezani s prijevozom zaposlenika s invaliditetom na radno mjesto i u odnosu na s radom povezane djelatnosti;
 - f) troškovi plaća za sate koje je zaposlenik s invaliditetom proveo na oporavku.
- (4) U slučaju da privredni subjekt vrši prilagođavanje radi zapošljavanja zaposlenika s invaliditetom koja čine najmanje 50% ukupnog broja zaposlenih, prihvatljivi su troškovi izgradnje, instaliranja ili širenja privrednog subjekta i ugradnje opreme, kao i svi troškovi administracije i prijevoza koji su direktna posljedica zapošljavanja zaposlenika sa invaliditetom.
- (5) Intenzitet državne pomoći ne može premašiti 100% prihvatljivih troškova.

Član 77.

Odstupanje od pravila o kumulaciji državne pomoći

Državna pomoć u korist zaposlenika sa invaliditetom se može kumulirati sa ostalim vrstama pomoći u vezi sa istim prihvatljivim troškovima koji prelaze najviši primjenjivi prag, pod uslovom da takva kumulacija ne dovede do intenziteta pomoći koji prelazi 100% prihvatljivih troškova za period tokom kojeg su dotični zaposlenici zaposleni.

9. DRŽAVNA POMOĆ ZA ZAŠTITU OKOLIŠA

Član 78.

Osnovni pojmovi zaštite okoliša

- (1) Zaštita okoliša je mjera kojom se otklanja i sprečava šteta koja nastaje u fizičkoj sredini ili na prirodnim dobrima djelovanjem korisnika, kojom se smanjuje rizik od takve štete ili koja vodi efikasnijoj upotrebi prirodnih dobara, uključujući mjere štednje energije i korištenje obnovljivih izvora energije.
- (2) Energija iz obnovljivih izvora je energija koju proizvode postrojenja koja koriste samo obnovljive izvore energije kao i udio energije, u smislu kalorične vrijednosti, proizvedene iz obnovljivih izvora energije u hibridnim postrojenjima koja koriste i konvencionalne izvore energije.

- (3) Energija iz obnovljivih izvora uključuje i obnovljivu električnu energiju koja se koristi za popunjavanje akumulacionih sistema, ali ne i električnu energiju proizvedenu kao rezultat akumulacionih sistema.
- (4) Energetska učinkovitost je količina uštede energije utvrđena mjerenjem i/ili procjenom potrošnje prije i poslije provedbe mjere poboljšanja energetske učinkovitosti, uz osiguranje normalizacije vanjskih uvjeta koji utječu na potrošnju energije.
- (5) Obnovljivi izvori energije su sljedeći obnovljivi nefosilni izvori energije: vjetar, sunčeva energija, aerotermalna energija, geotermalna energija, hidrotermalna energija i energija okeana, hidroenergija, energija iz biomase, gasovi sa deponija, gas koji proizvodi postrojenje za preradu otpadnih voda i biogasovi.
- (6) Biomasa je biološki razgrađiva frakcija proizvoda, otpada i ostataka iz poljoprivrede (uključujući materije životinjskog i biljnog porekla), šumarstva i s njima povezanih industrija, uključujući ribarstvo i akvakulturu, kao i biogasovi i biološki razgrađiva frakcija industrijskog i komunalnog otpada.
- (7) Biogorivo je tekuće ili gasovito gorivo za prijevoz koje se proizvodi iz biomase.
- (8) Biogorivo proizvedeno iz prehrambenih sirovina znači biogorivo iz žitarica i ostalih kultura bogatih škrobom, šećernih kultura i uljarica.

9.1. Državna pomoć za dostizanje standarda zaštite okoliša

Član 79.

Državna pomoć za dostizanje viših standarda od važećih ili za povećanje nivoa zaštite životne sredine u odsustvu standarda

- (1) Državna pomoć za dostizanje ili postavljanje viših standarda zaštite okoliša može se dodijeliti ako je ispunjen jedan od sljedećih uslova:
 - a) da investicija omogućava korisniku da poveća nivo zaštite okoliša kao rezultat njegove aktivnosti iznad važećih standarda za zaštitu okoliša u Federaciji Bosne i Hercegovine, ili
 - b) da investicija omogućava korisniku da svojom aktivnošću poveća nivo zaštite okoliša u odsustvu standarda za zaštitu okoliša u Federaciji Bosne i Hercegovine.
- (2) Državna pomoć koja je namijenjena dostizanju standarda koji su usvojeni i stupili na snagu u Bosni i Hercegovini odnosno Federaciji Bosne i Hercegovine, ali još nisu u primjeni, ne može se dodijeliti osim u slučaju:
 - a) u sektoru saobraćaja, za nabavku novih transportnih sredstava za cestovni, željeznički, pomorski i riječni saobraćaj, koja je u skladu sa usvojenim standardima u Federaciji Bosne i Hercegovine;
 - b) za prilagođavanje već postojećih transportnih vozila za cestovni saobraćaj, željeznički saobraćaj, saobraćaj unutrašnjim plovnim putovima i pomorski saobraćaj.
- (3) Prihvatljivi troškovi su dodatni troškovi ulaganja neopodni za postizanje višeg nivoa zaštite okoliša nego što zahtijevaju standardi u Federaciji Bosne i Hercegovine.
- (4) Troškovi koji nisu direktno povezani s postizanjem višeg nivoa zaštite okoliša nisu prihvatljivi.
- (5) Intenzitet državne pomoći koja se može dodijeliti je:
 - a) malim privrednim subjektima - do 60% prihvatljivih troškova;
 - b) srednjim privrednim subjektima - do 50% prihvatljivih troškova;
 - c) velikim privrednim subjektima - do 40% prihvatljivih troškova.

- (6) Maksimalni iznos državne pomoći ne može premašiti 15 miliona EUR po privrednom subjektu po projektu.

Član 80.

Metodologija utvrđivanja veze ulaganja i zaštite okoliša

U cilju utvrđivanja dijela ulaganja koji je direktno povezan sa zaštitom životne sredine iz člana 79. ove uredbe, koristi se sljedeća metodologija:

- a) kada se troškovi ulaganja u zaštitu okoliša mogu lako odrediti u ukupnim troškovima ulaganja, prihvatljivi troškovi su troškovi koji se specifično odnose na zaštitu okoliša;
- b) u svim ostalim slučajevima, dodatni troškovi ulaganja utvrđuju se poređenjem konkretnog ulaganja sa hipotetičnom ekološki manje prihvatljivom situacijom bez dodijeljene državne pomoći, a dobijena razlika odgovara troškovima povezanim sa zaštitom okoliša i predstavlja prihvatljive troškove.

Član 81.

Državna pomoć za rano usklađivanje sa budućim standardima za zaštitu okoliša

- (1) Državna pomoć za rano usklađivanje sa novim standardima u Federaciji Bosne i Hercegovine koji povećavaju nivo zaštite okoliša, ali još nisu u primjeni, može se dodijeliti samo za ulaganja izvršena i završena najmanje godinu dana prije početka primjene ovih standarda.
- (2) Prihvatljivi troškovi za ulaganja u povećanje energetske efikasnosti se određuju na način iz člana 79. stavovi (3) i (4) i člana 80. ove uredbe.
- (3) Kada je projekt realizovan i završen više od tri godine prije stupanja na snagu standarda, intenzitet državne pomoći ne može premašiti:
 - a) za male privredne subjekte: 20% prihvatljivih troškova;
 - b) za srednje privredne subjekte: 15% prihvatljivih troškova;
 - c) za velike privredne subjekte: 10% prihvatljivih troškova.
- (4) Kada je projekt realizovan i završen u periodu od jedne do tri godine prije stupanja na snagu standarda, intenzitet državne pomoći ne može premašiti:
 - a) za male privredne subjekte: 15% prihvatljivih troškova;
 - b) za srednje privredne subjekte: 10% prihvatljivih troškova;
 - c) za velike privredne subjekte: 5% prihvatljivih troškova.
- (5) Maksimalni iznos državne pomoći ne može premašiti 15 miliona EUR po privrednom subjektu po projektu.

9.2. Državna pomoć za povećanje energetske efikasnosti

Član 82.

Državna pomoć za ulaganja u povećanje energetske efikasnosti

- (1) Državna pomoć može biti dodijeljena za ulaganja u cilju postizanja višeg nivoa energetske efikasnosti, osim u slučaju kada su navedene mjere već usvojene na nivou Bosne i Hercegovine odnosno Federacije BiH, ali još nisu stupile na snagu.
- (2) Prihvatljivi troškovi za ulaganja u povećanje energetske efikasnosti se određuju na način iz člana 79. stavovi (3) i (4) i člana 80. ove uredbe.
- (3) Intenzitet državne pomoći ne može premašiti:
 - a) u slučaju malih privrednih subjekata - 50% prihvatljivih troškova;
 - b) u slučaju srednjih privrednih subjekata - 40% prihvatljivih troškova;

- c) u slučaju velikih privrednih subjekata - 30% prihvatljivih troškova.
- (4) Maksimalni iznos državne pomoći ne može premašiti 15 miliona EUR po privrednom subjektu po projektu.

Član 83.

Državna pomoć za ulaganje u projekte energetske efikasnosti zgrada

- (1) Državna pomoć može biti dodijeljena za ulaganje u projekte energetske efikasnosti zgrada/građevina, osim u slučaju ulaganja čiji je cilj primjena već donesenih standarda Federacije Bosne i Hercegovine.
- (2) Prihvatljivi troškovi su ukupni troškovi projekta povećanja energetske efikasnosti zgrade.
- (3) Maksimalni iznos državne pomoći ne može premašiti 10 miliona EUR po projektu.

Član 84.

Način financiranja projekata energetske efikasnosti zgrada

- (1) Državna pomoć iz člana 83. ove uredbe se dodjeljuje u obliku donacija, kapitala, garancije ili kredita fondu za energetske efikasnost, kao specijaliziranom instrumentu ulaganja koji je usmjeren na poboljšanje energetske učinkovitosti građevina u domaćem i ino sektoru, ili drugom finansijskom posredniku, koji će je u cijelosti prenijeti krajnjim korisnicima koji su vlasnici građevine ili najmoprimci.
- (2) Državnu pomoć koju dodjeljuje fond za energetske efikasnost ili drugi finansijski posrednik prihvatljivim projektima energetske efikasnosti mogu biti u obliku kredita ili garancija.
- (3) Garancija iz stava (2) ovog člana ne može premašiti 80% osnovnog kredita.
- (4) Vlasnici građevine fondu za energetske efikasnost ili drugom finansijskom posredniku otplaćuju iznos koji odgovara najmanje nominalnoj vrijednosti kredita.
- (5) Putem pomoći za energetske efikasnost potiče se dodatno ulaganje privatnih ulagača u visini od najmanje 30% učešća u projektu.
- (6) Ako državnu pomoć omogućuje fond za energetske efikasnost, poticanje privatnog ulaganja može se učiniti na nivou fonda i/ili nivou projekata energetske efikasnosti, a radi postizanja ukupnog učešća privatnih ulagača od najmanje 30%.

Član 85.

Uslovi za osnivanje fonda za energetske efikasnost i/ili korištenje finansijskog posrednika

- (1) Federacija Bosne i Hercegovine može osnovati fond za energetske efikasnost i/ili koristiti finansijske posrednike za pružanje podrške za energetske učinkovitost, pod uslovom da se:
- a) rukovodilac finansijskog posrednika odnosno fonda za energetske efikasnost bira u javnom, transparentnom i nediskriminirajućem konkursu, nezavisno od mjesta njegovog poslovnog nastana ili registracije;
- b) nezavisni privatni ulagači biraju na javnom, transparentnom i nediskriminirajućem konkursu koji je usmjeren ka uspostavljanju odgovarajućih dogovora o podjeli rizika i nagrade, pri čemu se, za sva ulaganja osim garancije, prednost daje asimetričnoj podjeli dobiti pred zaštitom od gubitaka;
- c) u slučaju asimetrične podjele gubitaka između javnih i privatnih ulagača, prvi gubitak koji snosi javni ulagač ograničava na 25% njegova ukupnog ulaganja;
- d) u slučaju garancije, garantna stopa ograničava na 80%, a ukupni gubici koje snosi davalac državne

pomoći na 25% osnovnog portfelja obuhvaćenog garancijom;

- e) ulagačima dopušta da budu zastupljeni u upravljačkim tijelima fonda za energetske efikasnost ili finansijskom posredniku, poput nadzornog odbora ili savjetodavne skupštine;
- f) predvidi postupak dubinske analize kako bi se osigurala tržišno razumna strategija ulaganja za potrebe provedbe mjere podrške za energetske efikasnost.
- (2) Od finansijskih posrednika i rukovodioca fonda za energetske efikasnost iz stava (1) tačka a) ovog člana može se zahtijevati ispunjavanje prethodno utvrđenih kriterija koji su objektivno prihvatljivi prirodom ulaganja.
- (3) Kada privatni ulagači nisu izabrani na konkursu iz stava (1) tačka b) ovog člana, pravednu stopu povrata privatnim ulagačima utvrđuje neovisni stručnjak izabran na javnom, transparentnom i nediskriminirajućem konkursu.
- (4) Samo garancije iz stava (1) tačka d) ovog člana kojima se pokrivaju očekivani gubici temeljnog portfelja obuhvaćenog garancijom mogu se pružiti besplatno, a ako je garancijom obuhvaćeno pokriće neočekivanih gubitaka, finansijski posrednik za dio garancije koji pokriva neočekivane gubitke plaća premiju garancije u skladu s tržišnim uslovima.
- (5) Finansijskim posrednikom, uključujući fond za energetske efikasnost, upravlja se na tržišnoj osnovi u cilju sticanja dobiti.
- (6) Smatra se da je uslov tržišnog upravljanja iz stava (5) ovog člana ispunjen ukoliko finansijski posrednik i, zavisno od slučaja, upravitelj fonda za energetske efikasnost, ispunjava sljedeće uslove:
- a) zakonom ili ugovorom je utvrđena obaveza posrednika odnosno upravitelja da postupa s pažnjom profesionalnog upravitelja, u dobroj vjeri, i da izbjegava sukob interesa
- b) na upravljanje fondom primjenjuju se najbolja praksa i regulatorni nadzor;
- c) naknada za rad je određena u skladu s tržišnom praksom, a to će uvijek biti slučaj ako je upravitelj izabran na javnom, transparentnom i nediskriminirajućem konkursu, na osnovu objektivno postavljenih kriterija povezanih s iskustvom, stručnošću te operativnim i finansijskim sposobnostima;
- d) naknada je povezana s rezultatima rada ili posrednik učestvuje u rizicima ulaganja tako što ulaže vlastita sredstva čime se osigurava trajno poklapanje njegovih interesa s interesima javnog ulagača;
- e) utvrđeni su strategija, kriteriji i predloženi vremenski raspored ulaganja u projekte energetske efikasnosti, pri čemu se unaprijed utvrđuju finansijska održivost i očekivani učinak na energetske efikasnost;
- f) postoji jasna i ostvariva izlazna strategija za javna sredstva uložena u fond za energetske efikasnost ili dodijeljena finansijskom posredniku, čime se tržištu omogućuje finansiranje projekata energetske efikasnost kada tržište za to postane spremno.

9.3. Državna pomoć za proizvodnju energije i energetske infrastrukturu

Član 86.

Državna pomoć za postrojenja za kombinovanu proizvodnju električne i toplotne energije (kogeneracija)

- (1) Investicijska državna pomoć za istovremenu proizvodnju toplotne i električne i/ili mehaničke energije u jednom procesu može se dodijeliti pod uslovom da:

- a) nova kogeneracijska jedinica ostvaruje uštedu primarne energije u poređenju sa razdvojenom proizvodnjom, ili
 - b) unapređenje postojeće kogeneracijske jedinice ili pretvaranje postojećeg energetskog postrojenja u kogeneracijsku jedinicu ostvaruje uštedu primarne energije u poređenju sa izvornom situacijom.
- (2) Прихватљиви трошкови су:
- a) dodatni troškovi ulaganja u opremu koja je potrebna kako bi postrojenje funkcioniralo kao postrojenje za visokoučinkovitu kogeneraciju u usporedbi s konvencionalnim postrojenjima za proizvodnju električne ili toplotne energije istog kapaciteta, ili
 - b) dodatni troškovi ulaganja kako bi se postojeće postrojenje koje već zadovoljava prag visoke efikasnosti nadogradilo u cilju postizanja još veće efikasnosti.
- (3) Intenzitet investicijske državne pomoći ne može premašiti:
- a) za male privredne subjekte - 65% prihvatljivih troškova;
 - b) za srednje privredne subjekte - 55% prihvatljivih troškova;
 - c) za velike privredne subjekte - 45% prihvatljivih troškova.
- (4) Maksimalni iznos državne pomoći ne može premašiti 50 miliona EUR.

Član 87.

Investicijska državna pomoć za obnovljive izvore energije

- (1) Državna pomoć može se dodijeliti za promoviranje energije iz obnovljivih izvora.
- (2) Državna pomoć za proizvodnju biogoriva dozvoljena je samo u slučaju održivih biogoriva, osim biogoriva proizvedenih iz prehrambenih sirovina.
- (3) Državna pomoć za ulaganje u prenamjenu postojećih postrojenja za proizvodnju biogoriva iz prehrambenih sirovina u postrojenja za proizvodnju naprednih biogoriva izuzimaju se na osnovu ovog člana, pod uslovom da se proizvodnja biogoriva iz prehrambenih sirovina smanji razmjerno novom kapacitetu.
- (4) Državna pomoć se ne dodjeljuje za biogoriva koja podliježu obavezi opskrbe ili miješanja.
- (5) Država pomoć za ulaganje može se dodijeliti isključivo novim postrojenjima i nezavisna je od rezultata proizvodnje.
- (6) Državna pomoć se ne može dodijeliti niti isplatiti nakon početka rada postrojenja.
- (7) Прихватљиви трошкови су додатни трошкови ulaganja koji su neophodni za poticanje proizvodnje energije iz obnovljivih izvora.
- (8) Na prihvatljive troškove za promociju i ulaganje u obnovljive izvore energije primjenjuju se odredbe člana 79. stav (4) i 80. ove uredbe.
- (9) Izuzetno od odredbe iz stava (8) ovog člana, u slučaju malog postrojenja za koje nije moguće utvrditi ulaganje koje bi bilo manje prihvatljivo za okoliš zato što postrojenja ograničene veličine ne postoje, prihvatljivi troškovi su ukupni troškovi ulaganja za postizanje višeg nivoa zaštite okoliša.

Član 88.

Intenzitet i visina investicijske državne pomoći za obnovljive izvore energije

- (1) Ukoliko se prihvatljivi troškovi izračunavaju na način iz člana 87. stav (8) ove uredbe, intenzitet državne pomoći ne može premašiti:

- a) za male privredne subjekte - 65% prihvatljivih troškova;
 - b) za srednje privredne subjekte - 55% prihvatljivih troškova;
 - c) za velike privredne subjekte - 45% prihvatljivih troškova.
- (2) Ukoliko se prihvatljivi troškovi izračunavaju na način iz člana 87. stav (9) ove uredbe, intenzitet državne pomoći ne može premašiti:
- a) za male privredne subjekte - 50% prihvatljivih troškova;
 - b) za srednje privredne subjekte - 40% prihvatljivih troškova;
 - c) za velike privredne subjekte - 30% prihvatljivih troškova.
- (3) Intenzitet pomoći može doseći 100% prihvatljivih troškova ako se pomoć dodjeljuje privrednim subjektima odabranim u otvorenom konkurentnom konkursnom postupku na osnovu jasnih, transparentnih i nediskriminirajućih kriterija, i pod uslovom:
- a) da je budžet povezan sa konkursnim postupkom ograničen u smislu da pomoć ne mogu dobiti svi učesnici konkursa i
 - b) da se pomoć dodjeljuje isključivo na osnovu početne ponude ponuđača čime su isključeni naknadni pregovori.
- (4) Maksimalni iznos državne pomoći ne može premašiti 50 miliona EUR.

Član 89.

Operativna pomoć za promociju električne energije iz obnovljivih izvora

- (1) Operativna državna pomoć za promociju električne energije iz obnovljivih izvora energije može se dodijeliti u konkurentnom konkursnom postupku koji je otvoren za sve proizvođače električne energije iz obnovljivih izvora energije, na osnovu jasnih, transparentnih i nediskriminirajućih kriterija.
- (2) Konkursni postupak može se ograničiti na posebne tehnologije za koje bi postupak otvoren svim proizvođačima doveo do rezultata koji nije optimalan i koji se u oblikovanju postupka ne može riješiti, posebno u pogledu sljedećeg:
 - a) dugoročnog potencijala određene nove i inovativne tehnologije odnosno tehnologije koja:
 - 1) nije dokazana u odnosu na vrhunsku tehnologiju u sektoru,
 - 2) nosi rizik tehnološkog ili industrijskog neuspjeha i
 - 3) ne predstavlja optimizaciju ili poboljšanje postojeće tehnologije;
 - b) potrebe za postizanjem raznolikosti;
 - c) ograničenja i stabilnosti mreže;
 - d) troškova (integracije) sistema; ili
 - e) potrebe za izbjegavanjem narušavanja tržišta sirovina potporama za biomasu.
- (3) Državna pomoć se dodjeljuje novim i inovativnim tehnologijama obnovljive energije u konkurentnom konkursnom postupku otvorenom najmanje jednoj takvoj tehnologiji na osnovu jasnih, transparentnih i nediskriminirajućih kriterija.
- (4) Državna pomoć se ne može dodijeliti za više od 5% ukupnog planiranog novog kapaciteta za proizvodnju električne energije iz obnovljivih izvora godišnje.
- (5) Pomoć se dodjeljuje u obliku premija iznad tržišne cijene pri čemu proizvođači električnu energiju prodaju direktno na tržištu.

- (6) Korisnici pomoći podliježu standardnoj raspodjeli odgovornosti za uravnoteženje tj. odgovorni su za neravnotežu (odstupanja između proizvodnje, potrošnje i tržišnih transakcija) tržišnog sudionika ili njegova odabranog zastupnika ("stranka odgovorna za otklanjanje ravnoteže") i njeno otklanjanje u određenom roku ("rok namirivanja neravnoteže").
- (7) Korisnici mogu eksternalizirati odgovornost iz stava (6) ovog člana na druge privredne subjekte, kao što su agregatori.
- (8) Pomoć se ne može dodijeliti ako su cijene negativne.

Član 90.

Dodjela operativne pomoći za promociju električne energije iz obnovljivih izvora bez konkursa

- (1) Bez konkurentnog konkursnog postupka opisanog u članu 89. stav (1) ove uredbe, državna pomoć se može dodijeliti postrojenjima za proizvodnju električne energije iz svih obnovljivih izvora, osim energije vjetra, čiji instalirani kapacitet proizvodnje električne energije iznosi manje od 1 MW ako se pomoći mogu dodijeliti bez konkurentnog konkursnog postupka opisanog u članu 89. stav (1) ove uredbe postrojenjima čiji instalirani kapacitet proizvodnje električne energije iznosi manje od 6 MW ili postrojenjima s manje od 6 proizvodnih jedinica.
- (2) Prilikom dodjele pomoći bez konkurentnog konkursnog postupka iz stava (1) ovog člana, primjenjuju se uslovi iz člana 89. stavovi (5) do (8) i člana 92. stavovi (7) do (9).
- (3) Uslovi iz člana 89. stavovi (5) do (8) ove uredbe ne primjenjuju se na operativnu pomoć dodijeljenu postrojenjima za proizvodnju električne energije iz svih obnovljivih izvora, osim energije vjetra, čiji instalirani kapacitet proizvodnje električne energije iznosi manje od 500 kW za koju se ti uvjeti ne primjenjuju na operativnu pomoć dodijeljenu postrojenjima čiji instalirani kapacitet proizvodnje električne energije iznosi manje od 3 MW ili postrojenjima koja imaju manje od 3 proizvodne jedinice.
- (4) Za potrebe izračunavanja prethodno navedenih maksimalnih kapaciteta iz stavova (1) i (3) ovog člana, postrojenja sa zajedničkom tačkom spajanja na mrežu električne energije smatraju se jednim postrojenjem.

Član 91.

Iznos operativne pomoći za promociju električne energije iz obnovljivih izvora

- (1) Maksimalni iznos državne pomoći ne može premašiti 15 miliona EUR po projektu.
- (2) Ako se pomoć dodjeljuje na osnovu konkurentnog konkursnog postupka iz člana 90 ove uredbe, iznos pomoći ne može premašiti 150 miliona EUR godišnje uzimajući u obzir ukupan iznos svih programa obuhvaćenih članom 90. ove uredbe.
- (3) Državna pomoć se dodjeljuje samo do potpune amortizacije postrojenja koje proizvodi električnu energiju iz obnovljivih izvora izračunatu u skladu s propisima i opće prihvaćenim računovodstvenim načelima.
- (4) Od operativne pomoći se oduzima eventualno prethodno dodijeljena državna pomoć za ulaganje.

Član 92.

Operativna pomoć za promociju energije iz obnovljivih izvora u malim postrojenjima

- (1) Operativna pomoć za promociju energije iz obnovljivih izvora energije proizvedenu u malim postrojenjima dodjeljuje se isključivo postrojenjima za proizvodnju električne energije iz svih obnovljivih izvora, osim energije vjetra, čiji instalirani kapacitet iznosi manje od 500 kW za koju se pomoć dodjeljuje postrojenjima čiji

instalirani kapacitet iznosi manje od 3 MW ili koje imaju manje od 3 proizvodne jedinice i za biogoriva za koja se pomoć dodjeljuje postrojenjima čiji instalirani kapacitet iznosi manje od 50 000 tona godišnje.

- (2) Za potrebe izračunavanja maksimalnih kapaciteta iz stava (1) ovog člana, mala postrojenja sa zajedničkom tačkom spajanja na mrežu električne energije smatraju se jednim postrojenjem.
- (3) Pomoć se dodjeljuje isključivo postrojenjima koja proizvode održiva biogoriva, osim biogoriva proizvedenih iz prehrambenih sirovina
- (4) Izuzetno, operativna pomoć za postrojenja koja proizvode biogoriva iz prehrambenih sirovina, a počela su s radom prije 31. decembra 2013. i još nisu potpuno amortizirana izuzimaju se od zabrane iz stava (3) ovog člana, do kraja 2020. godine.
- (5) Pomoć se ne može dodijeliti za biogoriva koja podliježu obavezi opskrbe ili miješanja.
- (6) Ukupni srednji troškovi proizvodnje energije, koji uključuju početni kapital, diskontnu stopu te troškove trajnog poslovanja, goriva i održavanja, izračunavaju se u tački spajanja na mrežu za punjenje ili mrežu električne energije i redovno ažuriraju, najmanje jednom godišnje.
- (7) Maksimalna stopa povrata primijenjena u računanju srednjih troškova ne može premašiti odgovarajuću zamjensku stopu uvećanu za premiju od 100 osnovnih bodova.
- (8) Odgovarajuća zamjenska stopa iz stava (7) ovog člana je zamjenska stopa valute u kojoj se dodjeljuje pomoć s dospijanjem koje odgovara periodu amortizacije potpomognutih postrojenja.
- (9) Pomoć po jedinici energije ne može premašiti razliku između ukupnih srednjih troškova proizvodnje energije iz dotičnih obnovljivih izvora i tržišne cijene dotičnog oblika energije.
- (10) Uz poštovanje odredaba iz člana 91. stavovi (3) i (4), maksimalni iznos državne pomoći ne može premašiti 15 miliona EUR po projektu.

Član 93.

Državna pomoć za ulaganje u energetska infrastrukturu

- (1) Državna pomoć za ulaganje u izgradnju ili nadogradnju energetske infrastrukture može se dodijeliti pod sljedećim uslovima:
 - a) infrastruktura je smještena na području Federacije Bosne i Hercegovine i
 - b) infrastruktura podliježe svim propisima Energetske zajednice o tarifama i pristupu.
- (2) Energetska infrastruktura je svaka fizička oprema ili objekt koji je smješten unutar Federacije Bosne i Hercegovine, a razvrstan je u jednu od sljedećih kategorija:
 - a) za električnu energiju:
 - 1) infrastruktura za prijenos;
 - 2) infrastruktura za distribuciju;
 - 3) objekti za skladištenje električne energije;
 - 4) svaka oprema ili postrojenje koji su potrebni kako bi sistemi utvrđeni u tačkama 1) do 3) ovog stava radili na siguran, zaštićen i učinkovit način, uključujući sisteme zaštite, praćenja i nadzora na svim naponskim nivoima i podstanicama i
 - 5) pametne mreže;
 - b) za plin:
 - 1) plinovodi za prijenos i distribuciju za transport prirodnog plina i bioplina koji čine dio mreže, isključujući visokotlačne plinovode koji se

- upotrebljavaju kao proizvodni plinovi ili za lokalnu distribuciju prirodnog plina;
- 2) podzemni skladišni objekti koji su povezani s visokotlačnim plinovodima iz tačke (1) ovog stava;
 - 3) objekti za prihvatanje, skladištenje, uplinjavanje ili dekompresiju ukapljenog prirodnog plina (UPP) ili stlačenog prirodnog plina (SPP) i svaka oprema ili instalacija potrebna kako bi sistem radio na siguran, zaštićen i učinkovit način ili kako bi se omogućili dvosmjerni kapaciteti, uključujući stanice za stlačivanje plina;
 - c) za naftu:
 - 1) naftovodi koji se upotrebljavaju za transport sirove nafte;
 - 2) pumpne stanice i skladišni objekti potrebni za rad naftovoda za sirovu naftu;
 - 3) svaka oprema ili instalacija potrebna kako bi dotični sistem radio na ispravan, siguran i učinkovit način, uključujući sisteme zaštite, praćenja i nadzora te uređaje za obrnuti protok;
 - d) za CO₂: mreže plinovoda, uključujući povezane kompresorske stanice, za transport CO₂ do skladišnih lokacija kako bi se CO₂ ubrizgao u odgovarajuće podzemne geološke formacije radi trajnog skladištenja.
- (3) Objekti za skladištenje električne energije iz stava (2) tačka a) podtačka 3) ovog člana obuhvataju objekte za trajno ili privremeno skladištenje električne energije u nadzemnoj ili podzemnoj infrastrukturi ili geološkim lokacijama, pod uvjetom da su izravno povezani na visokonaponske kablove oblikovane za napon od 110 kV ili više.
 - (4) Pametnu mrežu iz stava (2) tačka a) podtačka 5) ovog člana čini oprema, kabel ili postrojenje, na nivou prijenosa niskonaponske i srednjenaponske distribucije, koja služi dvostranoj digitalnoj komunikaciji u stvarnom ili gotovo stvarnom vremenu, interaktivnom i pametnom praćenju i upravljanju proizvodnjom, prijenosom, distribucijom i potrošnjom električne energije unutar elektroenergetske mreže s ciljem razvitka mreže koja učinkovito objedinjuje ponašanje i djelatnosti svih korisnika koji su na nju spojeni, tj. proizvođača, potrošača i onih koji rade oboje, i kako bi se osigurao ekonomski učinkovit i održiv elektroenergetski sistem s niskim gubicima te visokom kakvoćom i sigurnošću opskrbe i zaštitom.
 - (5) Pomoć za ulaganje u projekte skladištenja električne energije i plina te u naftnu infrastrukturu nije izuzeta od obaveze prijave.
 - (6) Prihvatljivi troškovi su troškovi ulaganja, pri čemu iznos pomoći ne može biti veći od razlike između prihvatljivih troškova i operativne dobiti ulaganja, s tim da se operativna dobit oduzima od prihvatljivih troškova ex ante ili mehanizmom povrata sredstava.
 - (7) Maksimalni iznos državne pomoći za energetska infrastrukturu ne može premašiti 50 miliona EUR po privrednom subjektu i projektu.

9.4. Ostali vidovi državne pomoći za zaštitu okoliša

Član 94.

Pomoći u obliku smanjenja poreza za zaštitu okoliša

- (1) Dozvoljeni su programi državne pomoći koji omogućavaju plaćanje umanjene iznosa poreza za zaštitu okoliša u obliku:
 - a) poreza s posebnom poreznom osnovicom koji ima jasan negativan učinak na okoliš, ili
 - b) poreza kojim se oporezuju određene djelatnosti, robe ili usluga tako da troškovi zaštite okoliša mogu biti uključeni u njihovu cijenu i/ili tako da se proizvođači i potrošači usmjere na djelatnosti koje su prihvatljivije za okoliš.

- (2) Programima pomoći u obliku smanjenja poreza za zaštitu okoliša se dodjeljuje pomoć u vidu:
 - a) smanjenja primjenjive stope poreza za zaštitu okoliša,
 - b) plaćanja nepromjenjivog (paušalnog) iznosa nadoknade, ili
 - c) kombinacije navedenih mehanizama.
- (3) Korisnici smanjenja poreza odabiru se na osnovu transparentnih i objektivnih kriterija i plaćaju jednu od propisom određenih minimalnih stopa oporezivanja.
- (4) Pomoć se ne može dodijeliti za biogoriva koja podliježu obavezi opskrbe ili miješanja.

Član 95.

Državna pomoć za sanaciju kontaminiranih područja

- (1) Investicijska državna pomoć privrednim subjektima koji otklanjaju štetu koju je životnoj sredini uzrokovao čovjek, može se dodijeliti samo ukoliko vodi poboljšanju zaštite okoliša.
- (2) Šteta nanosena životnoj sredini odnosi se na pogoršanje kvaliteta tla, površinskih ili podzemnih voda potvrđenim prisustvom opasnih tvari koje predstavlja znatan rizik za zdravlje ljudi ili okoliš, uzimajući u obzir trenutnu ili odobrenu buduću upotrebu zemljišta.
- (3) Državna pomoć ne može se dodijeliti ukoliko je zagađivač (osoba koja direktno ili indirektno nanosi štetu okolišu ili stvara uslove koji vode takvoj šteti) poznat, već se u tom slučaju primjenjuje načelo "zagađivač plaća".
- (4) Ukoliko zagađivač nije poznat ili mu se ne može naložiti da snosi troškove sanacije, državna pomoć može se dodijeliti licu koje vrši sanaciju kontaminiranog područja.
- (5) Prihvatljivi troškovi su svi troškovi koji se odnose na obavljanje sanacije kontaminiranih područja, bez obzira na to da li se ti troškovi prikazuju pod stavkom osnovna sredstva u bilansu stanja privrednog subjekta, uz umanjenje za iznos povećanja vrijednosti zemljišta na kontaminiranom području.
- (6) Procjenu povećanja vrijednosti zemljišta iz stava (5) ovog člana koje proizlazi iz sanacije vrši neovisni stručnjak.
- (7) Intenzitet državne pomoći za sanaciju kontaminiranih lokacija ne može premašiti 100% prihvatljivih troškova
- (8) Najviši iznos državne pomoći za sanaciju ne može premašiti 20 miliona EUR po privrednom subjektu po projektu.

Član 96.

Državna pomoć za energetska daljinsko grijanje odnosno hlađenje

- (1) Investicijska državna pomoć za daljinsko grijanje odnosno hlađenje može se dodijeliti pod uslovom da:
 - a) kombinovana djelatnost proizvodnje toplote i distribuiranja toplote dovodi do ušteda primarne energije, i
 - b) ulaganje rezultira korištenjem i distribucijom otpadne toplote u cilju daljinskog grijanja.
- (2) Ulaganje mora biti sastavni dio sustava energetska efikasnog sistema centraliziranog grijanja i hlađenja.
- (3) Prihvatljivi troškovi za postrojenje za proizvodnju su dodatni troškovi potrebni za izgradnju, proširenje i preuređenje jedne ili više proizvodnih jedinica kako bi

- djelovale kao energetski efikasan sistem centraliziranoga grijanja i hlađenja u usporedbi s konvencionalnim postrojenjem za proizvodnju.
- (4) Прихватљиви трошкови за дистрибуцијску мрежу су трошкови улагања, при чему износ помоћи не може бити већи од разлике између прихватљивих трошкова и оперативне добити, с тим да се оперативна добит одузима се од прихватљивих трошкова ex ante или механизмом поврата средстава.
 - (5) Интензитет инвестицијске државне помоћи не може премашити:
 - a) за мале привредне субјекте - 65% прихватљивих трошкова;
 - b) за средње привредне субјекте - 55% прихватљивих трошкова;
 - c) за велике привредне субјекте - 45% прихватљивих трошкова.
 - (6) Максимални износ државне помоћи не може премашити 50 милиона EUR по привредном субјекту и пројекту.
 - (7) Максимални износ државне помоћи из става (4) овог члана не може премашити 20 милиона EUR по привредном субјекту по пројекту.

Члан 97.

Државна помоћ за рециклирање отпада

- (1) Државна помоћ за управљање отпадом других привредних субјеката укључујући и активности поновне употребе којим се производ или компоненте који нису отпад поновно употребљавају за исту намену за коју су изворно zamišljeni, рециклаже и прераде може се додјелити само уколико су кумулативно испуњени слjedeћи услови:
 - a) да је улагање усмјерено на смањивање загађења које производе други привредни субјекти - загађивачи и не покрива загађење које производи корисник те помоћи;
 - b) да помоћ не ослобађа загађиваче плаћања накнаде према прописима којима се уређује заштита околиша и управљање отпадом или накнада која се сматра нормалним трошком привредног субјекта које је загађивач;
 - c) да улагање побољшава процес у коме је кориштење отпада за производњу готових производа економски профитabilно или користи конвencionalне технологије на иновативан начин;
 - d) да би отпад који се прерађује у противном био одложен или прерађен на начин који је мање прихватљив за околиш;
 - e) да улагање не повећава само потражњу за предметима који ће се рециклирати, већ повећава и прикупљање тог отпада.
- (2) Рециклажа из става (1) овог члана је сваки поступак опоравка, изузимајући енергетски опоравак, прераду у материјал који се користи као гориво или материјал за насипавање, којим се отпад прерађује у производе, материјале или твари намијенјене њиховој изворној употреби или некој другој сврси.
- (3) Одредбе овог члана се не примјенјују на помоћ за поступке прераде отпада који нису рециклирање.
- (4) Прихватљиви трошкови за додјелу државне помоћи за управљање отпадом су додатни инвестицијски трошкови неопходни за остваривање улагања за управљање отпадом, у поређењу са конвencionalном производњом истог капацитета која не укључује управљање отпадом.
- (5) Интензитет државне помоћи не може премашити:
 - a) за мале привредне субјекте - 55% прихватљивих трошкова;
 - b) за средње привредне субјекте - 45% прихватљивих трошкова;

- c) за велике привредне субјекте - 35% прихватљивих трошкова.

Члан 98.

Државна помоћ за израду студија заштите околиша

- (1) Државна помоћ може се додјелити за израду студија заштите околиша, укључујући и енергетске ревизије, непосредно повезаних са улагањима за достизање стандарда под условима наведеним у члану 79., остваривање уштеде енергије под условима наведеним у члану 82. и производњу обновљиве енергије под условима наведеним у члану 87. ове уредбе.
- (2) Помоћ се не може додјелити великом привредном субјекту за обавезну енергетску ревизију, осим ако се прописима налаже додатна енергетска ревизија поврх обавезне ревизије.
- (3) Прихватљиви трошкови су трошкови студије из става (1) овог члана.
- (4) Интензитет државне помоћи не може премашити:
 - a) за мале привредне субјекте - 70% прихватљивих трошкова;
 - b) за средње привредне субјекте - 60% прихватљивих трошкова;
 - c) за велике привредне субјекте - 50% прихватљивих трошкова.

10. ДРЖАВНА ПОМОЋ ЗА НАДОКНАДУ ШТЕТЕ ПРОУЗРОКОВАНЕ ПРИРОДНИМ КАТАСТРОФАМА

Члан 99.

Програми/scheme државне помоћи за надокнаду штете проузроковане природним катастрофамa

- (1) Државна помоћ може се додјелити за надокнаду штете проузроковане потресом, снјежном лавином, одроном тла, поплавом, вјетром, ерупцијом вулкана, шумским пожаром и другим узроцима природног порекла, под условом да:
 - a) надлежни орган усвоји програм државне помоћи који се односи на конкретну природну катастрофу у року од три године након непогоде;
 - b) надлежни орган службено прогласи непогоду природном катастрофом; и
 - c) постоји директна узрочно-последична веза између природне катастрофе и штете коју је претрпио привредни субјект.
- (2) Државна помоћ се може одобрити на основу програма државне помоћи за надокнаду штете проузроковане природним катастрофамa у року од четири године од непогоде.

Члан 100.

Прихватљиви трошкови и интензитет државне помоћи за накнаду штете

- (1) Прихватљиви трошкови су трошкови накнаде штете која је настала као директна последица природне катастрофе, укључујући материјалну штету на имовини као што су зграде, опрема, машине или залихе и губитак прихода због потпуне или djelimične обуставе дјелатности у периоду који не премађује шест мјесеци од непогоде.
- (2) Procјену штете врши овлашћени процјенитељ за svakог корисника државне помоћи појединачно.
- (3) Visina материјалне штете израчунава се или на основу трошкова поправке или економске вриједности погођене имовине прије катастрофе, при чему тај износ не може бити већи од разлике између вриједности имовине непосредно прије и непосредно након непогоде.
- (4) Gubitak прихода израчунава се на основу финансијских података привредног субјекта тако што се пореде финансијски подаци за шест мјесеци након катастрофе с трогодишњим просјеком за тај исти шестомјесечни период

- tokom pet godina koje su prethodile nastupanju katastrofe, isključujući godinu s najboljim i godinu s najgorim finansijskim rezultatom.
- (5) Finansijski podaci iz prethodnog stava su dobit prije odbitka kamata i poreza (EBIT), amortizacija i troškovi radne snage koji su isključivo povezani s poslovnom jedinicom koja je pogođena prirodnom katastrofom.
- (6) Državna pomoć zajedno sa drugim primanjima ostvarenim radi nadoknade štete, uključujući naknadu štete na osnovu polisa osiguranja, ne može premašiti 100% prihvatljivih troškova.

11. DRŽAVNA POMOĆ ZA LOKALNU INFRASTRUKTURU

Član 101.

Državna pomoć za lokalnu infrastrukturu

- (1) Državna pomoć može se dodijeliti za izgradnju ili nadogradnju lokalne infrastrukture kojom se na lokalnom nivou doprinosi poboljšanju poslovanja i potrošačkog okruženja te modernizaciji i razvoju industrijske baze ako su ispunjeni sljedeći uslovi:
- infrastruktura je dostupna zainteresiranim korisnicima na otvorenoj, transparentnoj i nediskriminirajućoj osnovi, a cijena koja se naplaćuje za korištenje infrastrukture odgovara tržišnoj cijeni; i
 - koncesije ili drugo povjeravanje upravljanja infrastrukturom trećim licima dodjeljuju se na transparentnoj i nediskriminirajućoj osnovi u skladu sa propisima o javnim nabavkama.
- (2) Odredbe ovog člana ne primjenjuju se na pomoć za infrastrukturu koja je obuhvaćena ostalim odjeljcima ove odluke, izuzimajući Glavu 1 – Promoviranje regionalnog privrednog razvoja.
- (3) Infrastruktura koja se izgrađuje za privredne subjekte koje je moguće utvrditi ex ante i prilagođena potrebama tih privrednih subjekata (namjenska infrastruktura) se ne može izuzeti na osnovu ovog člana.

Član 102.

Prihvatljivi troškovi i visina pomoći za lokalnu infrastrukturu

- (1) Prihvatljivi troškovi za državnu pomoć za lokalnu infrastrukturu su troškovi ulaganja u materijalnu i nematerijalnu imovinu.
- (2) Iznos državne pomoći za lokalnu infrastrukturu ne može premašiti razliku između prihvatljivih troškova i operativne dobiti od ulaganja, a najviše do 10 miliona EUR ili ako ukupni troškovi za istu infrastrukturu ne premašuju 20 miliona EUR.
- (3) Operativna dobit iz stava (2) ovog člana oduzima se od prihvatljivih troškova ex ante na osnovu razumnih projekcija ili mehanizmom povrata sredstava.

III. VERTIKALNA DRŽAVNA POMOĆ (POMOĆ POSEBNIM SEKTORIMA)

1. DRŽAVNA POMOĆ U SEKTORU PROIZVODNJE ČELIKA

Član 103.

Državna pomoć za restrukturiranje u sektoru proizvodnje čelika

Državna pomoć za restrukturiranje privrednog subjekta u sektoru proizvodnje čelika, a koji je u teškoćama, može se dodijeliti pod uslovima da:

- državna pomoć, pod normalnim tržišnim uslovima, vodi dugoročnoj održivosti tog privrednog subjekta na kraju perioda restrukturiranja,
- su iznos i intenzitet državne pomoći strogo ograničeni na ono što je neophodno za obnavljanje održivosti, a da se pomoć ako je moguće progresivno smanjuje,

- je privredni subjekt, prije nego što mu je državna pomoć dodijeljena, donio program restrukturiranja sa racionalizacijom, uključujući i zatvaranje neefikasnih kapaciteta, te kompenzacijske mjere kojima se ublažava narušavanje konkurencije uzrokovano davanjem pomoći.

Član 104.

Privredni subjekti u sektoru proizvodnje čelika

Privredni subjekt u sektoru proizvodnje čelika u kontekstu ove uredbe je privredni subjekt koji prerađuje jedan ili više sljedećih proizvoda:

- sirovo željezo i ferolegure, a posebno: sirovo željezo za proizvodnju čelika, livnice i drugo sirovo željezo, zrcalno željezo i feromangan sa visokim sadržajem ugljika;
- sirovi proizvodi i polugotovi proizvodi od željeza, običnog čelika i posebnog čelika, s izuzetkom proizvodnje čelika za lijevanje u malim i srednjim ljevaonicama: tečni čelik lijevan ili nelijevan u ingote, uključujući ingote za kovanje polugotovih proizvoda, međuproizvodi, poluge i ploče u valjanju čelika, limovi i šipke od bijelog lima, toplovaljana traka u koturovima;
- topli gotovi proizvodi od željeza, običnog čelika i specijalnog čelika: šine, pragovi, spojnice, bazne ploče, teške sekcije od 80 mm i više, brusne ploče, ploče i sekcije manje od 80 mm i pljosnato željezo manje od 150 mm, žičane šipke, okrugle i četvrtaste cijevi, toplovaljani obruči i trake (uključujući cijevi od trake), toplovaljani limovi (presvučeni i nepresvučeni), ploče i limovi debljine 3 mm i više, univerzalne ploče od 150 mm i više, osim žice i žičanih proizvoda, svijetlo vučene žice u šipkama i željeznih odljevaka;
- hladni gotovi proizvodi: bijeli lim, polovljene ploče, pocinkovani lim, ostali presvučeni limovi, hladnovaljani limovi, električne ploče i trake za bijeli lim, hladnovaljane ploče, u koturu i trakama;
- sve bešavne čelične cijevi i zavarene čelične cijevi prečnika preko 406,4 mm.

2. DRŽAVNA POMOĆ PRIVREDNIM SUBJEKTIMA U SEKTORU VAĐENJA UGLJA

Član 105.

Državna pomoć privrednim subjektima u sektoru vađenja uglja

- (1) Državna pomoć se može privrednom subjektu dodijeliti za zatvaranje i za pokriće tekućih proizvodnih gubitaka jedinice za proizvodnju uglja.
- (2) Pomoć za proizvodnju uglja primjenjuje se samo na ugall visoke, srednje i niske kalorične vrijednosti A i B u smislu međunarodne kodifikacije uglja Ekonomske komisije za Evropu UN, a koji je namijenjen proizvodnji električne energije, kombiniranoj proizvodnji toplotne i električne energije, proizvodnji koksa ili dodavanju goriva za visoke peći u industriji čelika.
- (3) Jedinica za proizvodnju uglja obuhvata i podzemne i nadzemne lokacije za eksploataciju uglja i povezanu infrastrukturu, koja može proizvoditi sirovi ugall nezavisno od ostalih dijelova privrednog subjekta.

Član 106.

Državna pomoć za pokriće tekućih proizvodnih gubitaka jedinice za proizvodnju uglja

- (1) Državna pomoć se može dodijeliti privrednom subjektu za pokriće tekućih proizvodnih gubitaka jedinice za proizvodnju uglja, ukoliko:

- a) je predmetna jedinica za proizvodnju uglja obuhvaćena Planom zatvaranja kojeg je izradila Federacije Bosne i Hercegovine i kojim su određene mjere usmjerene na konačno zatvaranje jedinica za proizvodnju uglja;
 - b) predmetna jedinica za proizvodnju uglja trajno prestane proizvoditi i prodavati ugalj u skladu s Planom zatvaranja;
 - c) visina državne pomoći ne premašuje razliku između predvidljivih troškova proizvodnje i predvidljivih prihoda za poslovnu godinu;
 - d) iznos pomoći po ekvivalentu tone uglja ne smije dovesti do toga da cijena uglja iz Federacije Bosne i Hercegovine, na mjestu upotrebe, budu niža od cijene uglja slične kvalitete iz trećih zemalja;
 - e) je donijet plan mjera za ublažavanja utjecaja na okoliš proizvodnje uglja iz proizvodne jedinice kojoj se dodjeljuju pomoć za zatvaranje (kao što su mjere na području energetske učinkovitosti, obnovljive energije ili hvatanja i skladištenja ugljen-dioksida).
- (2) Tekući proizvodni gubici označavaju pozitivnu razliku između troška proizvodnje uglja i prodajne cijene na mjestu upotrebe koja je slobodno dogovorena između ugovornih stranaka u svjetlu prevladavajućih uslova na svjetskom tržištu.
 - (3) Visina isplaćene državne pomoći mora biti korigovana na godišnjem nivou, najkasnije do kraja poslovne godine nakon godine za koju je pomoć bila dodijeljena, u skladu s ostvarenim prihodima i rashodima iz tačke stava (1) tačke c) ovog člana.
 - (4) U slučaju da jedinica za proizvodnju uglja zbog koje je doseljena pomoć ne prestane trajno s proizvodnjom odnosno prodajom uglja do datuma utvrđenog u Planu zatvaranja, sva državna pomoć predmetnoj jedinici za proizvodnju uglja za čitav period obuhvaćen Planom zatvaranja mora biti vraćena.
- e) izdavanje besplatnog uglja radnicima koji su ostali ili će ostati bez posla i radnicima koji imaju pravo na takvo izdavanje prije zatvaranja, ili ekvivalent u novcu;
 - f) zaostali troškovi koji nastanu na osnovu upravnih, zakonskih i poreznih propisa koji se specifično odnose na industriju uglja;
 - g) dodatni radovi na osiguranju jama koji su rezultat zatvaranja jedinice za proizvodnju uglja;
 - h) šteta uslijed izvođenja rudarskih radova, pod uslovom da je štetu izazvala jedinica za proizvodnju uglja koja je zatvorena ili je u postupku zatvaranja;
 - i) svi opravdani troškovi koji se odnose na saniranje bivših lokacija na kojima se vadi ugalj, uključujući:
 - 1) zaostale troškove koji nastanu po osnovu uplate naknade organima nadležnim za vodosnabdijevanje i odvođenje otpadnih voda;
 - 2) druge zaostale troškove koji nastanu po osnovu vodosnabdijevanja i odvođenja otpadnih voda;
 - j) zaostali troškovi za pokrivanje zdravstvenog osiguranja bivših rudara;
 - k) troškovi koji se odnose na otkaz ili izmjenu postojećih ugovora (čija maksimalna vrijednost ne prelazi vrijednost šestomjesečne proizvodnje).
 - l) vanredna inherentna amortizacija pod uslovom da nastane kao rezultat zatvaranja jedinice za proizvodnju uglja;
 - m) troškovi sanacije terena.
- (4) Povećanje vrijednosti zemljišta odbija se od opravdanih troškova za kategorije troškova iz tačaka g), h), i) i m) stava 3 ovog člana.
 - (5) Isplaćeni iznos pomoći ne može premašiti iznos troškova.

Član 108.

(Razdvajanje računovodstvenih iskaza)

- (1) Sva pomoć koju privredni subjekt dobije mora biti iskazana u bilansu uspjeha kao posebna stavka prihoda odvojeno od prometa.
- (2) Ako korisnik državne pomoći nastavi trgovati odnosno poslovati nakon zatvaranja pojedinih ili svih jedinica za proizvodnju uglja, moraju se voditi odvojeni računi za svaku jedinicu za proizvodnju uglja pojedinačno kao i za ostale privredne aktivnosti koje nisu vezane uz vađenje uglja.
- (3) Nije dozvoljeno prenošenje državne pomoći na druge jedinice za proizvodnju uglja koje nisu dio plana zatvaranja odnosno na druge privredne aktivnosti privrednog subjekta.

3. DRŽAVNA POMOĆ U SEKTORU SAOBRAĆAJA

Član 109.

Finansiranje neprivrednih djelatnosti vezanih za saobraćajnu infrastrukturu

- (1) Izuzetak iz stava (1) ovog člana primjenjuje se samo na onaj dio sredstava koji je strogo ograničen na naknadu troškova dobro definiranih neprivrednih djelatnosti.
 - (2) Mora se osigurati da sredstva dodijeljena za neprivredne djelatnosti ne budu korištena za finansiranje privrednih djelatnosti.
- (1) Državna pomoć može se dodijeliti privrednim subjektima koji obavljaju ili su obavljali djelatnost u vezi sa proizvodnjom uglja, a radi pokrivanja troškova koji nastaju ili su nastali zbog zatvaranja jedinica za proizvodnju uglja.
 - (2) Državna pomoć iz ovog člana se ne može dodijeliti za pokrivanje troškova koji su povezani sa trenutnom proizvodnjom, uključujući aktivnosti vađenja, oplemenjivanja uglja, posebno pranje, mjerenje i sortiranje, kao i prijevoz do mjesta upotrebe te uobičajenu amortizaciju i tržišne kamate na posuđeni kapital.
 - (3) S izuzetkom troškova nastalih zbog nepridržavanja propisa o zaštiti okoliša, opravdani troškovi su isključivo sljedeći troškovi koje ostvari privredni subjekt koji zatvara ili je zatvorio jedinice za proizvodnju uglja:
 - a) troškovi doprinosa za socijalno osiguranje koji nastanu po osnovu penzionisanja zaposlenika prije zakonom utvrđene starosne granice;
 - b) drugi vanredni troškovi zaposlenika koji su izgubili ili gube posao;
 - c) troškovi penzija i naknada osim onih utvrđenih zakonom za zaposlenike koji su ostali ili će ostati bez posla i radnicima koji imaju pravo na isplatu takvih troškova prije zatvaranja;
 - d) troškovi koje pokriva privredni subjekt u svrhe prekvalificiranja zaposlenika kao pomoć u nalaženju novog posla izvan sektora vađenja uglja, a naročito troškovi obuke;

3.1. Kopneni saobraćaj

Član 110.

Subvencionirani prijevoz putnika u cestovnom i željezničkom saobraćaju

- (1) Državna pomoć može se dodijeliti kao kompenzacija privrednim društvima koja obavljaju javni prijevoz putnika u cestovnom i željezničkom saobraćaju u vidu subvencija za pružanje usluga javnog prijevoza pod sljedećim uslovima:
 - a) prijevoz se pruža svim ili posebnim kategorijama stanovništva, kao što su: učenici i studenti, lica sa invaliditetom, trudnice i druge kategorije lica određenih u skladu sa zakonom,
 - b) prijevoz se obavlja na osnovu zaključenog ugovora o javnom prijevozu putnika za određeno geografsko područje.
- (2) Ugovor iz stava (1) ovog člana može se zaključiti najduže na period od 10 godina za usluge javnog prijevoza putnika u cestovnom (autobusnom), odnosno najduže na period od 15 godina za usluge javnog prijevoza putnika u željezničkom saobraćaju ili drugom vidu saobraćaja na tračnicama.
- (3) Trajanje ugovora o javnim uslugama vezanih na nekoliko različitih načina prijevoza ograničeno je na 15 godina, ako željeznički prijevoz ili prijevoz drugim vrstama prijevoza tračnicama predstavlja više od 50% vrijednosti predmetne usluge.
- (4) Ugovor iz stava (1) ovog člana, može se zaključiti najviše na 15 godina za usluge javnog prijevoza putnika u cestovnom (autobusnom), odnosno najduže na period od 22,5 godina za usluge javnog prijevoza putnika u željezničkom saobraćaju ili drugom vidu saobraćaja na tračnicama, pod uslovom:
 - a) da prijevoznik pribavi imovinu koja je, uzimajući u obzir uslove amortizacije imovine, značajna kako u odnosu na sveukupnu imovinu potrebnu za obavljanje usluga prijevoza putnika obuhvaćenih ugovorom o javnim uslugama, tako i vezana pretežno za usluge prijevoza putnika obuhvaćene ugovorom; ili
 - b) da je u pitanju prijevoz do nedovoljno razvijenih općina i izrazito nerazvijenih općina u Federaciji Bosne i Hercegovine, a dodatno trajanje je prihvatljivo zbog troškova koji proizlaze iz posebnih geografskih okolnosti.
- (5) Parametri za obračunavanje subvencije - kompenzacija za pružanje usluga javnog prijevoza moraju biti poznati unaprijed i utvrđeni na objektivni i transparentan način.
- (6) Obračun iz stava (5) ovog člana mora omogućiti prekomjernu naknadu koja bi premašila iznos potreban za pokrivanje neto finansijskog učinka troškova koji su nastali i prihoda koji su ostvareni ispunjavanjem obaveza obavljanja javnih usluga, uzimajući u obzir prihod kojeg prijevoznik zadržava i njegovu razumnu dobit.
- (7) Prihvatljivi troškovi naročito obuhvataju troškove radne snage, energije, naknade za korištenje infrastrukture, troškove održavanja i popravke vozila javnog prijevoza, željezničkih vozila i postrojenja potrebnih za obavljanje usluga prijevoza putnika, kao i fiksne troškove i odgovarajući povrat na kapital.
- (8) Ako prijevoznik ne obavlja samo usluge za koje prima naknadu i koje su dio obaveze obavljanja javnih usluga nego se bavi i drugim djelatnostima, računi tih javnih usluga moraju biti odvojeni tako da:
 - a) predmetna javna usluga ne smije se ni u kakvim okolnostima teretiti za ikakve varijabilne troškove,

odgovarajući dio fiksnih troškova i razumnu dobit vezanu uz ostale djelatnosti prijevoznika, i

- b) troškovi javne usluge moraju biti u ravnoteži s prihodima od poslovanja i plaćanjima od strane tijela javne vlasti, bez mogućnosti prijenosa prihoda drugom sektoru djelatnosti prijevoznika.

Član 111.

Državna pomoć privrednim subjektima u željezničkom saobraćaju

- (1) Državna pomoć se može dodijeliti privrednom subjektu u sektoru željezničkog saobraćaja za:
 - a) povrat iznosa naknade za korištenje željezničke infrastrukture koju ne mora plaćati privredni subjekt koji pruža usluge prijevoza bazirane na drugim oblicima prijevoza;
 - b) za smanjenje vanjskih troškova, u cilju modalnog prelaska sa ostalih vidova transporta na željeznički; i
 - c) promociju interoperabilnosti i, u obimu u kojem to zadovoljava potrebe koordinacije saobraćaja, pomoći za promoviranje veće sigurnosti, uklanjanje tehničkih prepreka i smanjivanje zagađenja bukom u sektoru željezničkog saobraćaja.
- (2) Državna pomoć iz prethodnog stava može se dodijeliti, ukoliko su ispunjeni sljedeći uslovi:
 - a) da je davalac državne pomoći osigurao transparentnu, obrazloženu i kvantificiranu komparativnu analizu troškova u željezničkom transportu i alternativnim opcijama na osnovu drugih vidova transporta;
 - b) da se državna pomoć ogleda u cijeni koja se traži od putnika ili prijevoznika;
 - c) da je davalac državne pomoći osigurao realne mogućnosti očuvanja saobraćaja željezničkim putem uz dokaz da će pomoć rezultirati održivim prelaskom saobraćaja;
 - d) da državna pomoć ne utiče na konkurenciju u stepenu koji ugrožava opći interes.
- (3) Prihvatljivi troškovi za korištenje infrastrukture iz stava (1) tačka a) ovog člana su dodatni troškovi za korištenje infrastrukture koju plaća željeznički saobraćaj, ali ne i više zagađujući konkurentni oblik saobraćaja, pri čemu intenzitet državne pomoći ne može premašiti 100% prihvatljivih troškova i do najviše 30% ukupnih troškova željezničkog transporta.
- (4) Prihvatljivi troškovi kod sniženja vanjskih troškova iz stava (1) tačka b) ovog člana je onaj dio vanjskih troškova koje je moguće izbjeći zbog korištenja željezničkog saobraćaja, u poređenju sa konkurentnijim oblicima saobraćaja, pri čemu intenzitet državne pomoći ne može premašiti 50% prihvatljivih troškova i do najviše 30% ukupnih troškova željezničkog transporta.
- (5) Prihvatljivi troškovi za povećanje interoperabilnosti iz stava (1) tačka c) ovog člana obuhvataju, u mjeri u kojoj doprinose cilju koordiniranja saobraćaja, sva ulaganja vezana za ugradnju sistema sigurnosti i interoperabilnost, odnosno za smanjenje buke i u željezničkoj infrastrukturi i u voznom parku, pri čemu visina državne pomoći ne može premašiti 50% prihvatljivih troškova.

Član 112.

Državna pomoć za kombinovani transport tereta

- (1) Državna pomoć za kombinovani transport tereta može se dodijeliti isključivo kao investicijska državna pomoć u cilju:
 - a) zamjene cestovnog transporta tereta željezničkim transportom, ili

- b) unapređenja kombinovanog transporta.
- (2) Prihvatljivi troškovi za dodjelu državne pomoći za kombinovani transport tereta su ukupni investicijski troškovi:
- izgradnje i prilagođavanja terminala kombinovanog transporta tj. za proširenje pristaništa za prijevoz brodova, proširenje i prenamjenu terminala za kombinovani saobraćaj, ulaganja koja se odnose na izgradnju opreme za pretovar, ulaganja u objekte za rukovanje teretom, i dr.;
 - procijenjenih većih troškova opreme za kombinovani transport koja se odnosi na: kontejnere za cestovni transport, posebna vozila i kontejnere za kombinovani transport, primjenu polu-nosača za olakšavanje utovara, primjenu početne i kasnije cestovne transportne opreme i primjenu opreme za kopnenu navigaciju;
 - inovativni troškovi špedicije i logističkih sistema, posebno intermodalnih informacija i komunikacionih sistema za poboljšanje ponude kombinovanog transporta;
 - kupovina brzih lokomotiva radi pružanja novih, kvalitetnijih usluga u kombinovanom transportu, preusmjeravajući transport tereta sa cestovnog na željeznički.
- (3) Intenzitet državne pomoći za kombinovani transport tereta ne može premašiti:
- 50% ukupnih investicionih troškova iz stava (2) tačka a) ovog člana;
 - 100% prihvatljivih troškova iz stava (2) tačka b) ovog člana;
 - 30% prihvatljivih troškova iz stava (2) tačka c) ovog člana;
 - 30% prihvatljivih troškova iz stava (2) tačka d) ovog člana tokom jednogodišnjeg probnog perioda.

3.2. Saobraćaj na unutrašnjim vodnim putevima

Član 113.

Državna pomoć za luke unutarnjih plovnih puteva

- (1) Prihvatljivi troškovi državne pomoći za luke unutrašnjih plovnih puteva, uključujući troškove planiranja, su:
- ulaganja za gradnju, zamjenu ili nadogradnju infrastrukture luka,
 - ulaganja u gradnju, zamjenu ili nadogradnju pristupne infrastrukture,
 - uklanjanje taloga s dna plovnog puta za pristup luci ili u luci (jaružanje).
- (2) Nisu prihvatljivi troškovi državne pomoći za luke unutrašnjih plovnih puteva koji se odnose na djelatnosti koje nisu povezane sa prijevozom, uključujući pogone industrijske proizvodnje aktivne u luci, ureda ili prodavnice, kao i lučka nadgrađa (nepokretna i pokretna oprema smještena u luci za pružanje lučkih usluga povezanih s prijevozom).
- (3) Iznos pomoći iz stava (1) ovog člana ne može premašiti razlike između prihvatljivih troškova i operativne dobiti ulaganja ili jaružanja. Operativna dobit oduzima se od prihvatljivih troškova ex ante na temelju razumnih predviđanja ili mehanizmom povrata sredstava.
- (4) Maksimalni intenzitet pomoći iz stava (1) ovog člana ne smije preći 100% prihvatljivih troškova, a maksimalni iznos pomoći je 40 miliona EUR po pojedinačnom projektu.
- (5) Lučka infrastruktura čija izgradnja uključuje sredstva državne pomoći, stavlja se na raspolaganje zainteresovanim korisnicima na jednakoj i nediskriminirajućoj osnovi po tržišnim uslovima.

- (6) Za državnu pomoć iz stava (1) ovog člana koja ne premašuje 2 miliona EUR najveći iznos pomoći može se odrediti na 80% prihvatljivih troškova, kao alternativa primjene metode iz stava (3) i (4) ovog člana.

3.3. Zračni saobraćaj

Član 114.

Državna pomoć avioprijevoznicima za otvaranje novih linija

- (1) Državna pomoć može se dodijeliti avioprijevoznicima za otvaranje novih linija ukoliko:
- avioprijevoznik posjeduje važeće uvjerenje o osposobljenosti za obavljanje javnog aviotransporta koje je izdala Bosna i Hercegovina ili članica Evropskog zajedničkog zračnog prostora;
 - linija povezuje aerodrom čiji je prosječni godišnji promet manji od 3 miliona putnika sa aerodromom u Evropskom zajedničkom zračnom prostoru;
 - linija nije otvorena prije podnošenja molbe za dodjelu državne pomoći te da se na istoj liniji saobraćaj već ne odvija vlakovima velikih brzina ili iz neke druge zračne luke u istom području obuhvata pod istim uvjetima;
 - uspostavljanju nove linije prethodi:
 - izrada poslovnog plana iz kojeg je vidljiva profitabilnost linije nakon najmanje 3 godine otvaranja, ili
 - neopoziva obaveza avioprijevoznika da obavlja zračni prijevoz na datoj liniji tokom perioda nakon prekida dobijanja pomoći koji je najmanje podjednako dug kao period tokom kojeg je dobijana pomoć za otvaranje linije;
 - u nedostatku državne pomoći, ne bi došlo do širenja poslovne aktivnosti avioprijevoznika na dotičnom aerodromu;
 - je postupak dodjele državne pomoći za otvaranje novih zračnih linija javan i otvoren pod jednakim uslovima za sve zainteresovane avioprijevoznike;
 - državna pomoć ne sadrži druge vrste državne pomoći koja se daje za eksploataciju linije.
- (2) Veličina i oblik područja obuhvata iz stava (1) tačka c) zavisi od različitih faktora aerodroma, uključujući poslovni model, lokaciju i odredišta koja opslužuje, a generalno se granica obuhvata postavlja na 100 kilometara ili 60 minuta putovanja automobilom, autobusom, vlakom ili vlakom velikih brzina.
- (3) Prihvatljivi troškovi su isključivo troškovi aerodromskih taksi vezanih za novootvorenu liniju.
- (4) Intenzitet državne pomoći ne može premašiti 50% prihvatljivih troškova u periodu od najviše tri godine.

Član 115.

Državna pomoć za aerodromsku infrastrukturu

- (1) Državna pomoć za izgradnju aerodromske strukture i opreme ili objekata koji su u direktnoj funkciji može se dodijeliti ukoliko:
- izgradnja i funkcioniranje infrastrukture zadovoljavaju jasno definiran cilj od općeg interesa (regionalni razvoj, dostupnost, itd.);
 - je infrastruktura neophodna i srazmjerna postavljenom cilju;
 - infrastruktura ima zadovoljavajuće srednjoročne izgleda u pogledu korištenja, a naročito u pogledu korištenja postojeće infrastrukture;
 - svi potencijalni korisnici imaju pristup infrastrukturi ravnopravno i bez diskriminacije;
 - bez državne pomoći ne bi došlo do ulaganja ili bi se ono vršilo u različitom obimu.

- (2) Прихватљиви троškovi су троškovi улагања у инфраструктуру и опрему аеродрома која служи за пружање услуга авио пријевозницима и другим пружатељима услуга на аеродромима.
- (3) У прихватљиве троškove нарочито спадају улагања у узлетно-слетне писте, терминале, стјанке, рулне стазе, централизовану инфраструктуру за земаљске услуге и остале објекте који директно пружају подршку услугама аеродрома, укључујући троškove njihovog планирања.
- (4) У прихватљиве троškove не спадају троškovi инфраструктуре и опреме која је прије свега потребна за обављање незракопловних дјелатности попут паркиралишта за automobile, продаваonica и ресторана, троškovi уобичајеног одржавања и троškovi за обављање задатака у надлежности органа власти.
- (5) Интензитет државне помоћи не може премашити:
 - a) 75% прихватљивих троškova аеродрома са мање од 1 милион путника годишње; и
 - b) 50% прихватљивих троškova аеродрома са 1 до 3 милиона путника годишње.

Члан 116.

Operativna pomoć za poslovanje aerodroma

- (1) Operativna pomoć za aerodrome predstavlja pomoć za pokrivanje razlike operativnog finansiranja i operativnih troškova. Operativni troškovi odnose se na osnovne troškove aerodroma u pogledu pružanja aerodromskih usluga uključujući troškove osoblja, ugovorenih usluga, komunikacije, zbrinjavanja otpada, energije, održavanja, iznajmljivanja i administracije, ali isključuje kapitalne troškove, marketinšku podršku ili druge poticaje koje aerodrom osigurava zračnim prijevoznicima.
- (2) Državna pomoć za operativno poslovanje aerodroma s prosječnim godišnjim prometom tokom dvije kalendarske godine manjim od 3 miliona putnika može se dodijeliti pod uslovima iz člana 115. stav (1) ove uredbe.
- (3) Intenzitet državne pomoći ne može premašiti 50% unaprijed, u fiksnom iznosu, predviđenih operativnih gubitaka aerodroma, tj. manjak između predviđenih prihoda i operativnih troškova aerodroma.
- (4) Izuzetno, intenzitet državne pomoći može dostići do 80% unaprijed, u fiksnom iznosu, predviđenih operativnih gubitaka aerodroma s prosječnim godišnjim prometom tokom dvije kalendarske godine manjim od 700.000 putnika.

3.4. Državna pomoć za prijevoz stanovnika udaljenih regija

Члан 117.

Državna pomoć socijalne prirode u zračnom saobraćaju

- (1) Državna pomoć socijalne prirode može se dodijeliti u okviru usluga zračnog saobraćaja ukoliko se dodjeljuje:
 - a) samo u korist određene kategorije putnika koji putuju na zračnoj liniji kao što su: putnici s posebnim potrebama poput djece, osoba s invaliditetom, osoba s niskim primanjima, studenata, starijih osoba i drugih;
 - b) bez diskriminacije u smislu porijekla usluga, odnosno bez obzira na to koji avioprijevoznik je operater leta.

Члан 118.

Državna pomoć za prijevoz stanovnika udaljene regije

- (1) Nezavisno od socijalne strukture putnika iz člana 117., državna pomoć može se dodijeliti i za prijevoz putnika s prebivalištem u udaljenoj regiji koji putuje od/do aerodroma ili luke u udaljenoj regiji i drugog aerodroma ili luke u Evropskom privrednom prostoru ili Bosni i Hercegovini.
- (2) Državna pomoć se odobrava bez diskriminacije na osnovu identiteta prijevoznika ili vrste usluge te bez ograničenja u pogledu rute do udaljene regije ili iz nje.

- (3) Прихватљиве троškove чини цијена повратне карте из удаљене регије или до ње, укључујући све порезе и накнаде које пријевозник наплаћује потрошачу.
- (4) Интензитет државне помоћи не може премашити 100% прихватљивих троškova.

4. DRŽAVNA POMOĆ U SEKTORU POŠTANSKIH USLUGA

Члан 119.

Državna pomoć u sektoru poštanskih usluga

- (1) Državna pomoć može se dodijeliti samo za pružanje univerzalnih poštanskih usluga.
- (2) Nezavisno regulatorno tijelo bira poštanskog operatera koji obavlja univerzalnu poštansku uslugu po načelu objektivnosti, transparentnosti i nediskriminacije.
- (3) Univerzalni poštanski operater sticanjem licence stiče pravo na pružanje univerzalnih i ostalih poštanskih usluga.

Члан 120.

Određivane naknade za pružanje univerzalne poštanske usluge i obaveze operatera

- (1) Regulatorno tijelo određuje i usklađuje visinu naknade za pružanje univerzalne usluge i dužno je da svakih 5 godina vrši periodičnu reviziju načina obračuna i iznosa naknade koja se plaća po posebnoj licenci za pružanje poštanskih usluga.
- (2) Naknada za pružanje univerzalne poštanske usluge koju odobrava regulatorno tijelo mora biti:
 - a) ista za sve korisnike na cijelom području na kom univerzalni poštanski operater pruža usluge;
 - b) pristupačna, zasnovana na realnim troškovima i poticajna za efikasno obavljanje univerzalnih poštanskih usluga;
 - c) besplatna za pojedine vrste usluga koje koriste lica sa određenim oblikom invaliditeta;
 - d) unaprijed određena i transparentna;
 - e) određena na način da pojedinim korisnicima usluga ne daje prednost u odnosu na druge korisnike pod istim ili sličnim uslovima.
- (3) Univerzalni poštanski operater mora postupati u svemu u skladu sa Svjetskom poštanskom direktivom, kojom su predviđena prava i obaveze poštanskog operatera kao i ostalih davalaca univerzalne poštanske usluge.
- (4) Univerzalni poštanski operater dužan je da omogući pristup poštanskoj mreži i poštanskim operaterima koji pružaju univerzalnu poštansku uslugu, kao i drugim poštanskim operaterima na čiji zahtjev je pokrenut postupak izdavanja licence za obavljanje univerzalne poštanske usluge.
- (5) Poštanski operater koji pored univerzalne poštanske usluge obavlja jednu ili više drugih usluga dužan je da vodi odvojeno računovodstvo na način da se mogu utvrditi prihodi i troškovi ostvareni od univerzalnih poštanskih usluga odvojeno od prihoda i troškova ostvarenih od drugih poštanskih usluga.

Члан 121.

Obračun i verifikacija neto troška

- (1) Ako obavljanje univerzalne poštanske usluge stvara neto trošak, koji predstavlja nepravedno finansijsko opterećenje za univerzalnog poštanskog operatera, on ima pravo na naknadu priznatog obračuna neto troška za koji je utvrđeno da predstavlja nepravedno finansijsko opterećenje.
- (2) Obračun neto troška sačinjava se u skladu sa zakonom kojim se uređuje računovodstvo, na način da se izbjegne dupli obračun svih direktnih i indirektnih koristi i troškova u pružanju univerzalne poštanske usluge.
- (3) Neto trošak pružanja univerzalne poštanske usluge obračunava se kao razlika neto troška univerzalnog

- poštanskog operatera za rad na pružanju univerzalne poštanske usluge i neto troška tog operatera bez obaveze pružanja univerzalne usluge.
- (4) Univerzalni poštanski operater, radi ostvarivanja prava na naknadu zbog nepravednog finansijskog opterećenja, dužan je da podnese zahtjev za verifikaciju obračuna neto troška regulatornom tijelu.
 - (5) Obračun neto troška iz stava (4) ovog člana, koji je osnov za naknadu neto troška univerzalne poštanske usluge, utvrđuje se u skladu sa propisima o državnoj pomoći.
 - (6) Obračun neto troška univerzalne poštanske usluge uključuje:
 - a) troškove univerzalnih usluga koje se mogu izvršavati samo sa gubitkom, ili pod uslovima koji nisu u skladu sa uobičajenim pravilima tržišnog poslovanja,
 - b) sve direktne i indirektno koristi koje univerzalni poštanski operator ima na osnovu obavljanja univerzalne poštanske usluge u koje spadaju:
 - 1) prihodi od univerzalne poštanske usluge,
 - 2) prihodi od usluga koje ne čine univerzalnu poštansku uslugu, a univerzalni poštanski operator ih ne bi ostvario kada ne bi obavljao univerzalnu poštansku uslugu,
 - 3) povećanje vrijednosti robnih marki zbog obavljanja univerzalne poštanske usluge i
 - 4) smanjenje troškova obavljanja drugih usluga zbog sinergijskog efekta koji nastaju obavljanjem univerzalne poštanske usluge.
 - (7) Održivost obavljanja univerzalne poštanske usluge univerzalni poštanski operater ostvaruje iz sredstava osiguranih iz prihoda ostvarenih pružanjem univerzalne poštanske usluge.
 - (8) Ukoliko neto trošak za obavljanje univerzalne poštanske usluge nije moguće pokriti iz sredstava iz stava (7) ovog člana, gubici se nadoknađuju iz sredstava budžeta prema pravilima o državnoj pomoći za usluge od općeg ekonomskog interesa, pri čemu se ne smije isplatiti prekomjerna naknada.

Član 122.

Primjena pravila o državnoj pomoći za usluge od općeg ekonomskog interesa

Na ostala pitanja koja nisu uređena odredbama ovog odjeljka shodno se primjenjuju pravila o državnoj pomoći za usluge od općeg ekonomskog interesa.

5. DRŽAVNA POMOĆ ZA ŠIROKOPOJASNU INFRASTRUKTURU

Član 123.

Državna pomoć za širokopojasnu (telekomunikacijsku) infrastrukturu

- (1) Državna pomoć za razvoj širokopojasne (telekomunikacijske) mreže može se dodijeliti pod sljedećim uslovima:
 - a) ulaganje se vrši na području na kojem nema osnovne širokopojasne mreže ili pristupne mreže nove generacije;
 - b) nije vjerovatno da će se u roku od tri godine od trenutka objave planirane mjere pomoći infrastruktura razviti pod komercijalnim uslovima;
 - c) pomoć se dodjeljuje na osnovu otvorenog, transparentnog i nediskriminirajućeg konkurentnog postupka odabira uz poštovanje načela tehnološke neutralnosti; i
 - d) operater širokopojasne (telekomunikacijske) mreže se obavezuje da omogući drugim operaterima najširi aktivni i pasivni veleprodajni pristup mreži pod poštenim i nediskriminirajućim uslovima, uključujući

fizičko izdvajanje u slučaju pristupnih mreža nove generacije tokom najmanje sedam godina od momenta početka korištenja, odnosno trajno u slučaju pristupa vodovima ili stubovima.

- (2) Pristupna mreža sljedeće generacije iz stava (1) tačka a) ovog člana označava naprednu mrežu s osnovnim funkcijama koje se zasnivaju na tehnološkim platformama poput asimetričnih digitalnih pretplatničkih linija, do nivoa ADSL2+, standardnih kablskih mreža, mobilnih UMTS mreža treće generacije i satelitskih sistema koja ima barem sljedeće značajke:
 - a) pruža pouzdane usluge pri vrlo velikoj brzini putem optičkog prijenosa (ili istovrsne tehnologije) u dovoljnoj blizini prostorija korisnika kako bi se doista zajamčila vrlo visoka brzina;
 - b) podržava niz naprednih digitalnih usluga, uključujući usklađene usluge utemeljene na internetskom protokolu (IP); i
 - c) ima znatno višu brzinu prijenosa u odnosu na bazične širokopojasne mreže.
- (3) U slučaju državne pomoći za izgradnju vodova širokopojasne (telekomunikacijske) mreže, vodovi moraju biti dovoljno dugački kako bi se njima pokrilo više kablskih mreža i različite mrežne topologije.
- (4) Saznanja o planovima budućeg razvoja širokopojasne (telekomunikacijske) infrastrukture na određenom području iz stava (1) tačka a) ovog člana se preispituju putem javne rasprave.
- (5) Cijena veleprodajnog pristupa iz stava (1) tačka c) ovog člana utvrđuje se na osnovu načela koja određuje nadležno regulatorno tijelo i na referentnim vrijednostima koje prevladavaju u drugim uporedivim, a konkurentnijim područjima na teritoriji Bosne i Hercegovine, uzimajući u obzir pomoć koju je mrežni operator primio.
- (6) Nadležno regulatorno tijelo daje mišljenje u pogledu uslova pristupa mreži, uključujući cijene pristupa, te u slučaju spora između tražioca pristupa i subvencioniranog operatera infrastrukture.

Član 124.

Prihvatljivi troškovi i visina državne pomoći

- (1) Prihvatljivi troškovi su sljedeći:
 - a) troškovi ulaganja u uvođenje pasivne širokopojasne (telekomunikacijske) infrastrukture tj. infrastrukture bez aktivnih komponenti koja, uobičajeno, uključuje građevinsku infrastrukturu, vodove, optička vlakna i ulične kablovske ormare;
 - b) troškovi ulaganja u građevinske radove povezane sa širokopojasnim internetom (npr. prokopavanje cesta i izgradnja kanala za postavljanje vodova, itd.);
 - c) troškovi ulaganja u uvođenje osnovnih širokopojasnih mreža; i
 - d) troškovi ulaganja u uvođenje pristupne mreže sljedeće generacije.
- (2) Maksimalni iznos državne pomoći za razvoj širokopojasne (telekomunikacijske) infrastrukture ne može premašiti 70 milijuna EUR ukupnih troškova po projektu.

6. DRŽAVNA POMOĆ ZA RADIODIFUZNE USLUGE

Član 125.

Uslovi za dodjelu državne pomoći u oblasti javnih radiodifuznih usluga

- (1) Državna pomoć za obavljanje javnih usluga emitovanja radio-televizijskog programa može se dodijeliti pod uslovom:

- a) da je emitovanje radio i televizijskog programa od važnosti za građane Bosne i Hercegovine odnosno Federacije Bosne i Hercegovine,
 - b) da je pružanje javne usluge povjereno na osnovu akta (upravnog) ili ugovora kojim se precizno i nedvosmisleno utvrđuju djelatnosti emitera koje potpadaju pod funkciju vršenja javne usluge, uslovi za davanje naknade, kao i postupci za izbjegavanje prekomjernih naknada i povrat prekomjernog iznosa, i
 - c) da je određen organ koji je stvarno nezavisan od uprave emitera javnog radio i televizijskog programa, koji prati vršenje obaveze pružanja javne usluge i ima ovlaštenja, potreban kapacitet i sredstva za obavljanje redovnog nadzora.
- (2) Emitovanje iz stava (1) tačka a) ovog člana je od važnosti za građane Bosne i Hercegovine odnosno Federacije BiH ukoliko se emitovanjem zadovoljavaju demokratski, društveni i kulturni interesi javnosti na nacionalnom ili lokalnom nivou i vodi računa o nacionalnoj zastupljenosti informativnog, kulturnog, obrazovnog, sportskog i zabavnog programa.
- (3) Državna pomoć se može dodijeliti za ovu svrhu nezavisno od toga da li se javna usluga radio-televizijskog emitovanja finansira samo iz javnih sredstava, u bilo kom obliku, ili različitim kombinacijama javnih sredstava i prodaje reklamnog prostora ili programa.

Član 126.

Prihvatljivi troškovi i visina držane pomoći za emitovanje radiodifuznog programa

- (1) Državna pomoć za vršenje javne usluge emitovanja radiodifuznog programa se dodjeljuje u vidu naknade neto troškova vezanih za ispunjavanje obaveze pružanja javnih usluga, pri čijem se izračunavanju uzimaju u obzir direktni ili indirektni prihodi koji proizlaze iz obavljanja javne usluge odnosno neto korist od svih komercijalnih djelatnosti koje su vezane za djelatnost javne usluge.
- (2) Troškovi koji služe istovremeno vršenju djelatnosti javnih i nejavnih usluga se proporcionalno raspodjeljuju na djelatnosti javnih usluga i djelatnosti nejavnih usluga.
- (3) Kada raspodjela troškova iz stava (2) ovog člana nije moguća, zajednički ulazni troškovi se raspodjeljuju na osnovu razlike u ukupnim troškovima emitera sa i bez djelatnosti nejavnih usluga.
- (4) Ukoliko se troškovi u cijelosti mogu pripisati djelatnostima javnih usluga, bez obzira što od njih imaju korist i djelatnosti nejavnih usluga, svi se troškovi mogu u cijelosti pripisati djelatnosti javnih usluga.
- (5) Osim u slučaju emitera koji ne obavljaju niti jednu drugu djelatnost pored pružanja javne usluge, emiter koji prima naknadu za obavljanje javne usluge može ostvariti razumnju dobit koja se sastoji od stope povrata na vlastiti kapital koja uzima u obzir rizik ili nedostatak rizika koji emiter preuzima.
- (6) Emiter može zadržati godišnju prekomjernu naknadu iznad neto troškova javne usluge (kao rezerve javne usluge), do iznosa od 10% godišnjih budžetskih troškova pružanja javne usluge, za osiguravanje finansiranja obaveza pružanja javne usluge u nastupajućem periodu.
- (7) Izuzetno se emiteru može dopustiti da zadrži iznos preko 10% godišnjih budžetskih troškova pružanja javne usluge ako je prekomjerna naknada posebno unaprijed i obavezujuće određena i oročena u svrhu jednokratnog velikog troška potrebnog za ispunjavanje obaveze pružanja javne usluge.

Član 127.

Transparentnost finansiranja emitera

- (1) Subjekt kome je povjereno pružanje javne usluge radio-televizijskog emitovanja dužan je da vodi odvojeno računovodstvo za poslove pružanja javne usluge emitovanja radio-televizijskog programa od drugih poslova.
- (2) Aktom iz člana 125. stav (1) tačka b) ove uredbe može se od emitera zahtijevati funkcionalno ili strukturalno razdvajanje javnih od nejavnih djelatnosti radi izbjegavanja unakrsnog subvencioniranja komercijalnih djelatnosti i poštovanja principa nepristrasne transakcije.

Član 128.

Primjena pravila o državnoj pomoći za usluge od općeg ekonomskog interesa

Na ostala pitanja koja nisu uređena odredbama ovog odjeljka shodno se primjenjuju pravila o državnoj pomoći za usluge od općeg ekonomskog interesa.

7. DRŽAVNA POMOĆ U SEKTORU KULTURE

7.1. Državna pomoć za kulturu i kulturno naslijeđe

Član 129.

Državna pomoć za kulturu i zaštitu nacionalnog kulturnog naslijeđa

- (1) Državna pomoć se može dodijeliti za sljedeće kulturne objekte, svrhe i aktivnosti:
 - a) muzeje, arhive, biblioteke, umjetničke i kulturne centre ili prostore, pozorišta, kina, operne i koncertne dvorane, ostale organizacije za javne izvedbe, ustanove filmske baštine i drugu sličnu umjetničku i kulturnu infrastrukturu, organizacije i institucije;
 - b) materijalno naslijeđe, uključujući sve oblike pokretne ili nepokretne kulturne baštine i arheološka nalazišta, spomenike, istorijske lokacije i zgrade, te prirodno naslijeđe povezano s kulturnim naslijeđem, odnosno prirodno ili kulturno naslijeđe koje je zavedeno u odgovarajućim registrima zaštićenih spomenika kulture Federacije BiH;
 - c) nematerijalno naslijeđe u svakom obliku, uključujući folklorne običaje i zanate;
 - d) umjetnička ili kulturna događanja i izvedbe, festivale, izložbe i ostale slične kulturne aktivnosti;
 - e) aktivnosti kulturnog i umjetničkog obrazovanja te poticanja razumijevanja važnosti zaštite i poticanja različitosti kulturnih izraza putem obrazovnih programa i jačanja svijesti šire javnosti, po potrebi i upotrebom novih tehnologija;
 - f) pisanje, izdavanje, produkciju, distribuciju, digitalizaciju i objavljivanje muzičkih i književnih dijela, uključujući prijevode.
- (2) Pomoć za štampu i časopise, bilo da se objavljuju u štampanom ili digitalnom formatu, nije dopuštena na osnovu ovog člana.
- (3) Državna pomoć može biti u obliku:
 - a) investicione pomoći, uključujući pomoć za izgradnju ili nadogradnju kulturne infrastrukture;
 - b) pomoći za tekuće/operativno poslovanje.

Član 130.

Prihvatljivi troškovi za kulturu i zaštitu nacionalnog kulturnog naslijeđa

- (1) Prihvatljivi troškovi za investicionu pomoć za kulturu i zaštitu nacionalnog kulturnog naslijeđa za investicionu pomoć su troškovi ulaganja u materijalnu i nematerijalnu imovinu, uključujući:
 - a) troškove izgradnje, nadogradnje, nabavke, konzervacije ili poboljšanja infrastrukture, ako se najmanje

- 80% vremenskog ili prostornog kapaciteta infrastrukture godišnje upotrebljava za kulturne svrhe; troškove nabavke, uključujući najam, prijenos posjeda ili fizičko premještanje kulturne baštine;
- b) troškove čuvanja, konzervacije, obnavljanja te restauracije materijalne i nematerijalne kulturne baštine, uključujući dodatne troškove za odgovarajuće skladištenje, posebne alate, materijale te troškove za dokumentaciju, istraživanje, digitalizaciju i objavljivanje;
- c) troškove za poboljšanje pristupa javnosti kulturnom naslijeđu, naročito:
- 1) troškove digitalizacije i ostalih novih tehnologija,
 - 2) troškove za poboljšanje dostupnosti za osobe s posebnim potrebama (npr. rampe i dizala za osobe s invaliditetom, upute na Brailleovom pismu i muzejski izložbeni predmeti koji se mogu dotaknuti), i
 - 3) troškove promocije kulturne raznolikosti u pogledu izlaganja, programa i posjetioca;
- d) troškove za kulturne projekte i djelatnosti, programe saradnje i razmjene, uključujući troškove postupka odabira, troškove promocije te troškove koji nastaju kao direktna posljedica projekta.
- (2) Prihvatljivi troškovi za pomoć tekućem/operativnom poslovanju su:
- a) troškovi kulturne ustanove ili lokacije kulturne baštine povezani sa stalnim ili povremenim aktivnostima, uključujući izložbe, nastupe i događanja te slična kulturna događanja koja se odvijaju tokom redovnog poslovanja;
 - b) troškovi kulturnog i umjetničkog obrazovanja te poticanja razumijevanja važnosti zaštite i različitosti kulturnih izraza putem obrazovnih programa i jačanja svijesti šire javnosti, po potrebi i upotrebom novih tehnologija;
 - c) troškovi poboljšanja pristupa kulturnim ustanovama ili lokacijama kulturne baštine i s njima povezanim aktivnostima, uključujući troškove digitalizacije i upotrebe novih tehnologija te troškove poboljšanja pristupa za osobe s invaliditetom;
 - d) operativni troškovi koji su direktno povezani s kulturnim projektom ili aktivnošću,;
 - e) troškovi osoblja koje radi za kulturnu ustanovu ili lokaciju kulturne baštine ili za projekt;
 - f) troškovi usluga savjetovanja i podrške koje pružaju vanjski savjetnici i pružatelji usluga, a koji nastaju kao direktna posljedica projekta.
- (3) Operativni troškovi iz stava (2) tačka d) ovog člana su troškovi najma ili zakupa nekretnina i mjesta kulturnih događanja, putni troškovi, troškovi materijala i robe direktno povezanih s kulturnim projektom ili aktivnošću, arhitektonskih struktura za izložbe i pozornica, kredita, zakupa i amortizacije alata, softvera i opreme, troškovi prava pristupa djelima zaštićenima autorskim pravom i drugom sadržaju zaštićenom povezanim pravima intelektualnog vlasništva, troškovi promocije i troškovi koji su nastali kao direktna posljedica projekta ili aktivnosti.
- (4) Troškovi amortizacije i troškovi finansiranja stava (2) tačka d) ovog člana su prihvatljivi samo ako nisu obuhvaćeni investicionom pomoći.
- (5) Prihvatljivi troškovi objavljivanja muzičkih i književnih djela obuhvataju i autorske honorare (troškovi autorskih prava), naknade prevodioca, naknade urednika, ostale uredničke troškove (lektura, korektura, redaktura), troškove

prijeloma i pripreme za štampu te troškove štampe ili objavljivanja u elektronskom formatu.

Član 131.

Visina državne pomoći za kulturu i zaštitu nacionalnog kulturnog naslijeđa

- (1) Za investicionu pomoć, za kulturu i zaštitu nacionalnog kulturnog naslijeđa iznos pomoći ne može premašiti razliku između prihvatljivih troškova i operativne dobiti ostvarene ulaganjem.
- (2) Operativna dobit oduzima se unaprijed/ex ante od prihvatljivih troškova na osnovu realističnih projekcija ili putem mehanizma povrata sredstava.
- (3) Operateru infrastrukture dopušteno je zadržati razumno očekivanu dobit ostvarenu tokom odgovarajućeg perioda, a koja se određuje u odnosu na tipičnu dobit za dotični sektor.
- (4) Razumnoj dobiti iz stava (3) ovog člana se smatra stopa povrata kapitala koja ne premašuje odgovarajuću zamjensku stopu uvećanu za premiju od 100 osnovnih bodova.
- (5) Za pomoć tekućem/operativnom poslovanju, iznos pomoći ne može premašiti iznos koji je nužan za pokriće operativnih gubitaka i razumno očekivane dobiti u odgovarajućem periodu što se osigurava unaprijed/ex ante, na osnovu realističnih projekcija, ili putem mehanizma povrata sredstava.
- (6) Za pomoć koja ne premašuje 2 miliona EUR, pored metoda iz stavova (1) do (5) ovog člana, maksimalni intenzitet pomoći može se odrediti na 80% prihvatljivih troškova.
- (7) Maksimalni iznos investicione pomoći u kulturu i očuvanje naslijeđa ne može premašiti 150 milijuna EUR po projektu.
- (8) Maksimalni iznos pomoći za tekuće/operativno poslovanje ne može premašiti 75 milijuna EUR godišnje privrednom subjektu.
- (9) Intenzitet državne pomoći za objavljivanje muzičkih i književnih djela iz člana 130. stav (1) tačka f) ove uredbe ne može premašiti 70% prihvatljivih troškova, a maksimalni iznos te pomoći ne može premašiti razliku između prihvatljivih troškova i diskontiranih prihoda troškova, što se osigurava oduzimanjem prihoda od prihvatljivih troškova unaprijed/ex ante ili putem mehanizma povrata sredstava.

7.2. Državna pomoć za kinematografiju i audiovizuelna djela

Član 132.

Pomoć za kinematografske i druge audiovizuelne aktivnosti

- (1) Državna pomoć može se dodijeliti za pisanje scenarija, razvoj, produkciju, distribuciju i promociju audiovizuelnih djela, ukoliko su ispunjeni sljedeći kriteriji:
 - a) da mjera ne dovodi do diskriminacije na osnovu državljanstva, kao da se poštuje sloboda nastanjanja, sloboda kretanja robe i pružanja usluga;
 - b) da je državna pomoć direktno usmjerena na stvaranje proizvoda od kulturnog značaja koji zadovoljavaju unaprijed utvrđene umjetničke kriterije;
- (2) Državna pomoć može biti u obliku:
 - a) pomoći za produkciju koja nije ograničena na određene produkcijske aktivnosti ili pojedinačne dijelove produkcijskog vrijednosnog lanca;
 - b) pomoći za pretprodukciju; i
 - c) pomoći za distribuciju audiovizuelnih djela.
- (3) Državna pomoć se na osnovu ovog člana ne može dodijeliti za infrastrukturu filmskih studija.

Član 133.

Prihvatljivi troškovi i visina pomoći za kinematografske i druge audiovizuelne aktivnosti

- (1) Prihvatljivi troškovi za kinematografske i druge audiovizuelne aktivnosti su:

- a) sveukupni troškovi produkcije audiovizuelnih djela uključujući troškove vezane za unaprjeđenje pristupačnosti audiovizuelnih djela licima s invaliditetom;
- b) troškovi preprodukcije, odnosno troškovi pisanja scenarija i razvoj audiovizualnih djela;
- c) troškovi distribucije i promocije audiovizuelnih djela.
- (2) Intenzitet državne pomoći za produkciju i distribuciju audiovizuelnih djela ne može premašiti 50% prihvatljivih troškova.
- (3) Intenzitet državne pomoći za produkciju audiovizuelnih djela može se povećati u slučaju:
 - a) prekogranične produkcije u čijem finansiranju učestvuju jedna ili više država članice Evropske unije i u koju je uključen producent iz države članice Unije, do maksimalnog intenziteta od 60% prihvatljivih troškova; ili
 - b) zahtjevnog audiovizuelnog djela koje zadovoljava kriterije utvrđene prilikom uspostavljanja programa/shema pomoći i koprodukcije u koje su uključene zemlje s popisa Odbora za razvojnu pomoć OECD-a, do intenziteta od 100% prihvatljivih troškova.
- (4) Zahtjevno audiovizuelno djelo iz stava (3) tačka b) ovog člana je film čija je jedina izvorna verzija na jeziku ograničene rasprostranjenosti u smislu obuhvaćenog područja ili stanovništva, kratki film, prvi i drugi film režisera, dokumentarni film ili niskobužetni film ili drugo komercijalno zahtjevno djelo.
- (5) Intenzitet državne pomoći za preprodukciju ne može premašiti 100% prihvatljivih troškova.
- (6) Ako iz nastalog scenarija ili razvijenog projekta proistekne audiovizuelno djelo, kao što je film, troškovi preprodukcije ugrađuju se u ukupni budžet i uzimaju u obzir pri izračunu intenziteta državne pomoći.
- (7) Maksimalni iznos namijenjen programu državne pomoći za audiovizuelna djela ne može premašiti 50 miliona EUR godišnje po programu.
- a) pristup sportskoj ili višenamjenskoj infrastrukturi omogućen je na transparentan i nediskriminirajući način;
- b) pojedinačni profesionalni sportski korisnik sportsku infrastrukturu upotrebljava najviše do 80% vremenskog kapaciteta godišnje;
- c) cijene upotrebe infrastrukture od strane profesionalnih sportskih korisnika i kriteriji za njihovo određivanje su javno objavljeni;
- d) koncesije ili drugo povjeravanje izgradnje, nadogradnje i/ili vođenja sportske ili višenamjenske rekreativne infrastrukture trećim osobama dodjeljuju se na transparentnoj i nediskriminirajućoj osnovi u skladu sa propisima o javnim nabavkama.
- (2) Višenamjenska rekreativna infrastruktura sastoji se od višenamjenskih objekata za rekreaciju u kojima se posebno nude kulturne i rekreativne usluge, uz izuzetak zabavnih parkova i hotelskih objekata.
- (3) Profesionalni sport znači bavljenje sportom kao plaćenim zaposlenjem ili dužnošću za koju se dobiva naknada koja premašuje trošak učestvovanja i čini znatan udio u prihodu sportiste, bez obzira na to je li između profesionalnog sportiste i odgovarajuće sportske organizacije zasnovan ugovor o radu.
- (4) Putni troškovi i troškovi smještaja radi učestvovanja na sportskom događaju ne smatraju se naknadom u smislu ovog člana.
- (5) Kada infrastrukturu istovremeno upotrebljava nekoliko korisnika, za potrebe obračuna iz stava (1) b) ovog člana, svakom korisniku se izračunava odgovarajući udio vremenskog kapaciteta upotrebe.
- (6) Privrednom subjektu koji je finansirao najmanje 30% troškova ulaganja u infrastrukturu može se odobriti povlašteni pristup infrastrukturi, pod uvjetom da su uvjeti povlaštenog pristupa javno objavljeni.

Član 136.

Oblici i visina državne pomoći za sportsku i višenamjensku rekreativnu infrastrukturu

- (1) Državna pomoć za sportsku i višenamjensku rekreativnu infrastrukturu može biti u obliku:
 - a) pomoći za ulaganje, uključujući pomoć za izgradnju ili nadogradnju sportske i višenamjenske rekreativne infrastrukture; ili/i
 - b) pomoći za operativno poslovanje sportske infrastrukture.
 - (2) Prihvatljivi troškovi ulaganja u sportsku i višenamjensku rekreativnu infrastrukturu su troškovi ulaganja u materijalnu i nematerijalnu imovinu.
 - (3) Prihvatljivi troškovi operativnog poslovanja sportske infrastrukture su operativni troškovi pružanja usluga infrastrukture, kao što su troškovi osoblja, materijala, ugovorenih usluga, komunikacije, energije, održavanja, najma i administrativni troškovi itd.
 - (4) Prihvatljivi troškovi operativnog poslovanja iz stava (3) ovog člana isključuju troškove amortizacije i troškove finansiranja koji su već obuhvaćeni pomoću za ulaganje.
 - (5) Državna pomoć iz stava (1) tačka a) ovog člana ne može premašiti razliku između prihvatljivih troškova iz stava (2) ovog člana i operativne dobiti od ulaganja, a najviše do iznosa od 30 miliona EUR, pri čemu ukupni troškovi ne smiju premašiti 100 miliona EUR po infrastrukturnom projektu.
 - (6) Operativna dobit iz stava (5) ovog člana oduzima se od prihvatljivih troškova ex ante na osnovu razumnih projekcija ili mehanizmom povrata sredstava.
- Član 134.
- (Teritorijalno uslovljavanje davanja državne pomoći za produkciju)
- (1) Davalac državne pomoći iz Federacije Bosne i Hercegovine može:
 - a) zahtijevati da do 160% pomoći dodijeljene za produkciju određenog audiovizuelnog djela bude potrošeno na području Federacije Bosne i Hercegovine; ili
 - b) izračunati pomoć dodijeljenu za produkciju određenog audiovizuelnog djela kao postotak izdataka za produkcijske djelatnosti u Federaciji Bosne i Hercegovine (tipično u slučaju programa državne pomoći u obliku poreskih poticaja).
 - (2) Uslovljavanjem davanja državne pomoći iz stava (1) ovog člana ne može se zahtijevati da minimalni nivo produkcijske aktivnosti kojeg je potrebno ostvariti na teritoriji Federacije Bosne i Hercegovine premaši 50% ukupnog budžeta namijenjenog za produkciju, niti se može zahtijevati da minimalni nivo izdataka koji je potrebno napraviti premaše 80% ukupnog budžeta za produkciju.
- 8. DRŽAVNA POMOĆ ZA SPORTSKU INFRASTRUKTURU**
- Član 135.
- Državna pomoć za sportsku i višenamjensku rekreativnu infrastrukturu
- (1) Državna pomoć za sportsku i višenamjensku rekreativnu infrastrukturu može se dodijeliti ako su ispunjeni sljedeći uslovi:

- (7) Državna pomoć iz stava (1) tačka b) ovog člana ne može premašiti operativne gubitke tokom odgovarajućeg perioda, a najviše do iznosa od 2 miliona EUR godišnje po infrastrukturnom objektu.
- (8) Maksimalna visina pomoći iz stava (7) ovog člana se osigurava ex ante na osnovu razumnih projekcija ili mehanizmom povrata sredstava.
- (9) U slučaju državne pomoći koja ne premašuje 2 milijun EUR, umjesto metodama iz stavova (5) i (7) ovog člana, iznos državne pomoći se može odrediti određivanjem maksimalnog intenziteta koji ne može premašiti 80% prihvatljivih troškova iz stava (2) odnosno (3) ovog člana.

IV. SPECIFIČNI INSTRUMENTI DODJELE DRŽAVNE POMOĆI

Član 137.

Pojedinačna državna garancija i sheme garancija

- (1) Pojedinačna državna garancija ne predstavlja instrument dodjele državne pomoći ukoliko su kumulativno ispunjeni sljedeći uslovi:
 - a) da privredni subjekt nije u teškoćama;
 - b) da je garancija povezana sa posebnom finansijskom transakcijom, na fiksni iznos i fiksni period vremena;
 - c) da garancija ne pokriva više od 80% neizmirenog zajma ili druge finansijske obaveze korisnika, s tim da se ovo ograničenje ne odnosi na:
 - 1) garancije koje pokrivaju dužničke obveznice, ili
 - 2) garancije date u cilju finansiranja privrednog subjekta čija je isključiva djelatnost pružanje usluga od općeg ekonomskog interesa, a garanciju daje sam organ koji je povjerio vršenje usluga od općeg ekonomskog interesa;
 - d) da se premija za garanciju obračunava primjenom tržišnih principa.
- (2) Program (shema) državne garancije ne predstavlja instrument dodjele državne pomoći ukoliko su kumulativno ispunjeni uslovi iz stava (1) tačka a) do c) kao i:
 - a) da su uslovi programa (sheme) državne garancije zasnovani na realnoj procjeni rizika,
 - b) da se premije koje plaća korisnik realizuje iz vlastitih izvora i da pokrivaju normalne rizike pokrivenne dodijeljenom garancijom te administrativne troškove sheme, uključujući godišnje prihode na taj kapital;
 - c) da se premije preispituju najmanje jednom godišnje.

Član 138.

Prodaja nepokretne imovine u javnoj svojini sa i bez neuslovljene licitacije

- (1) Prodaja nepokretne imovine u javnoj svojini ne predstavlja državnu pomoć ukoliko je postupak prodaje određen u skladu sa jednom od sljedećih metoda:
 - a) na osnovu objavljene, otvorene i neuslovljene licitacije koja je rezultirala prihvatanjem najbolje ili jedine ponude uz poštovanje sljedećih uslova:
 - 1) da je ponuda više puta oglašena u vremenskom periodu od najmanje dva mjeseca u nacionalnoj i lokalnoj štampi, odnosno u publikacijama koje imaju redovnu međunarodnu tiražu ukoliko namjeravana prodaja zemljišta i zgrada može privući investitore koji ulažu u evropskim i međunarodnim razmjerima;
 - 2) da svaki potencijalni kupac može kupiti zemljište i zgrade i koristiti ih za svoje lične potrebe uz moguća ograničenja u svrhu zaštite okoliša, zaštitu javnih interesa i izuzimanje sumnjivih licitacija i ponuda.
 - b) na osnovu procjene nezavisnog stručnjaka, koji:

- 1) posjeduje odgovarajući stepen kvalifikacija koje je stekao u nastavnom centru ili ekvivalentnu akademsku spremu, ima odgovarajuće iskustvo i stručan je za procjenu zemljišta i zgrada na datoj lokaciji ili određene kategorije ili
- 2) posjeduje priznato svjedočanstvo o završenoj srednjoj spremi i dovoljan nivo obuke sa najmanje tri godine praktičnog iskustva po završetku školovanja i znanja potrebna za procjenu zemljišta i zgrada na datoj lokaciji.
- 3) postupa nezavisno prilikom procjene, tj. prema kojem organu/tijelu javne vlasti ne mogu davati naloge u pogledu rezultata procjene.

- (2) Urbanistička i prostorna ograničenja u odnosu na vlasnika u pogledu korištenja zemljišta i zgrada iz stava (1) tačka a) podtačka 2) ovog člana ne utječu na neuslovljenu prirodu ponude.
- (3) Javne službe za procjenu ili/i zaposleni u javnim organima/tijelima se smatraju nezavisnim, u smislu stava (1) tačka b) podtačka 3) ovog člana ukoliko je učinkovito isključena mogućnost nepropisnog utjecaja na njihove nalaze.
- (4) Ukoliko se nepokretna imovina u javnoj svojini ne može prodati po cijeni koju odredi nezavisan stručnjak, cijena se snižava za 5%.
- (5) Ukoliko je, nakon određenog vremena, očigledno da imovina ne može se prodati ni po sniženoj cijeni, izvršit će se nova procjena zasnovana na stečenom iskustvu i dostavljenim ponudama.

V. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 139.

Danom stupanja na snagu ove uredbe, prestaje da važi Uredba o namjeni, kriterijima i uslovima za dodjelu državne pomoći u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 99/13).

Član 140.

Ova uredba stupa na snagu osmog dana od objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

V. broj 366/2018
29. marta 2018. godine
Sarajevo

Premijer
Fadil Novalić, s. r.

Na temelju članaka 19. stavak (1) Zakona o Vladi Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 1/94, 8/95, 58/02, 19/03, 2/06 i 8/06), a u vezi s članom 24. Zakona o sustavu državne potpore u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", broj 10/12), Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, na 109. žurnoj sjednici, održanoj 29.03.2018. donosi

UREDBU

O NAMJENI, KRITERIJIMA I UVJETIMA ZA DODJELU DRŽAVNE POTPORE U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

I. OSNOVNE ODREDBE

Članak 1.

Predmet Uredbe

- (1) Ovom Uredbom se utvrđuje svrha državne potpore, prihvatljivi troškovi i sektori, maksimalna dozvoljena visina državne potpore i ostali važeći kriteriji za dodjelu državne potpore koju dodjeljuje Federacija Bosne i Hercegovine, neposredno ili preko ovlaštenih pravnih osoba.